

ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 1
ОТ ЗАСЕДАНИЕТО НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
ПРОВЕДЕНО НА 8 ЯНУАРИ 2015 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩИ: Христо Иванов – министър на правосъдието и Соня Найденова – представляващ ВСС

ОТСЪСТВАТ: Камен Иванов, Каролина Неделчева, Румен Георгиев, Светла Петкова, Сотир Цацаров

/Откриване на заседанието – 09.40 ч. /

ХРИСТО ИВАНОВ: Колеги, откривам заседанието. Първо позволете ми да пожелая на всички, на които не успях лично да кажа, всичко най-хубаво за Новата година, преди всичко здраве и енергия.

В дневният ред има допълнителни точки, с които най-вероятно сте се запознали с тях, да ги гласуваме анблок. Който е „за“ дневния ред, заедно с точките, моля да гласува. Приема се.

/След проведеното явно гласуване/

ВИСШИЯТ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

I. ВКЛЮЧВА в дневния ред следните допълнителни точки:

1. Проект на решение по заявления за отвод от членове на конкурсни комисии, във връзка с провеждането на конкурси за първоначално назначаване и заемане на свободните длъжности за „съдия“ във Върховен касационен съд – гражданска и търговска колегия, обявени с решение на ВСС по протокол № 54/20.11.2014 г.

Внася: Комисия по предложенията и атестирането

2. Проект на решение по заявление за отвод от редовен член на конкурсна комисия, във връзка с провеждането на конкурс за повишаване в длъжност и преместване и заемане на свободните длъжности за „прокурор“ във Върховна касационна прокуратура, обявен с решение на ВСС по протокол № 39/10.09.2014 г.

Внася: Комисия по предложенията и атестирането

3. Проект на решение по предложение от Главния прокурор на Република България за определяне на полк. Веселин Стоянов Стоев – заместник-военно-апелативен прокурор на Военно-апелативна прокуратура, за изпълняващ функциите на „административен ръководител – военно-апелативен прокурор“ на Военно-апелативна прокуратура.

Внася: Комисия по предложенията и атестирането

4. Проект на решение относно абонаментна поддръжка на системата за пожароизвестяване за нуждите на ВСС и неговата администрация.

Внася: Комисия „Бюджет и финанси“

5. Проект на решение относно необходимост от осигуряване на антивирусен софтуер за съдилищата в Република България.

Внася: Комисия „Бюджет и финанси”

6. Проект на решение по предложението на административния ръководител на Апелативна прокуратура гр. София за определяне на допълнително възнаграждение на Десислав Първанов Начков – административен ръководител - окръжен прокурор на Окръжна прокуратура гр. Враца с присъдена образователна и научна степен „доктор” по „Наказателно право”.

Внася: Комисия „Бюджет и финанси”

7. Проект на решение по предложението на административния ръководител на Районна прокуратура гр. Дупница за определяне на допълнително възнаграждение на Ивайло Василев Иванов - прокурор в Районна прокуратура гр. Дупница с присъдена образователна и научна степен „доктор” по наказателен процес.

Внася: Комисия „Бюджет и финанси”

8. Проект на решение за създаване на централизиран фонд СБКО за подпомагане на магистрати и съдебни служители за 2015 г.

Внася: Комисия „Бюджет и финанси”

9. Проект на решение относно плащане по договор № 45-06-043/23.07.2014 г. между ВСС и ДЗЗД „БенКонсулт” с предмет:

„Организиране и провеждане на специализирани обучения и изпълнение на мерките за информация и публичност”.

Внася: Комисия „Бюджет и финанси”

10. Проект на решение за упълномощаване на представляващия Висшия съдебен съвет да подпише анекс към договор с адвокатско дружество „Попов и партньори”.

Внася: Комисия „Бюджет и финанси”

11. Проект на решение относно изпълнение на решение на ВСС по протокол № 62/18.12.2014 г., д.т. 53.3.

Внася: Комисия “Професионална квалификация, информационни технологии и статистика”

12. Проект на решение по писмо от и.ф. председател на Върховния касационен съд по решение на ВСС, протокол № 61/17.12.2014 г., т. 1, за продължаване срока за съгласуване на изготвените „Вътрешни правила за използване и поддържане на опорната комуникационна мрежа на сградата на Съдебната палата – София”

Внася: Комисия “Професионална квалификация, информационни технологии и статистика”

13. Проект на решение по писмо от Министъра на правосъдието във връзка с определяне на поименен състав на Комисията по провеждане на избора на кандидат за генерален адвокат в съда на Европейския съюз по реда на чл. 8, ал. 3, във връзка с ал. 1 от ПМС № 214 на МС от 21.09.2010 г. за създаване на процедура за провеждане на избор на кандидат за съдия и за

генерален адвокат в Съда на Европейския съюз и за съдия в Общия съд.

Внася: Комисия „Международна дейност“

14. Проект на решение за командироване на Соня Найденова – представляващ ВСС и председател на комисия „Международна дейност“, за участие в заседание на експертна група в рамките на проекта на ЕМСС „Независимост и отчетност на съдебната власт“, която ще се проведе в периода 25- 27 януари 2015 г., в гр. Брюксел, Белгия.

Внася: Комисия „Международна дейност“

15. Проект на решение за командироване на Христина Тодорова – директор на дирекция „Международна дейност“ в АВСС, за участие в среща на контактните точки на националните съдебни системи, която ще се проведе на 13 януари 2015 г., в гр. Брюксел, Белгия.

Внася: Комисия „Международна дейност“

16. Проект на решение за допълване решение на ВСС по протокол № 42/31.10.2013 г., д.т. 1.

Внася: Соня Найденова – представляващ Висшия съдебен съвет

17. Проект на решение по предложение за спиране на производството по д.д. 26/2014 г.

Внася: Дисциплинарен състав

ХРИСТО ИВАНОВ: По първата точка има покана от 11 члена на ВСС към мен да бъда изслушан. Тъй като по принцип както знаете такава процедура не съществува, предлагам някой от вас да докладва точката, да постави въпросите, които сте искали да повдигнете, за да ги коментирам, точно какво искате да обсъдим.

Заповядайте, г-н Тодоров!

ЯСЕН ТОДОРОВ: Уважаеми г-н Иванов, в писмото, което 11 души членове на ВСС са изпратили до Вас конкретно е поставен въпроса, че във Ваше изявление пред национална медия сте казали, че от ВСС излизат сигнали, че изборът на председател на Върховен касационен съд е предрешен. С това Ваше изказване се създава наистина много неприятно впечатление и усещане, че се върши нещо нередно във ВСС и такова впечатление остава и в обществото, нашата молба е, естествено, че няма процедура, по която да Ви изслушаме, просто да споделите на какви факти се базира това Ваше изказване, ако има нещо наистина притеснително, ако нещо според Вас е нередно да го обсъдим, ако има някаква нередност да бъде отстранена и процедурата да си мине кристално чисто, за да може да се стигне до един надяваме се добър финал.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: В тази връзка идеята, която сте отбелязали, че нещо сочи едно такова убеждение да го коригираме, защото това нещо не би трябвало да бъде допускано в тази ситуация. Това е идеята.

ХРИСТО ИВАНОВ: Благодаря. Колеги, фразата ми е, че има сигнали, т.е. аз не твърдя по никакъв начин предрешеност всъщност. Тази фраза следва от моята загриженост затова как изглеждат и какви впечатления се създават. Мениджмънта на впечатленията е много важна част от нашата работа, разбира се.

Това, което имах предвид е натрупване на обстоятелства, на първо място голямото забавяне, значителното забавяне между първата и втората процедура и, за съжаление, фразата, която г-жа Итова е употребила в едно интервю, че това забавяне се дължи на търсенето на подходящ кандидат, около който всички да се обединят, както и начина, по който Вие, г-н Колев, сте аргументирали един от кандидатите с това, че това е „прагматичния кандидат“. Това наистина може да създаде едно впечатление за това, че предварително, преди да е минала процедурата има обединение на 17 гласа около конкретен кандидат. Наистина е страшно важно да е ясно, че решението е взето в момента, в който се гласува. Аз не подлагам под съмнение намеренията на всеки един от вас, просто трябва да внимаваме какви сигнали излъчваме. И в този смисъл бих искал да поставя пред вас въпросът – ще има ли организирано изслушване пред ВКС на двамата кандидати, тъй като това е един от елементите на, как да кажа, обсъждане на техните качества, събиране и информиране на вашето решение, така че накрая вие да вземете решение наистина информирано, това решение да бъде взето накрая.

Заповядайте, г-жо Георгиева.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Може би колегите Колев и Итова трябва да кажат, но аз все пак от Вашия отговор, който е много кратък и за мен остава много неясно точно какво от изказванията на колегите Колев и Милка Итова са Ви дали основание да кажете, че ние ще предрешим този избор.

ХРИСТО ИВАНОВ: Аз това не съм казал.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Да, така както сте се изразили, че даваме сигнали за това, че, да, в крайна сметка изборът за председател на Върховния касационен съд няма да бъде

обективен. Така звучи Вашето изказване. Моля Ви, конкретизирайте точно какво в изказването на колегите Колев и Итова са Ви дали такова основание.

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-жо Георгиева, това, което имам предвид, заедно както казах със забавянето на стартирането на втората процедура и изрази, който г-жа Итова, аз не съм си донесъл цитат, защото не смятах, че ще обсъждаме толкова детайлно, но изразът, че трябва да се обединят и това е причината за изчакването, да се обедините около кандидатура, която г-жа Итова е употребила и също така това, което съдия Колев е казал за „прагматичния кандидат“ и събирането на кой е събрал колко гласове. Пак казвам – става дума за възможност за интерпретация. Това е моето впечатление, което ме кара да съм загрижен, възможно е да има друга интерпретация на тези изрази, но това е моето.

Заповядайте, г-жо Итова.

МИЛКА ИТОВА: Благодаря. Аз съжалявам, че трябва да цитирате моето име, защото аз в няколко други интервюта, които дадох, обясних какво имам предвид, а именно, че трябваше известно време действително членовете на Съвета да помислят и да направят ретроспекция на процедурата, която беше проведена за избор на председател на Върховния касационен съд и съвсем обективно и логично това е така. Освен това в Закона за съдебната власт има регламентирани срокове, според които ВСС е длъжен да обяви първата процедура за избор на председатели на „тримата големи“ в определени срокове, но никъде не е казано в какъв срок трябва да се обяви повторната процедура, ако тя не бъде обявена, ако изборът е неуспешен. Аз пък бих могла да направя един такъв коментар, че бързането да се обяви веднага нова процедура за

избор на председател на ВКС би означавало, че трябва да има само един кандидат в тази процедура. Може и така да се зададе въпросът, нали така. Само, че това, което аз казах пред „Медиапул“ беше, на въпроса на г-н Красен Николов, който ми се обади по телефона и ме попита защо се бави процедурата, на което аз обясних, че ние все пак трябва да помислим затова дали ще има следващ кандидат, около когото ще се обединим, може да има и втори, и трети кандидат, а очевидно и безспорно, за да се стигне до предложение на петима членове на ВСС или на министъра на правосъдието трябва да се обсъдят професионалните качества на този втори, трети или четвърти кандидат, и да се стигне до консенсус между петимата предложители на тази кандидатура. Това безспорно е така. И аз употребих думата „консенсус“, която дума обаче беше употребена от проф.Лазар Груев в едно интервю във вестник „Капитал“ в същият аспект, в който аз коментирах избора на председател на Върховния касационен съд. Съжалявам, че Вие не използвате и неговото име в случая, тъй като той в това интервю казва почти същото, че за да се стигне до избор на председател на ВКС, на 17 члена, които трябва да подкрепят тази кандидатура от 23-ма очевидно, че трябва да има някакъв консенсус за този избор. След това моите думи бяха, благодаря на журналиста Красен Николов, който ме цитира коректно, но за съжаление вестник „Дневник“ , медийното издание, използва думите „договаряне“ и „задкулисие“, които аз не съм употребила. Но бих искала да задам въпроса към министър Иванов – ако се случи за избор на главен инспектор от Народното събрание или ако не се случи такъв избор, как ще бъде наречен той.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Той го нарече това консултация, г-жо Итова.

МИЛКА ИТОВА: Консултация!!!

ХРИСТО ИВАНОВ: Съдия Колев иска думата.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Нека не забравяме, че в конкретния случай моите изявления бяха направени по време на брифинга на г-н ... и аз ги давам именно в това качество, съответно моята оценка е повече от ясна. Съгласете се, че в противен случай не би трябвало да има предложение.

Само едно допълнение – ако ВСС и членовете на Съвета сметат, че те не трябва да правят каквито и да било изявления, да, аз съм абсолютно съгласен с това.

ХРИСТО ИВАНОВ: Заповядайте, г-н Кожарев.

МИХАИЛ КОЖАРЕВ: Аз искам да кажа няколко думи, свързани с този дебат в тази конкретна връзка по отношение на Вашето изявление за сигнали за предрешен избор, но ще искам и да разширя малко изказването си в няколко насоки, свързани изобщо с работата ни, а именно започвам с това, че мисля, щото Вие като председателстващ ВСС и ние като негови членове, представители на различните власти на първо място мисля, че трябва да имаме обща позиция, общ тон на съгласие и общо да работим за цялостното реформиране на тази система. По моему, несъвършенствата на Закона за съдебната власт и неща, които след малко ще кажа, обстоятелства, които така или иначе обективно са налице, позволяват да се получава такова разединение. Какво имам предвид – на нас ни е ясно на всички нас и на Вас също, че за да се проведе успешен избор трябва да има гласуване и да има най-малко 17 гласа в полза на единия или на другия кандидат. Казаното от един, двама, трима, ако щете и от пет души колеги по отношение на единия или на другия кандидат, или на третия, ако са трима, не би могло да обвърже според мен изцяло Съвета и по този

начин да се приеме, че изборът е предрешен. По този начин, така както на мен ми прозвуча това изказване, то може да се свърже и с много думи, които се изговориха по време на предходния избор за председател на ВКС, когато се пророкуваше от най-различни места, че изборът е предрешен в полза на съдия Таня Райковска. Това не се случи. Ние бяхме, къде нападнати, къде порицани, че не сме провели избор, питам се – ако сега отново не проведем избор какво би се получило. Някак си в главата ми идва един виц за „заека със шапка“ и „заека без шапка“. Не ми харесва тази позиция когато се говори така за нещо, което аз имам чувството, че цели друго. Какво си мисля – мисля си дали това не е част от сценарии за допълнително бламиране на ВСС. Ние всички виждаме през времето, през което сме членове на този Съвет многото несъвършенства на Закона за съдебната власт и заради това според мен една от основните причини често нашите решения да бъдат приемани нееднозначно. Мога да дам примери и с дисциплинарните производства, с дисциплинарното уволнение на Ситнилски, където ние получихме изключително много упреци затова дали трябва със 17 или с 13 гласа да се случи нашето решение. Както видяхте мисля, че не може да се оспорва решението на Върховния административен съд по силата на правилата за съдебните решения, които са общовалидни и известни.

Мога да кажа много неща, вие ги знаете всички, свързани и с атестирането, и с конкурсите, затова този ВСС първи предложи изменения в Закона за съдебната власт и то още през 2013 г., които така и не видяха бял свят досега, не само не видяха, те не бяха и анонсирани в този смисъл, в който ние сме ги предложили, защото те са насочени към подобряване на дейността не само на Съвета, а

изобщо към реформирането на тази система, колкото и това да звучи за някои хора несериозно.

Аз имам чувството, уважаеми г-н министър, че целта в различните изявления на различни хора е тази – да бъдем ние допълнително бламирани, за да може евентуално може би да се поиска и предсрочното прекратяване на мандата на ВСС. Питам се защо никога и никой не спомена нищо, нито едно положително нещо, направено от ВСС, за едно положително негово решение или действие, нима няма такова през тези две години! Спомням си за един случай, в който наша журналистка беше интервюирала в Израел известен журналист и го бе попитала как е възможно да се анонсира темата за спасяването на евреите в други държави, а за това какво са направили българите за спасяване на евреите нищо не се знае и защо не се знае, след като ние се опитваме да покажем какво сме направили, и той отговори – очевидно светът не иска да знае! Вероятно никой не иска да знае за положителното, направено от този Съвет и си мисля, че така както в другите държави се говори и положително, и отрицателно за съответната система, за съответната власт, така трябва да се прави и тук. Не може непрекъснато, изцяло да се изсипват негативи за щяло и не щяло върху нас. Няма проблем да бъдем критикувани. Аз приемам тази критика, но тя не винаги е заслужена и затова аз си задавам един такъв въпрос – прочетох в „Правен свят“ една извадка, един коментар на написаното в „БГ Нес“ от 5 януари тази година, че управляващите има екшън план за смяна на ВСС и общо взето в този екшън план е показано как ще се постигне тази смяна. Дали това, не знаей, дали това пък не означава нещо друго, че смяната на ВСС цели избор на удобен състав, който на свой ред да избере председател на Върховния административен съд, /гласове –

Касационен/ Михаил Кожарев - не, Върховен административен съд, като се говори, че това може да бъде някой от лидерите на Реформаторския блок. Значи трябва ли в тази екшън държава ВСС да бъде най-удобния виновен за всичко лошо и ако трябва да падне в жертва, защото много често така се случва на много места по света, да бъде принесен в такава жертва, за да се удовлетвори обществото, защото аз смятам следното – в нашата държава, в която няма какво да крием, нищо не е наред, не е единствено и само съдебната власт, респективно ВСС единствения виновен за всичко лошо случващо се. Държава, която няма собствена икономика, собствено селско стопанство, собствено здравеопазване и образование, не може да се очаква от нея да има прекрасна съдебна власт. Държава, в която политиците са също достатъчно допринесли за това й състояние в тези 25 години, тя само съдебната власт ли трябва да накаже и тя това ли трябва да направи, за да може самото общество да бъде доволно. Ако е така и трябва да се принесе една свещена жертва, може да се направи, но ние в крайна сметка сме длъжни да знаем и това – наистина ли ще се правят тези постъпки, ще има тези действия, аз мисля, че не се страхувам от това, никой не се е оженил нито за мандата си, нито за членството си, та да се притеснява, всеки от нас си има професия, която може да упражнява, но не е въпросът в това. Мисля, че никой никога не обърна внимание през тези години на постиженията на съдебната ни власт. Спомнете си всички, и Вие, г-н министър, че ние поднесохме на вниманието не само на колегите, а и на обществото един изключително сериозен икономически доклад, свързан с постиженията на нашата съдебна власт и на фона на тези постижения, които никак не са маловажни и то сравними в международен план и по официално признати международни

статистически източници с други европейски държави, българската съдебна власт, българските магистрати по-скоро могат да се похвалят с много добри постижения, на фона на следното обстоятелство – парите, публичните пари, които българската държава дава за правосъдие, не говоря за заплати, а изобщо за пари, в аспекта на brutния вътрешен продукт на държавата ни, са на едно от най-ниските места в Европа. Тези данни в доклада бяха многократно изнасяни и никой никога не пожела да ги официализира, с изключение на една статия във вестник „Стандарт“, която беше като от поговорката „една птичка, пролет не прави“. Никой не пожела да анализира тези данни, аз нямах нищо против да се опита да ги опровергае, никой нищо не направи, напротив – от обществото бе скрита тази информация! Това ме кара да мисля, че наистина се случват такива събития, които ме карат да смятам, че не случайно е тази атака срещу ВСС. Тя не може да бъде само и единствено заловила се за определени проблеми, които понякога се и мултиплицират. Бих бил доволен ако наред с всички негативи за нас се изтъкват и позитиви, но това както казах и преди малко, уви, не се случи. И затова аз си задавам този въпрос – кому е нужно, кому му е изгодно ние да бъдем единствените и главни виновници за всичко, свързано с негативите в тази държава, ние и за икономиката ли сме виновни, всички ли дела в нашата държава, които се разглеждат от съдилищата влияят толкова зле на нашата икономика, че тя заради съдебната власт е пропаднала! Не мисля, че е така. Затова се връщам и приключвам с това, което беше изтъкнато, за предрешен избор, за най-различни други неща, пак свързани с негативите ни – това не ми харесва точно заради ето казаното по-горе, заради това, че според мен опитват да ни бламират. Благодаря.

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-н Тодоров.

ЯСЕН ТОДОРОВ: Само да отговоря на Вашия въпрос за изслушването пред Върховния касационен съд. Организацията на това изслушване не е в правомощията на ВСС според чл. 11 от раздел II от Правилата за избор на председател на ВКС, ВАС и главен прокурор, такава възможност е дадена на съдиите от съответния орган да организират в срок до 7 дни преди избора, т.е. до 22 януари, както беше и предишния път, даже спомняте си, че при предишното изслушване ние изпратихме и запитване дали ще бъдем допуснати и това беше решено на самото изслушване от съдиите, така че предполагам, че те ако имат такова желание, ще го организират.

Второто нещо, което искам да кажа за предрешеността на избора. За разлика от много други избори при предишни състави на ВСС, където са били номинирани кандидати със 17 гласа и кандидата е бил само един мисля, че случаят е коренно различен. Аз не съм участвал нито в подписката за съдия Райковска, нито за съдия Панова, нито за съдия Панов, моето виждане за профила е малко по-различно на председател на ВКС от това, възприето от колегите ми, но не съм намерил подкрепа, така че не съм номинирал нито един от тримата кандидати досега. Уверявам ви, че решението кого ще подкрепя, ще взема в деня на избора, след изслушването на двамата кандидати и след като чуя и становището на своите колеги. Така, че лично аз от разговорите и от общуването с колегите от Съвета нямам впечатление, че отсега някой от двамата кандидати може да бъде сигурен, че ще получи подкрепата на 17 души от Съвета.

Тук използвам възможността да поканя всички членове на Съвета в понеделник, 12-ти, от 10 часа в комисията по

„Професионална етика и превенция на корупцията“, ще бъдат изслушани г-жа Панова и г-н Панов, след което ще бъдат становища за притежаваните от тях нравствени качества. Аз поддържам редовна комуникация по телефона и с двамата, така че мисля, че процедурата си върви по абсолютно нормален път и няма никакви отклонения, безспорно няма как да се внесе номинация от минимум пет човека, ако някои от тези пет човека не се консултира и с другите си колеги, просто законното изискване и възможността само членове на Съвета да номинират кандидати за тази позиция предполага това нещо, така че не виждам нищо нередно да е имало консултации преди това, целта е наистина да се подбере кандидатура, дали тя ще се нарече „най-прагматична“ или „най-подходяща“ или „най-достойна“, вече е отделен въпрос. Благодаря ви.

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-жа Георгиева и после г-н Узунов.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Уважаеми колеги, г-н министър, аз си направих труда да помоля нашата администрация да извади от архива на ВСС процедурата за избор на предишния председател на ВКС проф. Лазар Груев и искам да Ви кажа, че там процедурата е протекла в един много кратък период, само с една кандидатура и това, което тук виждам, в тази преписка, независимо, че папката е толкова голяма, тя съдържа избори и на други магистрати, няма нито такава публичност, нито такова обсъждане на кандидатурите, каквито сега този ВСС прави за двамата кандидати, а и за предишната процедура. Аз ще ви предоставя тази папка, да се запознаете с предложението когато тогава е направено за председател на ВКС и да се запознаете с цялата процедура, която е протекла пред предишния ВСС. Мисля, че това ще бъде полезно за Вас, за да направите сравнение между дейността, която предишния

ВСС е извършил по идентична процедура и тази, която ние извършваме.

По отношение на публичността, прозрачността и броя на кандидатурите. Тогава процедурата е протекла само при една-единствена кандидатура, предложена от някои от членове на ВСС, защото мисля, че ще Ви е полезно да се запознаете и както каза г-н Колев всеки може да прави всякакви изявления по медиите, но това ще Ви бъде полезно за Вашата обективност като министър на правосъдието, защото струва ми се, че Вие бихте могли наистина малко повече да се поинтересувате от органите на съдебната власт, в такъв смисъл да се запознаете с тяхната дейност в годините, защото Вие очевидно нямате практически опит в съдопроизводството, а това са неща, които мисля, че биха Ви били полезни. Ето, предоставям Ви тази папка, с процедурата, да се запознаете с избора за председател на ВКС и също бихте могли да се поинтересувате колко пъти предишния ВСС е провел процедури за избор на председател на Върховния административен съд и как са протекли тези процедури. Тогава наистина Вашето сравнение за нашата работа ще бъде обективно и както каза г-н Кожарев може би ще намерите и някаква положителна оценка за работата на настоящия ВСС. Благодаря.

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-н Калпакчиев, после г-н Узунов.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Благодаря. Няколко думи искам да кажа. Важно е как боравим с езика, на всички това е известно и ясно, както се казва „език мой, враг мой“, понякога искаме да кажем едно, пък казваме съвсем друго и ни разбират по друг начин. Затова наистина въпрос на лична преценка е кой, как, къде, какво да говори, но когато сме в хода на процедура, която се следи не само отвън, от нашите колеги, ясно е, че трябва да внимаваме, всяка

една стъпка, всяка една дума, която ние самите казваме може да бъде тълкувана по един или друг начин. Ние трябва, поне по мое мнение, да даваме сигнал и да излъчваме непредубеденост и безпристрастност, самия съдебен орган, административен орган сме, но независимо от това решението, което ще трябва да вземем, за да не се поставяме според мен излишно и наистина ненужно според мен в ролята на жертва на някои конспиративни сили, аз не вярвам в това и смятам, че насаждането на конспиративни теории е част от една пропаганда, която е извън всякакви демократични разбирания мои, не само мои. Трябва да се гледа на фактите по възможно най-добросъвестния начин. През тези месеци се наслушахме на какви ли не конспиративни теории, смятам, че не трябва да влизаме и ние в тях.

Другото, което исках да кажа е, че ние какво говорим има значение, но важно е какво правим. По делата ще ни съдят. Ние можем да говорим колко сме независими и безпристрастни, убеден съм, че всеки от нас вярва в това, което говори, иска да си вярва, така да се каже, в искреността не се съмнявам, до доказване на противното, та идеята ми беше – в хода на тази процедура, която тече вече, макар и, да, мисля, че не е спряна вече, не е спряна, г-н Панов е представил концепцията си вчера и е качена на сайта видях, но ми иска сега в решителния период, завършека на тази процедура, поне моето мнение е такова, да не допуснем грешката от предишната, да я покрием с нищо говорене. Важно е да говорим конкретно. И двамата кандидата, или там колкото са кандидатите, да получат една конкретна оценка на качествата си, а хората не са еднакви. Като говорим, че са еднакво добри, ние ги обиждаме дори, освен, че не е вярно. Всеки е добър, има добри и лоши качества, да кажем положителни и отрицателни, хората никога не са еднакви,

дори и да изглеждат такива. Затова смятам, че, поне лично на мен и конспирацията, и излишната негативна емоция ми идват в повече, пък и абсолютно са контрапродуктивни. Аз смятам до края на процедурата и ще призова всички вас, по най-културния и възпитан начин, доколкото сте съгласни, да го правим, да подхождаме конкретно, да даваме конкретна оценка на качества, на факти, когато, ако стигнем, дай Боже на 29-ти или там, на която и да е друга дата до избор, да се изказваме по начин, по който наистина, отговорно към кандидатите и към институцията, въобще към закона дори, като честно казваме каква е нашата оценка за качествата на кандидатите, как тази оценка се съотнася към длъжността и т.н. За мен по този начин ние ще опровергаем, казвам накрая, преди избора, сигналите, затова казах, в началото говорих, че е добре да внимаваме как и какво говорим, с кой се срещаме, това е важно, защото както виждате всички ни наблюдават и е нормално да ни наблюдават, ние сме публични фигури, органът е публичен, по обясними причини е в центъра на вниманието, мониторингов доклад, виждате посланици, чужди държави, това са, чужди, чужди, но така или иначе Европейски съюз, ние сме членове на ЕС и с тези държави така или иначе ние сме заедно с тях част от едно семейство така да се каже, те са приятелски държави. Така, че това когато те говорят, техни представители когато говорят, разбира се то не е наистина последна инстанция, означава, че си струва да се помисли. Това е моето мнение.

МИЛКА ИТОВА: За говоренето на министъра или на някой друг?

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: На всички нас. Включително и себе си се поставям в тази група.

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-н Узунов, заповядайте!

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Благодаря, г-н министър. Колеги, аз останах удовлетворен частично от това, което г-н министъра ни разясни днес пред вас, защото от неговия цитат: От ВСС излизат сигнали, че изборът на председател на ВКС е предрешен означава и разбирам едно, от това, което г-н Иванов ни разясни, че от определени действия би могло евентуално някой да си изтълкува едн какво си, съвсем друго. В първият момент помислих, че министъра пак ще ни каже, че си е направил шега, но се оказа, че не е така. Също бих помолил не само който и да е от нас при публичните си изяви, но и самият министър да бъде по-внимателен при излагане на своята теза, на своето мнение, всеки от нас има безспорно такова право, защото в противен случай лично у мен остава усещането, че някак си единия от кандидатите в конкурсната процедура като че ли е излишен. /намесва се Милка Итова – ако е избран първият, ще бъде предрешен, ако е избрания втория – ще бъде прозрачен/

ХРИСТО ИВАНОВ: Заповядайте!

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Аз ще бъда кратка. Дали процедурата и нейното финализиране ще оставят впечатление в магистратурата и в обществото за предрешеност или не зависи от решенията, които ние ще приемем в хода на тази процедура, от това доколко те са мотивирани и доколко те са убедителни, и доколко тези решения почиват на конкретните факти и съответстват на обективно установените факти и обстоятелства.

Аз лично не считам, че ВСС, както като колегиален орган, така и за всеки един от неговите членове, неговото бъдеще едва ли не е предопределено и в пряка пропорционалност от резултата, т.е. дали ще има избран кандидат в тази процедура или не. Бъдещето на ВСС в този му състав и не само зависи, както и друг път съм

казвала, моето лично убеждение, от мотивите и убедителността на неговите решения. В този смисъл ние не мисля, че трябва да се възприемаме като обект на, как да кажа, на някакъв конспиративен подход и прекратяване на мандата или непрекратаване на мандата е в зависимост от това как ще приключи тази процедура. Политическите решения за изменение в ЗСВ са политически решения, ние сме длъжни ние да свършим нашата си работа и да бъдем убедителни в професионалното си поведение.

По отношение на публичността и прозрачността на тази процедура, тя е заложена в закона, с изменението от 2012 г. в отговор на обществените очаквания, процедурата за избор на така наречените „трима големи“, провеждана от ВСС, независимо в какъв персонален състав е да бъде публична, да бъде прозрачна, да имат възможност обществените неправителствени организации и магистратурата да участват в нея и да изразяват своето становище. В този смисъл не мисля, че можем да правим сравнение между предишните избори, проведени от ВСС и изборите, които провежда този състав на ВСС. Длъжни сме да спазим закона и аз мисля, че дотук това, което е направено като процедура съответства на изискванията за публичност. Това е. Благодаря ви.

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-н Кожарев.

МИХАИЛ КОЖАРЕВ: Аз само искам да допълня казаното от всички и казаното от мен в следния смисъл – тъй като на първо място всички сме юристи би трябвало всички да се съобразяваме както с Конституцията, така и със законите, респективно и с решенията на Конституционния съд, всички знаем тяхната сила.

На второ място мисля, че във връзка с изнасяните публикации за предсрочно прекратяване на мандат, дали това ще се нарече „екшън план“, дали ще се нарече „конспиративна теория“,

дали е форма на плашене, на натиск или каквото и да било, всеки би могъл само да го интерпретира, според желанията си, нашата цел не е да ги предотвратяваме тези постановки може би, слухове, планове или както и да се нарекат те, нашата цел е да спазваме закона.

Аз ще моля, обаче, Вие, г-н министър, като представител на изпълнителната власт, като човек, който по Конституция и закон осъществява връзката между съдебната и изпълнителната власт, респективно и оттам със законодателната, да посочи ясно онова решение да бъде достатъчно известно на тези, които желаят да пишат или да говорят за прекратяването на мандата ни, това решение № 13 от 15 декември 2010 г. на Конституционния съд, по конституционно дело № 12/2010 г., в което в точка втора съвсем ясно е казано. Нямаме против ако се случи това, но е казано ясно: предсрочно прекратяване на мандата, установен от Конституцията може да се извърши единствено на основанията, предвидени в нея. Промяна в основанията за предсрочно прекратяване на мандат е допустима, но може да се извърши по реда на изменение на Конституцията, за конституционно уредените мандати, по реда на изменение на закона, за мандатите, установени от закона. По този начин аз мисля, че ще спрат всякакви спекулации с това дали с едно изменение на Закона за съдебната власт може предсрочно да се прекрати мандата на ВСС или не може. Мисля, че отговорът е пределно ясен. Нека да има едно такова послание, не за да бъдем успокоявани, ние нямаме нужда от това, убеден съм, а за да може обществото да бъде наясно с това какво се случва в съдебната власт и в това отношение. Така, че по този начин мислите, идеите, ако щете настроенията, свързани с така наречените „конспиративни теории“ ще трябва да получат един отрицателен отговор. Ето това е

моето послание към Вас. Нека така както Вие по-рано казахте, че не е тази идеята, идеята е да се работи изцяло за съдебната реформа, с общи усилия и в рамките на този мандат, в рамките на това, което е възможно и допустимо от законите ни, та нека в тази връзка да протекат и съответните, и наши, и Ваши действия. Благодаря.

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-жа Стоева.

НЕЗАБРАВКА СТОЕВА: Уважаеми г-н министър, ще бъде кратка. Нека тази точка от дневния ред не се приема от наша страна, че Вие се намирате в някакъв обяснителен режим, защото според мен когато възникне един проблем начинът, по който той трябва да бъде решаван е да се разговаря, да има диалога и приемерте, включително и моето изказване като част от подобно намерение, а вярвам и желание на всички все пак наистина определени проблеми да бъдат решавани.

Читав човек в държавата не остана. Компромат, отричания, конспиративни теории. Авторитети в съдебната система има, но тези авторитети като че ли започват да се страхуват да участват и в процедури по избор, защото или ще действа отричането, или ще действа компромата, или ще започне конспиративна теория. В този ред на мисли мен ми се иска с разумните усилия, и Ваши, и наши наистина, дотолкова доколкото този процес е възможно да бъде овладян, да положим усилията си.

По повод изборът на председател, на предстоящият избор на председател на Върховен касационен съд аз мисля, че ние се намираме в една обективна нормативна уредба, която в определени моменти наистина като че ли дава повод в едната или в другата посока да има коментари и оценки. В тази връзка ще си позволя да цитирам една статия: „Конкуренция или квалифицирано мнозинство, изберете сами“, с подзаглавие „Ще успее ли ВСС да

направи избор при две безупречни професионални кандидатури“ на Мирела Веселинова. Цитирам тази статия, защото тя е от 31 юли 2014 г. преди предстоящият избор и преди първия, проведен избор на председател на Върховен касационен съд. Тази статия на мен много ми допадна, тази статия много ми хареса, защото статията пипаше наистина обективната нормативна уредба и провокираше към размисъл. Едно от нещата, които авторката Мирела Веселинова споделя в тази статия е реална колизия между принципа за реална конкуренция и изискването на закона за избор с квалифицирано мнозинство. Тук тя цитира и колега юрист, без да посочи името му, но отново това е нещо, което ми хареса – от една страна говорим за необходимостта от реална конкуренция между равностойни и силни кандидатури, а от друга самият закон предполага компромис и обединение около една приемлива кандидатура. В този ред на мисли, далеч съм от мисълта в момента да изчитам цялата статия, но отново поздравления за авторката, искам дебело да подчертая за всички, че наистина се намираме в една обективна ситуация, показана ни от Конституцията и от Закона за съдебната власт, която изисква от нас да бъдем прецизни в говоренето и абсолютно честни в предстоящия ни избор. Благодаря.

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-жа Итова.

МИЛКА ИТОВА: Аз мисля, че няма изказвания вече по тази тема, просто исках да задам един въпрос, свързан със Стратегията, тъй като разбрах, че Стратегията вече е приета от Министерски съвет, нали така, приета е, и доколкото бяха изявленията, че има работна група към Министерство на правосъдието за подготвяни промени в Закона за съдебната власт или греша? /намесва се Христо Иванов – не, няма/ Милка Итова – все още не се работи по промените в Закона за съдебната власт.

ХРИСТО ИВАНОВ: Подготвено е писмото до вас, да излъчите представители.

МИЛКА ИТОВА: Да, точно затова аз искам да попитам, това беше важно за мен, защото преглеждайки сайта на Министерство на правосъдието и търсейки стратегията не видях качено предложението на Комисията по предложения и атестиране във връзка с допълнение към основните цели, които са предвидени в стратегията, касаещи атестирането и кариерното израстване на магистратите, и което беше изпратено от нашата комисия преди да бъде приета Стратегията, разбрахме вчера, че е станало някакво недоразумение в администрацията и са поели ангажимента администрацията на Министерство на правосъдието да качи и нашите предложения във връзка с кариерното израстване../намесва се Юлиана Колева – нашите предложения са качени в общото предложение на ВСС/ Милка Итова – да, но там има отделни качени предложения, например на г-н Тодоров, на Българската съдийска асоциация. В този смисъл нашите предложения бяха конкретни по отношение на кариерното израстване и атестирането на магистратите и бих искала да акцентирам върху това, г-н министър, че ние още през края на 2012 г. сме предложили едни кардинални промени по отношение на конкурсите и атестирането, които изключително много ще подобрят работата на магистратите и това е една от основните цели на съдебната реформа, освен това, за което се говори в момента. Аз много се надявам, всъщност съм убедена, че така както по-голямата част от магистратите са добре работещи магистрати, освен наречените „гнили ябълки“ от френския посланик, така и по-голямата част от журналистите работят като една обективна журналистика и биха отразили реалните проблеми на съдебната система и много се надявам най-накрая някой да

започне да говори за това, което ние сме предложили в края на 2012 г. и за съжаление не срещнахме разбиране от изпълнителната и законодателната власт да бъдат внесени тези промени в Закона за съдебната власт, затова много моля когато разглеждате въпроси, свързани с кариерното израстване, конкурсите, атестирането на магистратите и редица други въпроси, касаещи ресорните комисии на ВСС, да бъдат поканени представители от ВСС за участие в тази група, ние ще Ви бъдем от полза и смятам, че всички ако работим заедно наистина ще се направи тази съдебна реформа, за която ние всички желаем, а това дали ще бъде прекратен мандата на ВСС, в крайна сметка зависи от политиците, не от нас. Благодаря.

ХРИСТО ИВАНОВ: Заповядайте!

ДАНИЕЛА КОСТОВА: Във връзка с въпросът, който повдигна г-жа Итова, аз също прегледах страницата на Министерство на правосъдието и виждам, че там липсва протокола от събранието на Гражданския съвет, на който беше обсъждана актуализираната стратегия, виждам, че сте публикували само писмените становища на Българска съдийска асоциация и мисля, че на съдиите като неправителствена организация считам, че макар и да не са депозирани пред Вас конкретни писмени становища на различните неправителствени организации, от изключителна важност е да се види мнението на неправителствения сектор, който се съдържа много подробно в тези писмени протоколи, така че с оглед пълнота и в полза и на работната група, която ще обсъжда промените в ЗСВ мисля, че е редно също да бъде качен и този документ на Вашия сайт.

ХРИСТО ИВАНОВ: Колеги, понеже времето тече, разбира се с тези съображения ще се съобразим с тях, ще се върна към

някои от казаните неща накратко, за да мога да отговоря все пак на повдигнатите въпроси.

На първо място, г-н Кожарев, аз нямам никакъв проблем да бъда в обяснителен режим, но когато трябва да обяснявам какво пише в една статия, която няма автор, поредна въпрочем, и която не се позовава на нито един факт, на нито един източник, колко точно ще тежи моето заявление пред вас, че няма такъв екшън план или поне на мен той не ми е известен. Вие бяхте в Англия и вероятно не е стигнало до Вас, че аз няколко пъти коментирах темата от гледна точка на това какво аз мисля, че е редно да се случи по въпроса с прекратяването на мандата и може би ако бяхте видели това нямаше да стои пред Вас този въпрос, аз някак си след многократните заявления от моя страна, че прекратяването, предсрочното прекратяване на мандата на ВСС със закон ще бъде вредно, някак си не мога да си представя как ще застана зад такова решение, екшън план или каквото и да било друго. По-ясно от това не мога да го направя и „БГ Нес“ колкото и анонимни статии да пусне и да ги коментираме, не виждам абсолютно никакъв смисъл от това, но това, което Вие казвате, всъщност въпреки, че казвате, че това никого не притеснява, понеже тази тема всъщност доминира, наистина доминира в целия дебат около съдебната реформа затова дали едно или друго решение ще доведе до предсрочното прекратяване на мандата, трябва да си дадем сметка и това е именно причината, поради която аз толкова пъти заявих, че това ще бъде вредно, защото всеки път се казва, че това не ви притеснява и всеки път това нещо излиза на преден план. Моето впечатление, съвсем честно ви казвам, че това абсолютно доминира в целия разговор и очевидно е, че, независимо от това кой конкретно как се отнася, тук са двадесет и кусур души, но

очевидно е, че това е част от атмосферата на вземане на решения по принцип, и е част от атмосферата на това в каква степен има чувство на зависимост и на независимост на Съвета. Точно поради това аз казвам, че обсъждането на предсрочно прекратяване със законодателен акт е вредно, защото то ще определи атмосферата, в която един евентуален следващ Съвет ще започне да работи, по същият начин, по който доминира психологическият климат през целите всички тези месеци. Друга е темата, разбира се, които са ви излъчили, и които имат някакви абсолютно легитимни претенции към вашата работа, как биха могли ако искат, но това няма никакво отношение към министъра на правосъдието.

Що се отнася до това, което г-жа Георгиева каза - г-жо Георгиева, аз не знам какъв опит искате да имам, но тези изменения в Закона за съдебната власт от 2012 г. са писани от мен. Аз много добре познавам проблематиката на тези избори, включително тук това, което се съдържа в тази папка и дългогодишно съм работел затова да имаме тази процедура сега. Работил съм и с предложения, и с всички възможни форми на участие затова да имаме тази прозрачност и ВСС сегашния да се е придвижил със средствата на закона и на правилата, които действат, към едно много по-добро състояние на нещата, отколкото е било преди. Сега, дали съм казвал това нещо е въпрос на изследване на това какво съм казал, няма да се позовавам на свои изказвания, но аз такива съм правил и съм отчитал и не само тези позитиви на сегашното състояние и на вашата работа, така че не е докрай справедлива и тази реплика, но ще го имам и това предвид. В този смисъл ще си позволя да Ви върна папката, тъй като и по времето на избора на проф. Груев аз съм се занимавал с тези въпроси професионално и като коментирам въпросите на тези избори не го правя като някой,

който току-що е почнал да влезе в тази проблематика. В този смисъл забележете едно нещо – аз си позволих този коментар, който стана причина за нашата дискусия преди края, ако исках да бламирам ВСС щях да си се запаса с тези риторически козове в ръкава и накрая да ги използвам, когато вече няма какво да се направи. Направих ги в първия момент, в който процедурата се върна към нормалния си ход. Имаше извънредни обстоятелства, аз изрично си позволих да кажа, че намирам, въпреки че не е предвидено в закона, отлагането на срока за даване на концепции по чисто човешка и процедурна гледна точка за нещо, което заслужава подкрепа и след това си позволих този коментар, защото аз наистина бях обезпокоен от тези реплики. Дали съм прав или не, е друга тема, но коментирах моето впечатление и моето притеснение как това нещо може да се отрази в крайната оценка за процедурата именно, за да може това да се вземе предвид преди края на процедурата. Може би когато г-жа Итова беше направила своя коментар и той тогава получи съответните интерпретации в медиите, не само от мен, имаше доста публикации на тази тема, ако бяхте провели същото обсъждане тогава, за да можете да коментирате именно това впечатление, тогава щеше да е по-добре. Г-жа Итова каза нещо много важно в своето изказване, че забавянето на обявяването на втората процедура и аз никъде не съм твърдял, че това е против изискванията на закона, е било необходимо, за да консолидирате своите изводи. Може би един коментар какви изводи сте направили в този период щеше именно да снемe въпросителните защо се забави толкова обявяването на процедурата. Наистина в крайна сметка това как ще завърши тази процедура наистина зависи от конкретните аргументи, с които се действа, както всеки един от вас каза.

Предлагам, ако не искате отново да коментираме моята реплика, понеже това все пак е основата на тази точка, а предполагам, че вече отвън чакат съдиите, освен ако някой не иска нещо да каже по въпроса, да преминем към следващата точка.

МИЛКА ИТОВА: Само да допълня, че, да ние действително обсъждахме този вариант да направим нещо като брифинг или не знам, точно за да направим, да представим нашите изводи, до които сме стигнали, в резултат на това преосмисляне на провалената процедура, но между другото вече беше твърде късно, защото това трябваше да стане може би по средата някъде, така че късно стигнахме до този извод.

ХРИСТО ИВАНОВ: Предлагам да преминем към втора точка и да поканим представителите на съдиите. Да ги поканим за изслушване.

/В залата влизат съдии от СГС и СРС за изслушване/

ХРИСТО ИВАНОВ: Добър ден, колеги, добре дошли. Извинявайте, че се наложи да изчакате. Имате думата да заявите своята позиция.

ВЕСИСЛАВА ИВАНОВА: Добър ден, отново. За протокола – Весислава Иванова от Софийски градски съд.

С колегите на първо място бихме искали да изразим своето удовлетворение от това, че днешното изслушване стана факт. В неговите рамки ние бихме искали да осветлим причините, поради които се обърнахме към вас с двете си писма, както и да изясним конкретни аспекти от управлението на нашия съд, което по наше убеждение, е незадоволително.

Поводът за първото ни писмо, както знаете, бяха двата случая, добили скандална известност с разпределението на делата „КТБ“ и „Белведере“. Факт е, че тези два случая не са първите,

определяни като скандални, защото бегъл преглед на публикациите във времето назад, разкрива наличието и на други такива случаи. Известно ви е обаче, че поради една или друга причина тези тъкмо два случая се фокусираха по особен начин в дневния ред на общественото внимание. Реакцията на нашето ръководство по повод обстоятелствата, касаещи разпределянето на тези две дела, както и последващите отговори, които бяха дадени пред вас в хода на изслушването, не само не изчистиха възникналите тревожни въпроси и опасения, но по наше мнение ги задълбочиха, тъй като се повдигнаха и други въпроси, разкриващи системни управленски проблеми в съда.

Тук бих искала да подчертая, че ние сега реагирахме с писмо до вас, с две поред, но в рамките на съда преди това, съдиите от различните отделения, сме предприемали усилия за разрешаването на тези организационни проблеми и днес ние конкретно ще посочим какви са били те.

Ясно е, че като съдии, които работим в Софийски градски съд, проблемите за управлението на съда няма как да не ни вълнуват, а скандалните случаи също, тъй като в краен резултат, по един или друг начин, всеки един от нас се срамува да каже къде работи в момента. В рамките на първото изслушване, т.е. на проведеното на ръководството изслушване пред вас, според нас остана без отговор въпросът и затова и ние се обърнахме за втори път към вас, има ли извършено нарушение и кои са отговорните за това при разпределянето на двете дела. Като съпоставихме отговорите, които бяха предоставени пред вас, заедно с информацията от изготвените два доклада по назначените от Съвета проверки, ние останахме с убеждението, което струва ни се е и убеждението в обществото, дотолкова доколкото събитията така

са отразени, по публичен начин, че единствената причина за неизпращането на протокола от разпределението на делото за „КТБ“ на сървър на ВСС е човешка намеса, защото категорично се изключва техническа такава. Оттук следват две доста тревожни обстоятелства – първо, че пред Съвета беше заявена причина, която очевидно се опровергава от техническите доклади, и второ, че в крайна сметка би следвало да се даде отговор на въпроса представлява ли нарушение това или не, в противен случай авторитета не само на нашия съд, но и на правосъдието като цяло страда непоправимо.

На следващо място, не по-малко тревожно за нас беше изнесеното от ръководството обяснение във връзка със случая за разпределяне на делото „Белведере“, че всички дела за несъстоятелност се разпределят в деня на постъпването им, също така, че това се отнася и до делата за обезпеченията, въз основа на заповед от месец юли на 2014 г. ако не ме лъже паметта. Ние не знаем дали има такава заповед, няма и значение, защото в случая е важно как въпросът е разрешен нормативно. От съществено значение обаче е обстоятелството, че практиката на съда не е такава. Вие може да го проверите, ние също разполагаме с доказателства затова – всички несъстоятелности, както и обезпеченията, противно на изискването на закона за последните, се разпределят не в същия, а на другия ден. Истината освен това е, че в деня, в който бе разпределено делото „Белведере“ са разпределени и други несъстоятелности, едната от които със сигурност също е разпределена на другия ден, т.е. са постъпили, извинете, други дела за несъстоятелност, но те не са разпределени в същия ден. Затова ние във второто си писмо отправихме към вас апел да извършите допълнителна проверка на това твърдение, тъй

като ние просто работим в този съд и знаем, че не е вярно. Без отговор останаха също така признанията, че делата се разпределят от съдебни помощници, но протоколът за тяхното разпределяне се разписва от заместник-председател на съда и ръководител на отделение. Освен, че подобна възможност не е нормативно уредена, ако по някакъв начин ръководството на съда е решило да организира разпределението на делата по този начин, ние считаме, че протоколът няма как да бъде подписан от лице, което не е извършило действието. Крайно неудовлетворение изпитахме от обстоятелството, че фокуса на причините беше сведен до информационната среда. Първо считаме, че обстоятелствата, които се изясниха по време на изслушването във връзка с информационната среда, не могат да бъдат определени като пряко релевантни към двата случая, за които говорим, просто не ги касае. По-важното обаче е, че така или иначе за обезпечаването на организацията на информационната среда ангажимент има не друг, а ръководството на съда, става въпрос за доброто обезпечаване. А най-важното е, че човешкият фактор е от значение и е важен, и именно на ръководителите ни ние следва да имаме доверие, а не толкова информационната среда, дори тя да има определени дефицити, с качествено и компетентно управление считаме, че те би следвало да бъдат преодолени.

Другата ни тревога и това, което определихме като неадекватно и като белег за липса на управленски капацитет и дефицит професионален касае реакцията на ръководството. Знаете, че официална позиция на съда по случая с делото „Белведере“ беше изнесена и в сайта на съда, и известно ви е също така, че тя представляваше становището на съдията-докладчик по делото. Ние в никой случай не бихме си позволили и не

коментираме становището на колегата съдията-докладчик по делото, но сме категорични, че няма как ръководството на съда да се позове на становището на съдията-докладчик по делото, като го обяви за официална позиция на ръководството на съда. Аз не мисля, че тази теза се нуждае от някакво доказване, защото сега развиващите се събития са самостоятелно доказателство за нейната основателност. Виждате вече, че няколко колеги от Градския съд си направиха отвод и не желаят да гледат това дело, и то на това основание, че ръководството на съда се е ангажирало на практика с позиция предварителна по делото, съдиите участващи в него.

В пряко обобщение на това, което отбелязах дотук, може и нещо да съм пропуснала, но колегите ще продължат, можем да изведем, че позицията на ръководството, обективизирана в официалното становище и в изслушването им пред вас във връзка с проблемните казуси и възникналите покрай тях съпътстващи въпроси, които бяха поставени от членове на Съвета, по наше убеждение даде предостатъчно основание на обществото за съмнение в дейността на съда. Тъкмо затова ние считаме, че е абсолютно нередно да проявим пасивност в този случай, защото е наш дълг да искаме активно разследване на данните за порочни практики, отговор на въпроса има ли такива, и кои са отговорните за тях и е ясно, че ние не можем да правим това, тъй като вие притежавате единствено компетентност и имате правомощие в тази насока. Можем да кажем, че ние считаме, че още във връзка с двете коментирани дела и изяснените покрай тях обстоятелства се налагаше ВСС да излезе с решение, затова и написахме второто писмо с настояване да сторите това, извън последното обаче подчертавам, че този повод, по който ние реагирахме изобщо не изчерпва основанието ни за отправеното към вас искане, тъй като

ние работим от дълго време в този съд, имаме достатъчни наблюдения върху това управление и сега в синтезиран вид ще ви ги представим, като мога да кажа, че те са от организационен характер, в никой случай не се отнасят до личния работен комфорт на съдията, естеството им е такова, че те рефлектират неминуемо върху правата на хората, които потребяват правосъдната услуга и на които дължим честно, справедливо правораздаване, от безпристрастен съд и в разумен срок. Тези проблеми касаят разпределението на делата, осигуряването на равномерна натовареност, нивото на дължимото организационно управление във връзка с тези две, качеството на работната среда и атмосфера, гарантирането на независимостта на съда, подсигурирането на условия за честен и справедлив процес от безпристрастен съд, командироването и откомандироването на съдии, които ще бъдат обект на анализ от колегите след мен. Сега колегата Атанас Атанасов от Наказателно отделение ще разкаже.

АТАНАС АТАНАСОВ: Преди да посоча конкретните организационни проблеми в Наказателно отделение, искам да направя преход с това, което каза Весислава говори, въобще за случая с нашите две писма и по повод на неколkokратно заявеното от колегата Желявска в различни интервюта, че след тези писма атмосферата в съда се е влошила, хората спрели да се поздравяват по коридорите. Атмосферата в съда наистина не е добра, но това не е откакто ние ви сезирахме с двете писма и не е по повод на тях. Специално за Наказателно отделение тези проблеми на ниво отношение между ръководство на съда и съдии възникнаха непосредствено след избора на съдия Янева за председател на съда. Тук след справка с интернет видях, че тя е избрана на 30 май 2011 г. След нейният избор тя в различни

интервюта беше заявила, че преди да предложи заместници, специално заместник, който ръководи Наказателно отделение, ще се допита до съдиите от отделението за съдията, който ще бъде предложен от нея. Изтекоха доста месеци след нейния избор, тъй като не свикваше такова събрание, по наша инициатива беше свикано в края на януари 2012 г. и в рамките на това събрание тя отказа да ни запознае с евентуалната нейна кандидатура, но даде обещание непременно да стори това, преди да внесе кандидатурата във ВСС. Ние научихме за тази кандидатура от сайта на ВСС, когато в началото на март, не знам кой март, беше обявено, че предстои разглеждане на предложение съдия Крънчева да бъде назначена за заместник-ръководител. ВСС избра съдия Крънчева за ръководител на Наказателно отделение и броени месеци след това започнаха първите проблеми в отделението, които на първо място възникнаха по повод преразпределението на делата на съдия Весела Дончева, която беше командирована от Софийски районен съд в Градски съд и беше един от малцината съдии, мисля, че в Наказателно отделение единствения, чието командироване не беше продължено. Може би колегите ще разкажат по принцип за проблема с командироването на съдии в Софийски градски съд, но тук въпросът, който възникна още тогава е – какви са причините, поради които съдия Дончева беше, как да се изразя, разкомандирована. В някои медии излязоха информации, че причината била, че няколко месеца тя не е насрочила делото срещу бившия шеф на Агенция „Пътища“, така нареченото дело „Батко“, но така или иначе официална позиция от ръководството не беше дадена. Факт е обаче, че това дело все още не е приключено, след като беше преразпределено на съдия Крънчева и към настоящия момент. Проблемът с преразпределението на делата на съдия

Дончева възникна, тъй като това беше първият случай, в който на съдия, който се връща от Районния съд делата, които са при него се преразпределят, при условие, че веднага, даже мисля, че още преди нейното връщане в Районния съд бяха постъпили титуляри, въз основа на спечелен конкурс. Това наложи някои от съдиите да върнем делата, които бяхме получили, защото имаше включително ситуация въззивен състав, в който е била съдия Дончева да е запълнен с нов колега, който нямаше никакви дела, а ние трябваше да влизаме за различни заседания да ги гледаме. Някои от колегите върнаха тези дела и те бяха поети от титулярите, на новоназначените съдии Иво Хинов и Петър Стоицев.

Само няколко месеца след това възникна друг проблем – през месец юни 2012 г. на събрание на отделението мисля, че беше първото събрание под ръководството на съдия Крънчева, поставихме проблемът, че откакто тя ръководи отделението делата по жалби срещу взети парични гаранции не се разпределят между дежурни състави, както винаги е било. Може би е нужно изрично да посоча, че според Наказателно-процесуалния кодекс тези дела се разглеждат в същия ден на постъпване на жалбата. Съдия Крънчева първоначално отрече въобще откакто тя ръководи отделението да е променен реда за разглеждане на тези дела, после се оказа, че всъщност със заповед на съдия Янева тези дела са разпределени да бъдат разглеждани на общ доклад от всички съдии, съответно по настояване на съдиите, за да бъде изпълнен закона. Беше обещано, че тези дела пак ще бъдат гледани от дежурните състави, но отмяната на тази заповед настъпи чак през декември 2012 г. Оттогава тези дела се гледат от дежурни състави, но пак по неясни причини за нас, разпределянето им става от съдия Крънчева, а не от най-старшия, не от дежурния съдия по

старшинство, който разпределя всички други дела, които се разглеждат от дежурните състави.

Също през 2012 г. август месец възникна нов проблем между съдиите и ръководството – преразпределението на въззивните дела на съдия Мирослава Тодорова, след изпълнението на наложеното ѝ тогава наказание „дисциплинарно освобождаване“. Проблемът възникна с въззивните дела на Мирослава Тодорова, които бяха приключили, в смисъл, че въззивните състави с нейно участие бяха обявили, че ще се произнесат с решение, пак се стигна до там да си комуникираме с ръководството в лицето на съдия Янева и съдия Крънчева с писма. През декември 2012 г. 11 съдии от Наказателно отделение на съда написахме писмо до съдия Янева, в което посочихме конкретни организационни проблеми, които съществуват откакто съдия Крънчева ръководи отделението. Това писмо завършваше с искане за провеждане на Общо събрание на отделението, на което да участва и съдия Янева. Съдия Янева прие писмото, обеща веднага да свика Общо събрание след коледните празници, издаде заповеди доста бързо, с които някои от проблемите бяха решени, проблемите, поставени в писмото, но други проблеми останаха неразрешени. Едва наскоро бяха издадени заповеди за тяхното решаване, например за дежурството по въззивните мерки в четвъртък, разположението на делата по въззивните мерки в целия ден преди заседанието на съдиите, а пък някои от проблемите така и към настоящия момент не са решени. Например в това писмо от декември 2012 г. настоявахме да ни бъде предоставена информация за намаленото разпределение на дела на колеги по едни или други причини, затова когато има такова намалено разпределение постепенно да става увеличаването на тяхното постъпление и най-важния проблем, който сме поставили, и

който и към настоящия момент не е решен – да бъдат създадени от ръководството критерии за тежест на делата.

Такова Общо събрание беше свикано няколко месеца след това, мисля, че през пролетта на 2013 г., но на него не участва съдия Янева. И към настоящият момент продължават да съществуват доста проблеми, свързани с организационното управление на Наказателно отделение, най-значимите от тях са това, че се провеждат изключително рядко събрания на отделението, може да се каже, че в случаите преди летни и коледни дежурства за определяне на това как ще бъдат разпределени тези дежурства, не се обсъждат правни проблеми по време на тези заседания, няма организация по изготвянето на становища по тълкувателни решения, когато такива ни се искат от Върховния касационен съд, само в един случай на проведено Общо събрание на отделението сме дискутирали такова становище и накрая разбрахме, че вместо да бъде изготвено такова, просто е изпратен до ВКС протокол от нашето обсъждане.

Няколко пъти сме поставяли въпросът с графика на дежурствата пред съдия Крънчева затова той да е изготвен предварително, достатъчен период от време преди съответния месец. За известен период от време беше възприето това да се изготвя такъв график за два или три месеца, но напоследък пак се върнахме към старото положение графика за дежурства да е готов в края на предходния месец, което затруднява организацията на работата на съдиите. Този график много пъти не е съобразен със заседанията на първоинстанционните и въззивните дела на съдиите, често се случва съдия да има тежко заседание по първоинстанционно дело или да заседава по въззивни дела и на следващия ден да влиза в заседание по въззивни мерки, с които

трябва да се запознае или като иде сутрин преди 7 часа в съда, или пък остане предната вечер до късно. Имаме проблеми с попълването на въззивните състави, когато някой член отсъства по болест или по друга причина, колеги се оплакват, че в този случай реакцията на съдия Крънчева е сами да си търсим колеги, които да влязат в състава, което не считаме за редно.

Друг често поставян проблем пред ръководството лично от мен може би в две поредни Общи събрания на отделенията е да се гарантира равномерната натовареност по разпределение на делата. От времето на съдия Георги Колев беше въведено разпределението на делата да става на два модула, единият с така наречените „медийни дела“, в който влизат и дела с определена правна квалификация, и другият модул за всички останали дела. Тази практика беше възприета, за да се осигури равномерно разпределение на т.нар. „медийни дела“ между всички съдии от отделението, защото към онзи момент, 2009 г. мисля, че беше се наблюдаваше, че тези дела отиват само в няколко от колегите от отделението. В годините на действие на тази система обаче се оказва, че голяма част от тези дела отидоха на Специализирания съд и повечето от тези дела са секретни, няма ги в статистиката и ние не знаем дали продължаването на тази система за тези два модула наистина осигурява равномерно разпределение на делата. Аз съм поставял този въпрос пред съдия Крънчева с искане да се обобщи статистическа информация въобще колко дела се разпределяни през този модул, те дали действително са разпределяни между всички съдии, обещанията за това да бъде сторено остава вече доста време, без да бъдат изпълнени. От проверката, която вие разпоредихте по повод последните два случая научихме, че в нашето отделение, Наказателно отделение, в последната година

разпределението на делата е ставало не чрез последната версия на системата Лоу-чойс, от медиите разбрахме, че обяснението, дадено при изслушването на ръководството на съда е било, че ВСС чрез своите технически специалисти не е оказвал съдействие това да бъде сторено през изминалата година, но е факт, че след изслушването за един ден беше въведена тази версия и в нашето отделение и то само от специалистите на Софийски градски съд, без никаква чужда помощ.

И пак, за да завърша, връщайки се на атмосферата. Това, за съжаление, което наблюдаваме откакто това ръководство изпълнява своите задължения в съда е, че си общуваме чрез заповеди за проблеми, които считаме, че могат и по друг начин да бъдат решавани.

Ако зададете конкретни въпроси по-нататък, можем да дадем и конкретни примери, но мисля, че колегите от Въззивно отделение, от Гражданско ще посочат проблемите при тях.

ХРИСТО ИВАНОВ: Благодаря Ви. Някой друг колега дали иска думата?

ДЖУЛИЯНА ПЕТКОВА: За протокола – казвам се Джулияна Петкова, съдия съм от 2000 година, от края на 2009 г. съм съдия в Софийски градски съд, Гражданска колегия, въззивно отделение – IV-а състав.

Нашите проблеми във въззивно гражданско отделение определено от лишени от подозрителния подтекст на случаите, които станаха повод за това изслушване, но смея да твърдя, че са толкова показателни за липсата на всякакъв управленски капацитет у ръководството, че заслужават вашето внимание, макар да ви се сторят предполагам битови или тривиални, или някак така не

особено значими на фона на обществените сензации по повод последните случаи, които се изнесоха в медиите.

Нашият основен проблем, от който страдат естествено и гражданите, които очакват правосъдие, е неравномерното разпределение на делата. Този проблем има няколко проявления и първия от тях естествено е, първото проявление е чисто количествено, просто броят на разпределените дела между отделните докладчици и между отделните състави е различен, като обикновено разликата е от порядъка на 20 дела между отделни докладчици, което може би ще ви се види малко, но на практика /намесва се Ясен Тодоров – годишно ли е това?/ Джулияна Петкова – статистиката се изнася на 3-месечие, 6-месечие, 9-месечие. Аз разполагам със статистическите данни за 9-месечието на 2014 г. - основната разлика между докладчиците е горе-долу толкова – 20 дела. Може би като процент това не представлява много, но 20 дела за условията, в които ние работим означават поне две заседания повече за колегата, който има 20 дела повече, което означава поне един месец повече работа и писане на решения, в сравнение с останалите. Това обаче не е основният проблем. Основният проблем е, че редовно във всяка статистика съществуват и фрапантни разлики от порядъка на 50-60-80 дела. Донесла съм статистиката, можете да видите, че в справката за последното 9-месечие такива разлики от 60-80 дела съществуват поне в три случая. 80 дела са страшно много като разлики, при условие, че почти всеки от нас е получил средно към 190 постъпления нови дела на докладчик за това 9-месечие, почти половината. Има и един наистина фрапантен случай в тази статистика, при който разликата е 140 дела, някой е получил 40 дела, а другите сме получили 190. И повярвайте ми, причината не е в колегата, който е получил тези 40

дела, защото ние го познаваме като работлив колега, добър специалист и това не е по причина, че той е искал да му бъдат разпределени 40 дела. Стигнахме до смешната ситуация на последното събрание на колегията съдия Желявска да ни помоли да не се сърдим на този колега, че има малко работа. Никой от нас не е имал намерение да му се сърди, сърдим се единствено на ръководството. Обяснение за причините, поради които е налице това неравномерно разпределение никога не получихме. Вечното извинение беше в компютъра, все едно, че той има някаква собствена воля. Не получихме никакво обяснение и по никакъв начин не беше направен опит да се постигне някакво изравняване в бройките дела, които всеки от нас получава.

Второто проявление на този проблем с неравномерното разпределение на делата в нашето отделение е във връзка с това, че тези дела не получават кодове или шифри, които служат за обозначаване на вида и сложността на делото. Такова нещо следва да се случва по силата на закона и работата, и начина, по който следва да се случи е регламентиран и в ЗСВ, и в Правилника за администрацията на съдилищата. Неколкократно сме поставяли въпросът и сме искали от съдия Желявска нашите дела да имат кодове или шифри, които да обозначават тяхната сложност, защото съгласете се, че по един начин се гледат пет дела, които са от фактическа или правна сложност или следва да се гледат по реда на бързото производство, което предполага насрочване в много кратък срок и изписване на решението в 14-дневен срок, и в същото време едно е да се гледат пет дела, които са с много ниска степен на фактическа и правна сложност, и може дори да са еднакви по вид. Този проблем никога не е съществувал в Софийски районен съд, откъдето аз бях командирована да работя в Софийски градски

съд. Там винаги е имало кодове, шифри на делата, които обозначават тяхната сложност и когато ние помолихме съдия Желявска да се случи същото и във въззивно гражданско отделение нейния отговор беше, че системата за компютърно разпределение на делата не позволявала това да се случи, което просто не е вярно, защото доколкото ми е известно Софийски районен съд работи със същата система за случайно разпределение на делата и там това се случва и се е случвало винаги. В същото време, пак доколкото ми е известно Търговското отделение на Софийски градски съд използва същата система за компютърно разпределение и там колегите имат на делата кодове и шифри, а специално в нашия случай за въззивните граждански дела поставянето на такъв код е изключително лесно, просто може да бъде преписан кода, който е поставил разпределящия делото в първа инстанция. Тя работата реално вече е свършена.

Може би ще спра дотук, защото доколкото знам за шифри и кодове, и другите колеги ще вземат отношение.

Пак във връзка с неравномерното разпределение на делата. Проблемът, за който спомена и съдия Атанасов явно съществува и в тяхното отделение, при нас обаче е доста сериозен, е за начина, по който се заместват отсъстващи колеги във въззивно гражданско отделение, по болест, по друга причина, няма значение, правила, критерии и поредност на заместването няма. Практиката, недобра, смея да твърдя е, че заместват последно командированите в отделението съдии и то не веднъж или два пъти, ами постоянно. Разчита се на статута им на командировани съдии, което означава, че те не биха си позволили да влязат в пряка конфронтация с ръководството, след като са определени за четвърти път да заместват в рамките примерно на два месеца или

се разчита може би на, как да кажа, благия нрав или доброто възпитание на други колеги, които няма да влязат в конфликт с ръководството на съда, поради допълнително възложената им работа. Докато бях командирована изпитах тази практика на собствен гръб. Колегите Магърдичян и Попколева мисля, че могат да споделят същото преживяване покрай тяхното командироване. Факт е, че поисках от съдия Димов обяснение в личен разговор, защо за пореден път замествам, след което написах и писмо с копие до съдия Янева, в които поисках да ми бъде предоставена статистическа информация затова кой кога и колко пъти е замествал, та отново е дошъл моят ред да бъде определена за заместник, това мисля, че се случи някъде 2012 година, отговор на това писмо нямам. Факт е обаче, че в резултат от конфликта, който създадох, повече не бях определена да замествам. Това е изключително показателно за начина, по който се случват нещата в нашето отделение. Всичко е въпрос на личен разговор, на създаване на конфликт, всяко разрешение на проблем, който касае всички ни се случва едва ли не като лична услуга от страна на ръководството и то в някои от случаите, зависи от настоятелността на състава, което не смятам, че първо е признак на добро управление и второ създава изключително напрежение между колегите, без самите ние да сме причина затова. Това напрежение се създава именно от липсата на адекватна управленска стратегия и въобще от адекватни решения от страна на ръководството.

Пак във връзка с проблемите, за които спомена и съдия Атанасов и тези, за които говори и съдия Иванова, във връзка с нарушаването на закона при разпределяне на дела по молби за обезпечаване на бъдещи иски, ще ви кажа следното – в нашето отделение и при съдиите от Административно отделение на

Софийски градски съд даваме дежурства по молбите за обезпечаване на бъдещи искове. Тези дежурства се дават по графици, които за разлика от Наказателно отделение са изготвени много по-напред, може би за 6-месечието, като дежурим обикновено извън заседателния сезон, извън ваканционния сезон по четирима колеги на седмица. По закон, чл. 395 от ГПК молбата за обезпечаване на бъдещ иск се разглежда в деня на постъпването ѝ в съда. Това в Софийски градски съд никога не се е случвало, по простата причина, че е невъзможно да се случи, тъй като никога молбите, които са постъпили в конкретния ден не се разпределят в същия ден. Няма такава организация, аз съм давала дежурства по молби за обезпечение на бъдещ иск като районен съдия. Там организацията беше перфектна, системата го позволяваше и винаги нещата се случваха същия ден, в деня на постъпване на молбата. Обикновено закъснението между датата, на която постъпва молбата за обезпечаване на бъдещ иск и датата, на която се разпределя делото, образува се делото по тази молба и се разпределя, обикновено е в рамките на два или три дни. Нося си тук едни протоколи за разпределение от тази седмица, в която аз съм отново дежурна, от които е видно, че по двете дела, които аз трябваше да разгледам, едното ми беше докладвано на 5 януари, а другото на 6 януари, това, което е разпределено на 6 януари от съдия Богдана Желявска е по молба, която е постъпила в съда на 29 декември 2014 г. Значи закъснението е колко - някъде към повече от седмица. Делото, което ми е разпределено отново от съдия Желявска на 5 януари 2015 г. е по молба, която е постъпила в съда на 30 декември 2014 г. Имайте предвид и нещо друго – по този начин се нарушава принципа за случайно разпределение на делата, тъй като ние следва да дежурим по молби, които са постъпили в съда в дните на

нашето дежурство, а не по дела, които са образувани в дните на нашето дежурство, т.е. съвсем постижимо и възможно е разпределящия делото да не го разпредели в деня, в който сме дежурни колегите аз, съдия Магърдичян и някой друг, а да го разпредели през седмица, в която са дежурни други колеги. Когато за първи път ми се случи да съм дежурна по обезпечения в Софийски градски съд и ми бяха докладвани дела по молби, постъпили извън моя график на дежурство, отидох при съдия Димов да го попитам защо така и трябва ли аз да ги разглеждам, неговия отговор беше – тук, в Градски съд е така!!! Това беше. И по този начин въпросът е приключен.

Държа да ви занимая само с още един проблем в нашето отделение, който е изключително показателен за липсата на всякаква идея от това ръководство, дори за наличния щатен състав на съда, защото към 5 януари 2015 г. в протокола за избор между съдии, между които да се разпределят делата по обезпечение на бъдещи иски, фигурира колега, който от 1 декември 2014 г. е встъпил в длъжност в Софийския апелативен съд, т.е. той не работи вече в Софийски градски съд. Ръководството обаче това не го знае и е принудено да го научи от завеждащия деловодител, който просто трябва да го уведоми, че този съдия вече не е на работа в Софийски градски съд. Пак поради същото, може би думата е силна, но наистина мисля, че е адекватната - „безхаберие“ и се получава така, че въпросния колега, който от 1 декември не е на работа в Софийски градски съд, неговите дела и неговия доклад, той е член на въззивен състав, се обработват и доклада му минава от старшия член на състава, но на доброволни начала и това всичко се случва, при условие, че ние от ноември месец 2014 г. имаме командирован колега от Софийски районен съд, който стои без

състав и без работа. За подобна организация на работа става дума. И в същото време още един фрапиращ случай, който мен лично много ме изненада – от средата на миналата година по двама младши съдии стоят без работа. Те не са назначени в постоянен състав, не минават доклад, не насрочват дела, не заседават, не пишат решения. Единственото нещо, което правят е да разглеждат частни жалби и то не повече, отколкото останалите им колеги младши съдии. Това никога не се е случвало в Софийски градски съд. Аз съм била и младши съдия в СГС и такова нещо за мен е необяснимо. Не казвам, че са конкретни двама колеги, те просто се сменят, веднъж са едни двама, друг път са други двама и всичко това се случва при наличие на остра нужда от нови въззивни състави, от откриване на нови въззивни състави. Този проблем е поставян на всяко събрание, което ние сме провеждали в отделението. Първоначално мотивът на съдия Желявска да откаже образуване на нови съдебни състави беше, че работата ни и делата, постъпленията на дела във въззивните състави е по-малка от постъпленията в първоинстанционните състави. Само, че аз споменах и по-горе, разпределянето на дела по бройка и преценката за натовареност на един съдия чрез сравнение по бройката дела, които гледа е несериозно и показва изключително непознаване на естеството на работа на гражданските съдии. В крайна сметка, дори при отпуснат щат от ВСС през 2012 г. и 2013 г., 12 щатни бройки бяха отпуснати на Софийски градски съд, те не са усвоени до момента, поне 6 от тях стоят свободни и това отново при, повтарям – остро поставен въпрос да бъдат открити нови въззивни състави.

Това е, което емоционално исках да споделя с вас. Естествено съществуват и много конкретни случаи, които могат да

докажат всичко това, което ви казах, но мисля, че обща представа за начина, по който се работи в нашето отделение придобихте.

ХРИСТО ИВАНОВ: Благодаря Ви. Някой друг?

Заповядайте!

ХРИПСИМЕ МАГЪРДИЧЯН: За протокола, аз съм Хрипсима Магърдичян, съдия съм във въззивно гражданско отделение в СГС.

Да продължа темата, която започна съдия Петкова. Може би трябва да ви напомня, че съществува приета от вас Инструкция за организацията и реда за използване на програмните продукти за разпределение на делата в съдилищата на случаен принцип, по протоколно решение № 46 от 2010 г., според която всеки административен ръководител е длъжен да утвърди Вътрешни правила за случайно разпределение на делата, с определено минимално съдържание, което включва и предварително обособяване на делата по групи, с оглед тяхната специфика и сложност, между отделните състави, съответно отделения в съда, индивидуално определен процент за всеки от съдиите, както и случаите, при които избора на съдия-докладчик се извършва при особени режими на програмните продукти, например по дежурство или без участие на конкретен докладчик, или разпределяне на определен докладчик и т.н. На мен не ми е известно такава заповед да съществува или пък ако тя съществува то очевидно не се спазва въпросната инструкция. Също открих на вашия официален сайт и съвсем нова Единна методика по приложението на принципа на случайно разпределение на делата в съдилищата, от 2 декември 2014 г., която също предвижда особени правила по отношение на заместванията на отсъстващи съдии и по отношение на началната информация, която се въвежда в компютърната програма, като тези

въпроси според приетото от вас се решават от Общото събрание на съответния съд. Такова Общо събрание до момента не е провеждано в Софийски градски съд. Отражение върху натовареността на съдиите и върху принципа на случаен подбор има в Софийски градски съд и неефективното използване на самата система за разпределение, именно липсата на правила, имам предвид случаите, в които се е наложило преустановяване или намаляване на разпределението на дела на конкретни съдии по редица обективни причини, след това е необходимо разпределението да бъде възстановено. В този случай компютърната програма позволява генериране на „кухи“ бройки или „кухи“ дела, което е компенсаторен механизъм, но за съжаление в СГС липсват правила за случаите, в които може да бъде използван този механизъм и начина, по който може да бъде използван, поради което се стига до случаи, в които рязкото увеличаване на процента на натовареност на конкретния съдия-докладчик, който се е върнал на работа да доведе до получаване на огромен брой дела, които са постъпили в един или последователни няколко дни. Също така системно се нарушава и правилото на чл. 76, ал. 9 от Правилника за администрацията на съдилищата, според което при повторно постъпване в съда на въззивна жалба по граждански дела, по които производството вече е било прекратено, поради необходимостта от провеждане на процедура по отстраняване на очевидна фактическа грешка, необходимост от допълване на решението от първоинстанционния съд, или администриране на делото. В този случай делото трябва да се образува под нов номер и да се разпредели на същия съдия-докладчик. Такива дела обаче се разпределят на общо основание, на принципа на случайния подбор, като се игнорира горепосоченото правило. Това налага последващо

прекръпяване и изпращане на делото за преразпределяне, което води до сериозно забавяне на делата, защото това може да се забележи в по-късен момент. Същото се отнася и до делата, по които вече е направен отвод от съответния съдия-докладчик. Такива дела е възможно после неколkokратно отново да бъдат разпределени на същия съдия-докладчик и така се превръща в един омагьосан кръг разпределянето на такива дела.

Няма нужда да напомням, че правилното приложение на чл. 9 от ЗСВ има за цел да постигне независимост, отчетност на съдебната власт, прозрачност на съдебната дейност и добра организация. Самата дейност по образуване и разпределяне на дела предполага правни знания, тя в никакъв случай не е механична, освен това е и трудоемка и го казвам от личен опит, тъй като разпределях три години дела в Софийския районен съд. Магистратите на ръководна длъжност са основни гаранتي при спазването на принципа на случайния подбор, докато отменения Правилник за администрацията в районните, окръжните и административните, военните и апелативните съдилища, предвиждаше в нормата на чл. 46, ал. 2, че по изключение административния ръководител на съда може да възложи на съдебен служител техническата дейност по определяне на съдия-докладчик, сега действащия Правилник за администрацията на съдилищата не предвижда подобна възможност. Грешките при образуването и разпределянето на дела могат да бъдат обяснени по различни начини, аз само мога да предполагам какви са те – недоглеждане, небрежност и използването на съдебни помощници за това, което очевидно е недопустимо, но със сигурност подобни грешки могат да бъдат избегнати и сведени до минимум ако дейността по образуването и разпределянето на делата бъде

разпределена между няколко души, ръководители на отделения в един огромен съд, какъвто е Софийски градски съд, тъй като дневните постъпления на граждански първоинстанционни, въззивни граждански и търговски дела е огромен и не би следвало един-единствен ръководител на отделение да отделя пет или шест часа за разпределение на дела. Това нито е ефективно, нито би било качествено, и естествено тази дейност по образуване и разпределение на дела трябва да се извършва фактически от ръководителите на отделения, а не от съдебни помощници. В Софийски градски съд дейността по образуване и разпределяне на дела до края на миналата година по отношение на първоинстанционни граждански, въззивни и търговски дела се осъществяваше само от един човек, от ръководителя на Гражданско отделение. Сега тази работа е разпределена между трима души.

И още малко ще отнема от времето ви, за да кажа примери за лошо управление на кадрите в Софийски градски съд. Определянето на участието на младши съдии в съдебните състави по никакъв начин не е съобразено с натовареността на съставите. Обикновено младшите съдии работят в най-натоварените състави, а естествено от тях не може да се очаква нито бързината, нито качеството, което дължи един старши член на състав. Няма никаква яснота на какъв принцип се извършва тяхната ротация по съдебни състави и в отделения. По този въпрос беше проведено събрание на Въззивно гражданско отделение, не получихме отговор на поставените проблеми, нито до момента е взето някакво решение.

Също така до момента административният ръководител не е изпълнил и задължението си по чл. 11, ал. 3 от Правилника за администрацията на съдилищата да разпредели съдебни помощници във въззивните състави. С оглед броя на съдебните

помощници в СГС за нас остава неясно защо такива никога не са били разпределяни постоянно във Въззивно отделение.

И не на последно място да кажа, че за съжаление комуникацията на редовите съдии с ръководителя на Гражданско отделение е обикновено изключително трудна, изисква упорито настояване и в чести случаи е лишена от добрия и толерантен тон, което затруднява доста работата в отделението. /намесва се Калин Калпакчиев – за съдия Желявска става дума/ Да. Тъй като тя вече не е от края на миналата година, на практика от един месец.

ТАНЯ ОРЕШАРОВА: В същия ден излезе тази заповед, след като ние бяхме депозирали писмото. След като неколkokратно този въпрос сме го поставяли, даже дори на последното събрание на въззивна колегия аз помолих съдия Желявска дали не е по-разумно тя да не се нагърбва с организацията на всичките тези дела и толкова много в един ден да ги разпределя, да възложи на зам. председателя, който е и съдия във въззивна колегия, макар че се нарича „Административно“, не знам защо, той да ги разпределя, защото той познава естеството на работата, при което тя се обиди и каза: ама, защо, вие не ме ли искате!!! Значи тук не става дума за лично отношение и за обиди.

И само нещо, за да спестя малко времето. Аз си направих труда да разбера какво всъщност представлява за нашия зам. председател разпределението на делата, защото на мен ми е обидно, не става дума за натискане на копче. Тук става дума за управление и ръководене, на организация на делата. Преписката, въззивни дела ли са, граждански, те постъпват в Регистратурата. Служителките в Регистратурата са обучени, не знам от кого и как, те ги слагат в отделни бели папки, има предвидени там места, кое ще е за частни граждански дела, кои ще бъдат въззивни, кои ще бъдат

търговски, кои ще бъдат за първо гражданско въззивни. Всичкото това в тези бели папки, в които отгоре пише „въззивни дела“ или търговски, или частни жалби, след като имат входящи номера, постъпва в кабинета на съдия Желявска и там помощниците, това е информация, която може и вие да я получите от деловодството на регистратурата, от помощниците, които помагат за въвеждането на входящите номера. Те казват, там по групите, които са създадени, въвеждат входящите номера, за да получи тази преписка или това дело номер и да отиде при определен съдия-докладчик. Значи когато ние казваме, че това не е брой дела, че става дума за определени дела, които са различни, че става дума, че не можеш да получиш в един ден пет трудови спорове, а колегата да получи пет производства, които са с фактическа сложност, неизискваща време или да получиш пет жалби срещу действие на съдебен изпълнител, а другият да получи други дела, които изискват много по-малко време, на нас ни е казано непрекъснато, че няма начин, системата не позволява! И аз искам да ви попитам - вярно ли е това? Поставило ли е ръководството на Градския съд този проблем, за който ние от години сме го сигнализирали! Аз тук нося молба, която сме я писали до ръководството, до съдия Желявска от май месец 2011 г. конкретно по повод на бързи производства за Хагска конвенция за отвлечане. Не може между шест съдии за една година един съдия да получава шест Хагски конвенции, а двама от съдиите да не получават нито една. Не може! Не може! Това е отговорът. Не знам, ако наистина технически е така, поставили сме въпрос пред вас възможно ли е технически това да се промени. Аз знам, че в провинцията това не е така. Тези групи дела, които въвежда помощника, те генерират името на съдията и отиват вече в отделните отделения за слагане в папки, номер на дело, писане там

кой е докладчика и там се слага индекса. Това някак си всичко е обърнато. Каква е ролята на зам. председателя питам аз! Той подписва протокола, който отива при вас. Това ли е управление на дела! Извинявайте, аз съм говорила с председатели на районни съдилища, на окръжни съдилища, няма такъв проблем!

КРАСИМИР МАЗГАЛОВ: За протокола, Красимир Мазгалов се казвам, съдия съм в първо Гражданско отделение на СГС от 2009 г. Съвсем накратко проблемите във I-во гражданско отделение са до голяма степен като тези във въззивните отделения, т.е. разпределянето на дела е грубо казано по бройка или на килограм, няма отчитане на вида и сложността на делата, в резултат на което, конкретно, имаме колега получава четири дела днес, от които два са колективни иски и две дела са по иски за незаконно придобито имущество, в същото време колегата до него получава също четири дела, но те са по застраховки, което е абсолютно неравномерно и неравностойно.

Второто нещо е проблема със заместването. Заместванията са също на абсолютно без никакъв принцип и никакви правила, като, честно казано нямам обяснение как се разпределят, как се извършва заместването и в това отношение вие знаете много добре, че колегата Вергиния Мишева беше назначена за зам. министър на правосъдието. Това се случи в средата на ноември, някъде около 15-ти ноември се знаеше и тя е уведомила ръководството, че е назначена за заместник министър. На 10 декември, няма да казвам колега, защото аз получих такава заповед, на 10 декември в 16,30 ч. аз получих заповед да я заместя на заседанието на 11 декември в 9 сутринта, в 10 първоинстанционни дела, които се наложи да чета до 22 ч. вечерта, като се абстрахирам от личната натовареност. Не смятам, че е

нормално нещо, което се знае от един месец преди това да се решава в последния момент.

Следващо нещо – поставянето на индекси при инстанционния контрол, когато делата се връщат от горна инстанция - тези индекси не се поставят от заместника на административния ръководител, а се поставят или от статистиката, или от служител в деловодството. Не смятам, че е редно служител в деловодството да преценява какъв точно индекс трябва да се постави до този инстанционен контрол, това е по същество правна работа и е работа на съдия.

Другите проблеми са абсолютно същите, които посочиха и колегите. Те съществуват и в I-во Гражданско, без изключение.

ХРИСТО ИВАНОВ: Благодаря Ви.

Заповядайте!

АНЖЕЛИНА ХРИСТОВА: Казвам се Анжелина Христова и аз работя в Търговското отделение на СГС и трябва да ви кажа, че за разлика от останалите отделения, нашият пък основен организационен проблем е, че през последните години председателя на СГС отказва да предостави реални правомощия на председателя на отделението да разпределя дела, съответно да следи за спазване на случайното разпределение и за равномерното натоварване на отделните съдии. Провели сме множество събрания в отделението и сме сезирали с тези проблеми, като само през 2014 г. сме провели три събрания и поставихме въпроси затова как е организирана работата в Търговско отделение, как се разпределят делата и защо не се разпределят от председателя на Търговско отделение, а се разпределят от председателя на Гражданското отделение. Проблемите ги поставихме и писмено – на 25 юни 2014 г. Над половината от съдиите в Търговско отделение и то като

имате предвид, че $1/3$ от състава е командирован и съдии, които никога не се ангажираме с подобни становища по обясними причини, подадохме писмено заявление до съдия Янева, в която описахме какви са проблемите относно разпределението и организацията на работата. Буди съмнение как един състав за един месец може да получи 20 търговски дела повече от друг. Това неминуемо, дори и да е грешка, дори и да е, както всичко се обяснява с компютъра, и със системата, без да получи ясен отговор, буди съмнение, че се нарушава принципа за случайното разпределение на делата, защото подобни отклонения са извън математическата грешка, която компютърната програма позволява. Писмото го депозирахме като изрично поисках да бъдат предоставени правомощия на председателя на Търговското отделение да разпределя делата, които постъпват в Търговско отделение. Съдия Янева каза пред вас, че винаги е готова и е обръщала внимание на съдиите на проблемите, които поставят. Това писмо не получи отговор, нямаше и никаква промяна, само допреди месец в това как се организира работата в Търговското отделение. Тук е момента все пак да кажа, че председателят на Търговско отделение положи усилия, положи усилия да се справи с организацията на работа, за разлика от председателя на другото отделение. Той се опита чрез различни други механизми да има равномерна натовареност. В Търговско отделение, за разлика от другите отделения на делата се поставят кодове, има индекси и поне по няколко основни материи те се разпределят по индекси. Опитва се чрез промени в процента натовареност на съставите донякъде да се уеднакви работата, издадоха се различни такива заповеди, включително хилядите фирмени дела бяха разпределени с една заповед между всички, за да се осигури точно случайното

разпределение на делата и това да не се налага само двама или трима съдии да гледат тези дела, но всичко това не може да доведе до гаранции за спазване на случайното разпределение на делата и не знам, няма човек според мен в тази държава, на който да не му прави впечатление, че всички скандални дела, които в последните години бих казала, а не месеци, излизат в публичното пространство, са все в Търговското отделение на Градски съд, което е обяснимо, предвид делата, които се гледат там. Може би делата с най-значителни имуществени интереси в тази държава се гледат в Търговското отделение на СГС. Делото „Белведере“ предизвика невероятен скандал, като аз без да навлизам по същество, естествено, само искам да кажа, че това, което буди недоумение и у нас е защо това дело е разпределено незабавно и така самотно в деня, в който е постъпило. Практиката в съда не е такава. Работя четири години в Търговско отделение, делата за несъстоятелност постъпват, на другия ден всичките, които са постъпили в предходния ден се разпределят. Когато едно дело бъде разпределено само и незабавно това буди съмнение, защото няма отговор какво налага то да излезе от правилата, от практиката и буди съмнение. Тези съмнения когато не бъдат разсеяни по някакъв начин, както за делото „Белведере“, така и за други скандални дела в последните години в Търговско отделение, това води постепенно до срутване авторитета на отделението и на целия съд. В момента да работиш в Търговско отделение си е, какво да ви кажа, леко като споделен срам, защото 23 състава работят, ако човек провери ще установи, че всички скандални дела са концентрирани в около 10 % от работещите в това отделение и то все едни и същи. Когато има някакви проблеми по делата и когато тези проблеми не бъдат проверени, когато не се дадат отговори, включително и на

обществото, от което ние сме част, пълната липса на доверие е закономерен резултат. По делото „Белведере“ предполагам ви е известно, е поискан отвод на всички съдии в Търговско отделение и то поради изразената публична позиция на ръководството на съда и то по същество на спора, защото това е производство за несъстоятелност и да коментираш публично дали дружеството е платежоспособно или не, това е навлизане в съществото на спора. Направен е отвод на цялото отделение, поради липса на доверие, че ще бъде осигурен справедлив процес и в момента ние сме в една, за мен патова ситуация – който и съдия от Търговско отделение, какъвто и акт да постанови, неминуемо ще съществува съмнение, че не е безпристрастен, и че се произнася в полза дали на едната, дали на другата страна. Липсата на доверие е най-сериозния проблем, защото той има трайни негативни последици и това е може би основната причина да напишем тези писма и да поискаме от вас да извършите една по-задълбочена и компетентна проверка на работата на ръководството на съда, и да упражните правомощията по ЗСВ.

ХРИСТО ИВАНОВ: Благодаря Ви.

ТАНЯ ОРЕШАРОВА: Освен частната жалба, която има срещу обезпечението, никой няма да я администрира, освен търговските съдии, които ще имат нужда по един, по два дена да си изложат мотивите, които каквито и мотиви да изложат, не знам дали ще се осмели някой да гледа, след това ще трябва да мине през другите съдии, защото ние също можем да гледаме такива дела. Мога да ви кажа, че в Градския съд има частни жалби и дела, искиви молби от 2009 г., те вярно, че са на Момчил Добрев и има хора, които не искат да се гледат делата в Градския съд, по които не е приключила процедурата по отвод. Аз не знам ако това излезе в

публичното пространство и някой трябва да решава за бавното правосъдие, /гласове – то излезе вече/, а от 2009 г. да не можеш да отведеш всички съдии в съда, за да може някой съд в тази държава да разгледа тази искова молба! А обезпечителната мярка стои. /говорят всички в залата/

Делото „Белведере“ е в такова положение, че то ще доведе до още по-голямо уронване на престижа на съдебната власт, защото сега ще се окаже, че месеци наред няма да има кой да се произнесе по него, освен ако някой колега не се осмели под риска да бъде разпънат после на кръст и обвинен във всичко, да го изгледа това дело. Положението, което е в момента, месеци ще трябва докато делото стигне до друг съд, евентуално, защото все пак отвода е личен въпрос.

ХРИСТО ИВАНОВ: Предлагам членовете на ВСС ако имат въпроси, да ги поставят.

Г-жа Георгиева, заповядайте!

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Колеги, наистина е впечатляващо това, което казвате, но аз бих ви помолила за по-голяма конкретност. Например впечатлявам се от това, което говорите за организация на съставите, как един съдия е включен в разпределението на делата, без да работи там, а друг идва от Районния съд, пък няма разпределение на него. Моля ви се, посочете ни имената на тези двама съдии, за да може като възложим проверката да не убегне от погледа на Инспектората и кои младши съдии стоят без работа. Също и, бихте ли посочили, като говорите за делото „Белведере“, колежката от Търговското отделение, казахте, че има и други такива разпределени по този начин дела, да посочите кои са тези дела, както и да посочите имената на тези 10 % от съдиите, на които преимуществено им се

разпределят, доколкото разбирам несъстоятелности. Може ли да го кажете това тук, да влезе в протокола.

ХРИСТО ИВАНОВ: Благодаря Ви.

/Представител на съдиите/: Мога ли аз да отговоря на първия Ви въпрос. Колегата, който встъпи в длъжност в Софийски апелативен съд от 1 декември 2014 г., и който дотогава беше член на състава на IV-ти „г“ въззивен състав се казва Милен Василев. Той беше председател на този състав и от 1 декември 2014 г. е в Софийски апелативен съд. Същият колега Милен Василев фигурира в протокола за разпределение на делата от 5 януари 2015 г., т.е. близо месец, след като вече не работи в Софийски градски съд. Същевременно съдия Попколева, която е старши член в този състав върши цялата работа на състава по доклада от 1 декември, заедно с младшия съдия на състава, без да има назначен съдия, трети, в този състав, при условие, че съдия Петър Сантиров е командирован от Софийски районен съд в Софийски градски съд от средата на ноември месец 2014 г. и до момента той не е включен като член на този състав, в IV-то „г“ отделение, в което има свободна бройка. Никъде не е! Вчера ние говорихме с него и той каза: аз се чудя вече дали да не отида да им кажа, че нямам работа! Само, че няма кого да намерите от ръководството на Софийски градски съд, за да му кажете, че нямате работа!

ГАЛИНА КАРАГЪЗОВА: Защо? Къде са?

ГЛАСОВЕ: Ами няма ги!

/Представител на съдиите/: Подобен случай имаше през лятото – не си в графика по обезпечение, три дена трябва всеки да дежури, ти си си посочил едни дати, получаващ на бюрото папки с обезпечения, при което питаш: какво е това, ти нямаш право да гледаш тези дела, не си в графика, защо са ти разпределени! Те

първо са останали от предната седмица, в графика мога да ви кажа конкретната дата, просто в момента не мога, от вторник, сряда, четвъртък, това е за понеделник. Освен, че са от петъка, те се разпределят между хора, които не са в графика, значи никой не си е направил труда, кой да го направи, да погледне за този ден кой трябва да бъде в графика за обезпеченията, това е същото с 5-ти януари, човек, който го няма. Дежурят четири души на обезпечения, на първия ден, единият колега получава три обезпечения и един колега получава едно, има колеги, които не получават нито едно! Добре, кажете ми как ще се справи този първия колега с трите обезпечения, особено ако е „Кушлев“, как е организирана тази работа, че само един на този ден ще трябва да работи за двама, а другите нямат нищо!

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: В Търговското отделение колежката нека да каже кои са другите случаи, такива като „Белведере“, защото ние как да ги знаем.

/Представител на съдиите/: Само да уточня нещо, не сте ме разбрали. Когато говоря за около 10-те % имах предвид, че ако се направи просто един бегъл преглед на изнесеното в публичното пространство, което ще ми позволите да не цитирам имена, все пак ние имаме Етичен кодекс и аз няма да цитирам имена на колеги, но само ако се направи една бегла проверка затова, което е излязло в публичното пространство през последните години и се види кои са така наречените дела, които предизвикаха бурното обществено недоволство, именно от правосъдието в Търговско отделение на Градски съд, ами лесно може да се установи кои да са и да се види, че те са някак си все едни и същи, и са много малко. Заради няколко човека, цялото отделение сме под знаменателя на корумпирани, некомпетентни съдии. Смея да кажа това, защото повечето от

колегите работят много, добросъвестно и компетентно. И това може да бъде установено, защото има инстанционен контрол и когато се наблюдава такъв процес, при който едни дела водят на определени състави, тези определени състави са в медиите непрекъснато със скандали и човек някак си пък трябва да се запита защо това става така. Аз не мога да отговоря. Аз само мога да се съмнявам. Проблемът е точно в тези съмнения, които когато не бъдат разколебани, вече се срутва доверието към всички! За мен това е проблемът!

ХРИСТО ИВАНОВ: Благодаря Ви.

ВЛАДИМИР ВЪЛКОВ: За протокола, Владимир Вълков, съдия съм в Софийски районен съд, за известно време бях командирован в Софийски градски съд и затова ще се възползвам да говоря конкретно. Наистина бившият ми опит е, че командирования ... В моят случай имах щастието да се задържам повече време в отделението като година и половина минах през въззивен състав, за два месеца бях търговски съдия и през шест-седем месеца бях граждански съдия. Когато отидох в Брачно отделение отидох на състав, който е бил без титуляр доста дълго време и поради тази причина, се твърдеше е с намалено разпределение. Оказа се, че при яснота у колежата Желявска по този проблем, защото когато ме посрещна тя го каза, че е така, в първия месец, в който аз отидох, получих 74 дела, втори месец получих 62 дела, отидох при нея и ѝ обясних, че всъщност състава, който поемам, и който не познавам, не съм в състояние да свърша тази работа, която очаква. Конкретен повод беше разпределени 13 осиновявания, в рамките на един ден, сред които мнозинството бяха международни. Не знаей дали имате представа за какво става дума, но в рамките на 14 дни трябва да се приключи с делото. Обясних ѝ,

че няма как да се случи това, в рамките на този срок и с условията, с които разполагам, тя ми каза, че няма проблем, защото страните по тези дела представят решение, които съдията самоАз й казах, че това не е практика, която може..., наложи се да ангажирам допълнително зала по простата причина, че имах вече насрочени дела с един колега, когато наближи заседанието съдията Желявска влезе в кабинета и ми държеше сметка как съм си позволил така да направя това нещо, без да обсъдя с другия съдия, който в същото време бил в тази зала! Знам, че отделението има една зала, която се ползва при нужда, наистина не съм обсъдил със съдията и не мисля, че е моя грижа, затова й казах, че не съм по простата причина, че се опитвах да си свърша работата. В този момент тя ми каза, че трябва да напиша докладна, да бъде осигурена зала да си гледам делата. Наложих се да напиша докладната, която докладна е входирана и адресирана до председателя, не ми е ясно какъв е резултата, но факт е, че когато след пет месеца се решаваше кой да бъде разкомандиран, а аз бях един от разкомандираните, не получих информация защо от колегите в Градски съд. От коментарите от другите колеги защо те са забатачени, дадох си сметка, че всъщност това решение е взето без да се държи сметка какво реално съм свършил, докато за рамките на два месеца на практика се .. половината от делата за цялата година, при положение, че обективно няма възможност да си свърша делата в този момент, решението беше аз да бъда сменен и друг да дойде и да започне отначало по тези дела, с които аз съм се запознал така или иначе и ги познавам по някакъв начин. Както и да е, това е част от проблема.

Един друг случай, който за мен е фрапиращ, пак на тема отводи. Наистина проблем, който за Градски съд стои, с множество

отводи, оказа се, че практиката на състава, в който бях беше, че всеки съдия трябва сам да реши дали има основание да се отведе, аз бях отказал да се отведа от делото в рамките на въззивния състав, тъй като другите двама членове се бяха отвели, но бях изпратил докладната до председателя на съда, за да вземе решение. За мен беше удивително, че по повод на жалба Инспектората казва: вземете решение и решете можете ли да сформирате този състав, аз получих указание да дам становище дали Софийски градски съд може да сформира този състав. Всъщност предисторията, която неофициално беше сведена до знанието беше, че ако не се отведа и аз, създавам проблем за ръководството. Всъщност ... която се наслагват и не получаваха абсолютно никаква обратна връзка каква е причината, за да приема нуждата на този съд от допълнителни съдийски бройки и да ти кажат – не си ни необходим повече, за мен възникват един куп подозрения, които няма смисъл да формулирам за този етап, но наистина за мен това е проблем и виждам, че той не е спрямо мен, той очевидно е системен проблем, но държах да го онагледя с конкретните примери, с оглед на поканата. Това е от мен.

ХРИСТО ИВАНОВ: Благодаря Ви.

Заповядайте!

СТЕФАН ШЕКЕРДЖИЙСКИ: Стефан Шекерджийски, съдия в Софийски районен съд, преди няколко години бях командирован за седем месеца в Градски съд и със съдия Вълков бяхме откомандировани, заедно с още няколко съдии. Сега, проблемът с откомандироването беше, че нямаше никаква логика, т.е. имаше хора преди нас, след нас, хора командировани от различни съдилища, така и на никой не му стана ясно по каква логика или закон, или морал, ни връщат обратно, не ни бяха дадени

никакви обяснения. Общо взето всеки от нас остана с подозрението, че поради конкретен конфликт, правен или личностен, или вървят обратно, което е доста неприятно, защото практиката в Градски съд е, че командироването е безсрочно, стига съответния командирован съдия да стои кротък. Връщайки се обратно в Районен съд попаднах на сменен председател, именно Методи Лалов, който на Общо събрание обясни, че оттук нататък командироване с връзки ще престане и то действително се случва, поне според мен, като ще се качват хора със стаж, които работят, но с една уговорка, че има хора, за които той не може да се пребори с ръководството на Градски съд и те са блокирани поне може би в рамките на това ръководство на Градски съд. Понеже имам поглед в работата, става дума за I-во Гражданско отделение, ще споделя и няколко конкретни примера за лоша администрация.

Съществува унизително отношение към командированите от Районен съд, защото в Градски съд има изключително много командировани, но отношението към командированите от Районен съд София е по-различно и всеки случай не дава възможност за нормална работа. Ако държите ще ви отговоря за конкретни примери. Действително комуникацията с ръководството е меко казано „трудна“. Районен София в Градски. /намесва се Милка Итова – за разлика от другите командировани/ Да. Примерът ще Ви го дам - слагат те пети в стая с четирима младши съдии, която е пригодена за четири бюра, вашето бюрце е ето такова, при отваряне на вратата трябва да станете, доклада няма къде да си го сложите. При опит за комуникация с ръководството, тъй като там пък има и закрепостяване в кабинети, т.е. административно ви определят къде трябва да бъдете, няма възможност, дори да има празни места да се преместите и просто

комуникация не се получава. /намесва се Хрипсима Магърдичян – но при наличие на други свободни места, защото все пак и аз съм минала през това/ Но това нещо с младшите съдии, т.е. тяхната стая, което няма лошо с младшите съдии, факт е обаче, че тя не е пригодена за пет човека и не е нормално да ставаш всеки път като се отваря вратата, се случва само на районните съдии от София. Сега, потвърждавам и това, че в момента на командироването ни масово замествах и което е по-лошото, замествах и във въззивна колегия, като колегите ми обясниха, че принципно не трябвало така да се случва, но по-добре да си затварям устата, защото ще си отида! Сега, оттук нататък, вече извън, как да кажа, личните ми проблеми, поне това, което съм забелязал като неправилна практика – поради натоварването на съдиите относително често се образува нов състав, което няма нищо лошо, лошото е обаче, че практиката на I-во гражданско е десетте последно насрочени дела от съставите да се изпращат на новообразувания състав, за да се напълни. Много е хубаво, само че старите съдии, които са наясно с това нещо, а то се случва през няколко месеца, всички неприятни дела по каквато и да е причина се наблъскват след година и половина, и след което си решават проблемите. Това нещо практически се толерира от ръководството и то не се толерира, то това е ... Аз Ви говоря за II-ро Гражданско. След което в резултат на подобно изпълнение, влизайки адвокат в моя зала ме попита – г-н съдия, при предишния колега нямаше преклузии, при Вас има ли преклузии да знаем просто какво да правим страните. Изглежда смешно, ама не е, когато и пък предмета на делото са милиони! Масова е практиката, колегите споделиха за отводите. Значи няма нищо лошо в отводите, но когато се толерират отводи, просто защото не ми харесва делото, защото е дебело и защото страната

не ми харесва или страната е конфликтна, това не е нормално. Значи ние сме съдии и трябва да понесем негативното изживяване на конфликтни страни, които има си механизми в ГПК, по които да бъдат „укротени“. Установих, че изключително много се следи в съставите по частни жалби, те не се разместват колегите, т.е. ако на мен ми е определен състав, аз съм задължен да се произнасям, в рамките на този състав, но това се отнася за почти всички, намека е за почти всички, някои се оказаха по-равни от другите, т.е. в зависимост от това дали му е по-удобно да подпише някой просто който му е наблизко, да не ме издирва мен или колегата, или просто е наясно, че примерно, не визирам никой, просто аз си имам определено мнение по някакъв въпрос, то се отива при другия колега, за да се избегне проблем при произнасянето.

Съдия Янева и съдия Желявска от време на време си позволяват изискване и резолюции по дела, по които има определен докладчик и основния проблем, поне по мое време, защото случката е преди две години и нещо, е изключително вредната и погрешна практика да се освобождават, т.е. от исканията за освобождаване от държавни такси, делата да се докладват на председателя на тогава практически цялата Гражданска колегия. Съдия Желявска, независимо, че в новото ГПК пише нещо различно и това беше една от основните причини впоследствие да се постанови тълкувателно решение. Обаче вследствие на това масово произнасяне на съдия Желявска се получиха следните работи – съществени, ама разберайте милиони загуби за бюджета по простичката причина, че тъй като всички дела се докладват на съдия Желявска, а става дума за изключително големи количества дела, тя не е в състояние и да иска, и да не иска да прецени дали съответните хора, граждани, отговарят на тези изисквания, които са предвидени в закона, в

резултат на което се освобождаваха практически всички, освен тези, които по някаква причина, поне според мен, съдията Желявска имаше отрицателно отношение към тях. Проблемът беше, че това води до немотивирани огромни иски, масови иски, които, как да кажа, може би в нормална съдебна система не биха съществували. Тук се спомена за г-н Добрев, Момчил Добрев, имаше и няколко други подобни. Това нещо води в крайна сметка до увеличаване процента на дела и изкуствени иски, просто защото не се спазва закона. По някои дела, примерно по чл. 226 от Търговския закон, 100 % от ищците искаха освобождаване. Стигна се дотам, че след като лично аз отмених разпореждане на съдия Желявска, в жалбата се написа, че долната инстанция, разбирайте редовия съдия, не можел да отменя акт на горната инстанция, председател на колегия, и това чудо се разходи до Върховния съд, което е абсурдно! Сега, това, че се освобождават физически лица има два проблема, освен вече посочените – част от физическите лица, примерно там където има влязла в сила присъда, те нямат какво да се освобождават, тъй като закона вече е свършил тази работа, само че практиката в Градски съд беше, че и те се освобождават, само че частично. Те се освобождават от държавна такса, но не се освобождават от разноси, в резултат на което колеги съди са ми споделяли, че изпитват нечовешки срам в зала, когато адвокатът зададе въпроса – е защо!!! Обаче от страх никой не смееше гък да каже, защото после има къде повече дела, къде неприятни разговори с ръководството. Още по-неприятното беше, че се освобождаваха и юридически образувания, които по закон няма как да се случи това нещо.

Общо взето това са горе-долу пунктовете, по които аз си спомням, че са с давност две години и нещо, преките ми впечатления от работата в Градски съд.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Вие сега сте в Районния съд?

ЕМИЛ ШЕКЕРДЖИЙСКИ: В момента съм в Районния съд, да.

ХРИСТО ИВАНОВ: Благодаря Ви.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Казахте, от различните отделения, колеги, че имате трудно общуване с ръководството в лицето на председателя Янева и на ръководителя на отделения, да ви питам ако някой иска да сподели – как се осъществяват, съдия Петкова каза, че ръководството го няма, практически, ако вие искате да се срещнете с председателката Янева, как се случва това?

ДЕСИСЛАВА ПОПКОЛЕВА: Хайде да кажа и аз нещо, защото не съм говорила. Тъй като преди месец и нещо по моя инициатива и на още двама колеги от въззивно отделение депозирахме писмена молба до съдия Янева с искане да присъства на наше събрание на колегията, за да поставим проблемите, които чухте от съдия Магърдичян и съдия Петкова. Съдия Янева я нямаше, но молбата ни беше приета от секретарката и входирана. Няколко часа по-късно колегата, който беше с мен, получи обаждане от съдия Желявска. Няма да ви казвам думите, защото не съм била аз отсреща на телефона, но няколко дни след това аз и въпросните двама колеги, които поискахме да се инициира събрание, на което да присъства съдия Янева, бяхме извикани в кабинета на съдия Желявска. Няма да ви опиша как бяхме посрещнати, въобще за добър тон не може да се говори, с крясъци, това продължи около 10 минути, след което имаше някакво такова успокояване, не знам на какво се дължеше, може би се вслуша в това, което говорим, но аз такова нещо не съм очаквала, че може да ми се случи. Беше ужасно. Събрание нямаше да се случи, но няколко дни след тази случка в кабинета видях съдия Желявска, бях

със съдия Яначкова и така като някакви кученца подтичкахме след нея и я увещавахме, че трябва да се случи това събрание. Тя дори не се обърна да ни погледне, слизаше си по стълбите и нещо си мърмореше: да, да, ще видим, да, да, да. В крайна сметка ние бяхме много настоятелни и това събрание се състоя. Съдия Янева не беше на него, като не беше обяснено защо не присъства. И това, че го направихме това събрание абсолютно никаква полза! Същите проблеми се изложиха, с неравномерното разпределение, нямам представа защо се е случило така - я наистина много бройки разлики има, дадохме няколко предложения как може всеки един проблем, няколко варианта имаше за решаване, нищо не се случва, разбирате ли, нищо!!! Не стига, че ние им даваме предложения, различни варианти, е Бога ми, нека да седнат да помислят и да изберат едно от тях! За отношението просто нямам думи! Извинявам се, че бях малко емоционална.

/Представител на съдиите/: Идеята ни е, че изразеното становище на ръководството, че видите ли от нашите писма от 10 декември и от 21 декември от тази дата се е повредила някак си атмосферата и климата в съда, абсолютно не е вярно, тъй като такава атмосфера и климат те си съществуват. Общо взето на мен ми е неудобно като съдия, да се чувствам като подчинен в частна фирма, да стоя, да се моля да някой да ме приеме, всеки проблем, който имам в работата да бъде разглеждан едва ли не като лично искане и лична услуга. Аз нямам лични искания и не искам лична услуга. И това е за всеки от колегите, така че този проблем с климата, така наречения „в колектива“ никога не е стоял, защото не съществува такъв.

Съдия АТАНАСОВ: По същият въпрос, като съдия от Наказателно отделение. Когато съдия Крънчева си е в кабинета

няма проблем да бъде намерена и да бъде разговаряно с нея, проблемът е достъпа до съдия Янева, като в това отношение искам да кажа, че при предишните председатели, при съдия Михайлов и при съдия Колев всеки един от съдиите, по всяко време имаше достъп до тях, а откакто съдия Янева стана председател, всяко влизане при нея трябва да бъде уговаряно от нейната секретарка, съответно да ти се казва: ще ти позвъним, съдия Атанасов, когато съдия Янева може да Ви приеме, или трябва да чакаме там в предверието на кабинета ѝ при секретарката, неясно защо. Моят кабинет е в непосредствена близост до кабинетите на заместник-председателите и когато видя съдия Янева в коридора, естествено няма проблем да комуникирам с нея, ние сме били заедно младши съдии, били сме в една стая в Градски съд, но проблемът е този достъп, като в същото време това, което наблюдавам от последните две години е, че в съдийския коридор и специално до председателския кабинет имат достъп лица, които нито са съдии, нито са част от персонала на съда. По принцип, за да се влезе в този коридор се минава през врата, пред която има служител на съда и за да се влезе там трябва този, който влиза да помоли същият служител да се обади на съдията, да каже, че определен гражданин или адвокат, или нещо лице иска да влезе, и съдията да разреши този достъп. В последните две години има три или четири лица, които аз не знам адвокати ли са, какви са, които ежедневно са там, имало е случай аз или мои колеги да чакаме да влезем при съдия Янева, такива лица влизат при нея директно. Не е моя работа да установявам самоличността на тези лица, има камери, има съдебна охрана, има ВСС и прокуратура.

/Представител на съдиите/: Само да вметна, че нещата не е задължително да са такива. Определено председателят на

Търговско отделение не се държи по този начин, винаги може да бъде намерен, винаги може да му бъдат казани какви са проблемите и винаги когато сме искали, сме имали събрание на отделението. Проблемът е какви са реалните правомощия и какво реално може да направи след това, защото на нашите събрания никога не е присъствал председателя на съда. Обикновено ние пишем нещо, имаме някакви решения, те достигат до него и с това нещата се изчерпват, но отношението на председателя на отделението е такова, каквото трябва да бъде, за разлика от останалите.

ЕМИЛ ДЕЧЕВ: Емил Дечев се казвам, съдия в Софийски градски съд, Наказателно отделение.

Бих искал да уточня защо подписах второто писмо. След първото писмо, честно казано, у мен остана впечатление, че липсва реакция от ваша страна относно проблемите, които бяха поставени в първото писмо, ако считате, че бъркам, извинявам се затова, но аз останах с впечатление, че някак си проблемите, към които беше насочено вниманието в първото писмо по тях няма решение от ваша страна. Да, имаше решение да се извърши проверка, проверката излезе с едно заключение, но после не чухме решение от ваша страна и това ме накара да подпиша второто писмо. Има такива моменти, в развитието на едно общество или държава когато се натрупват по някакъв каприз на съдбата различни критични обстоятелства и моменти, в които на човек или в случая държавна институция му се налага да вземе тежко решение. Вие сте пред едно такова тежко решение. Вие може да ни кажете, че не сме прави, или че сме прави за част от нещата, но за други сме прави, обаче вие трябва да излезете с решение. Вие се намирате всъщност пред един рубикон на практика и наистина няма да ви е

лесно, разбираме ви, обаче трябва да го минете този рубикон и ако може да го направите преди края на януари, защото, за съжаление, /смях в залата/ Защо казах преди края на януари – защото, да, до края на януари е разумен срок. Защо казвам ако може преди края на януари – защото иначе ще остане едно впечатление, че всичко се прави след поредния доклад, което издава една незрялост на нас самите като държава и общество. Обидно е да се чака отвън все да ни се казва какво трябва да правим, какво не трябва да правим, нека да покажем, че можем при някой да ни го каже, ние сами да направим правилното. И пак казвам – вие не сте длъжни да се съгласите с всичко, обаче решение трябва да вземете, колкото и да е неприятно, но решение трябва да има. Благодаря.

ХРИСТО ИВАНОВ: Благодаря Ви.

ЕЛКА АТАНАСОВА: Аз имам въпрос към съдия Попколева, защото това, което каза е много жалко ако така сте били посрещнати вие съдиите от един ръководител на съд и все пак, тъй като сте съдия и първо познавате морално-етичните норми за поведение, да не говоря, че има създаден и цял Кодекс за етично поведение, в който има специален раздел за поведението на административния ръководител, Вие намерихте ли за необходимо да реагирате по някакъв начин, ето, тук до мен е г-н Тодоров, председател на Етичната комисия към ВСС, отделно в Софийски градски съд има Етична комисия, или считате, че това е толкова рутинно поведение на този заместник-ръководител на съд, че всички съдии или поне само Вие го приемате за нещо обичайно. Аз лично Ви казвам, че подобно нещо не бих изтърпяла.

ДЕСИСЛАВА ПОПКОЛЕВА: Аз въобще не го намирам за обичайно, аз бях потресена, но колегите, които бях с тях, още двама са, казаха: това е нормалната ѝ реакция, те са доста преди мен

съдии там. Аз не можех да повярвам, че съдия се държи със съдия по този начин и крещи по този начин: „Какво искате Вие, бе!“ Аз съм била зам. председател на Районен съд, със съдия Магърдичян, всеки Божи ден който е поискал от колегите, е бил при нас. Кабинетът ни винаги е бил отворен и винаги сме разговаряли с колегите и сме решавали проблема. За съжаление, била съм също младши съдия в Градски съд, в периода 2000-2002 г., е тогава този съд беше образец! Тогава когато на някой му се наложило да отсъства, първият човек, който влизаше да замества, ако този човек ще отсъства малко повече, беше председателя на съда! И съответно председателя на отделението. Говоря за съдия Марков, за съдия Павков, за съдия Томов. Сега да си помисля, че нещо такова може да се случи, абсурд! Никога не се е случвало, няма и да се случи, защото мисленето на тези хора няма нищо общо с мисленето на онези хора!

ТАНЯ ОРЕШАРОВА: Само да споделя. Заседание, което е насрочено с месеци наред, хората са едва ли не пред съдебната зала, колега е болен в състава и съобщил на някои от зам.председателите, тук беше въпросът кой на кого съобщил, кой забравил на кого да каже, ти нямаш съдия, който да участва в състава, ти трябва да намериш кой да участва в състава, ти трябва да си прочел чуждите дела, това се случва половин час преди съдебно заседание. Ръководство няма! Няма абсолютно никой, към който ти да се обърнеш, намираш една секретарка, която звъни по някакви телефони, ти намираш колега, който да влезе и така решаваеш случая. Както казахте – защо не се обърнахте към Етичната комисия, тя ще е на Апелативния съд, защото ние търсим решение, разбирате ли! Ние тук не търсим, как да кажа, това, че ние не сме удовлетворени, или че ние сме засегнати, ние наистина се

срамуваме от подобно поведение, ние търсим решение, ние сме предлагали много решения, повярвайте, когато на съдия Янева поне при нея трудно можеш да влезеш, но влизаш и тя те изслушва, някой път и повече от три минути, тя прехвърля този проблем на зам. председателя съдия Желявска, само че там няма вече решение, нещата потъват.

И нещо да кажа с командироването – колкото и места да отпуснете за Градски съд, и 100 да са, ако няма кадрова политика принципно, да се събере председателя на Районния съд, на Градския съд, на Апелативния съд и да се види кой колега е подходящ, извинявайте за Търговско отделение са с толкова сложни дела, да командироваш наказателен съдия от провинцията, аз се изумявам на такива хора как се осмеляват да дойдат. Как ще говорим дефакто, че този човек е независим, значи той е командирован от Районния съд, ако трябва след това ще ви кажа имената на оставените, той е командирован от наказателен съдия от Районен съд, той отива във въззивен състав с много тежко натоварване. На този съдия се намалява процента натовареност. Няма обяснение. Той отива в тежкия съд, който трябва да работи повече. Стигна се дотам, че макар и малко колеги, които са намерени от Окръжен съд, хора, които наистина работят в Градски я съд по делата си, те се отказват да останат в този съд, защото условията са такива. По никакъв начин не се търси някакво принципно разрешение, дали на когато човек е болен колега, дали когато не се е справил с изписването на делата, поставени сме в ситуация да се конфронтираме ние между колегите и от това събрание ние накрая излязохме конфронтирани, защото ръководството ни каза: оправяйте се вие!

ЕМИЛ ШЕКЕРДЖИЙСКИ: Само още за секунда, понеже стана дума за заместването. От момента когато съдия Влахов стана шеф на Районния съд имаше временни проблеми със заместването, наследени от предишното ръководство, като съдията Влахов търчеше и заместваше когато и колкото може. Това продължи няколко месеца, оттогава насам очевидно е възможно, районните съдии не заместваме и нямаме проблем със заместването, просто такъв проблем не съществува в Районния съд.

И другото, с командироването, което пропуснах, понеже по за мен е емоционална ситуацията - за седемте месеца, през които бях командирован, нито за един ден не бях сигурен в коя колегия ще работя и в кой съд ще работя и се пита в задачата – оттук нататък кой нормален човек да е бил мотивиран да работи, т.е. да изтласква работа, при това положение, тъй като не си сигурен дали ще работиш продължително време в този състав или на другия състав, или къде ще работиш. За мен просто липсва политика кадрова или по-точно има обратното на кадрова политика. Благодаря.

/Представител на съдиите/: Аз само да кажа и аз нещо. Може да ви сторят силни думите, обаче наистина ние всъщност имаме два вида съдии – едните са съдии, а другите са командировани. Моят принцип, да оставим вече ръководството на Софийски градски съд, въпросът е принципен за цялата съдебна система – на практика командирования съдия, според мен, има голям проблем и това е проблемът с независимостта. Не може ти примерно да си напуснал град Силистра, заедно със семейството си, жената ти да е оставила работата, децата, приятели, училище, сте дошли в София, сключваш ипотечен заем, купуваш апартамент,

жената ти търси работа, децата училище и в следващия момент могат да ти кажат: ами, благодарим ти, връщаш се оттам, откъдето си дошъл! Каква независимост има! Никаква независимост! Ние се самозалъгваме, че това е независим съдия! Той е несменяем из цялата страна, може да отиде в Елин Пелин, може пак в Силистра. /шум в залата/ То не е само за нас, повечето от това се отнася за цялата система.

ТАНЯ ОРЕШАРОВА: Когато ти нямаш принципна политика по начина на командироване и това не се случва като се обсъждат, в Районния съд има блестящи съдии, които са минали младши съдийство, били са дълги години в Районния съд, тези хора работят при нечовешки условия и какво се оказва, че ние не може, защото съдията Лалов не ги пуска, значи не е невъзможно. В същото време, в което съдия от Районния съд беше върнат в Градския съд, след един месец съдия от Районния съд, но неподходящ, наказателен съдия е командирован във въззивно, в Градския съд. Е добре, кой е независим! Как става това командироване!

ЕМИЛ ШЕКЕРДЖИЙСКИ: И затова трябва да има критерии за командироване и откомандироване. Трябва да има критерии и това е ваш дълг.

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-жа Итова отдавна прави знак.

МИЛКА ИТОВА: Да, аз просто отдавна искам да взема думата, защото точно се спираме на този проблем с командироването, за който ние говорим още от началото на нашия мандат, но първо искам да кажа, колеги, че за мен е изключително болно това, което чувам, защото съм работила осем години в този съд и надявам се пак да продължа да работя, и искам да напомня на някои от вас, които бяха мисля, че 2005 и 2006 г. когато ние за

първи път младши съдиите отидоха на обучение в НИП-а, спомняте си тогава и тогава нямаше младши съдии, ние трябваше да влизаме по 13 въззивни заседания в месеца, което беше меко казано нечовешко и точно тогава ние направихме една подписка, съдиите от Градски съд, че някой трябва да ни обърне внимание, някой трябва да помисли, че това е невъзможно да се правораздава по този начин. Изпратихме писмото си до ВСС ако си спомняте, който тогава ни отговори, дори беше направил забележка на председателя на Градски съд как е допуснал той възможността съдиите от Градски съд да си позволяват да пишат подписки и да искат решаване на проблема с натовареността. В същият ден или на следващия излезе, просто го разказвам това, защото ми направи изключително впечатление и съм го запомнила, статия в „24 часа“, нашето писмо беше отразено с няколко реда в малките колонки, отстрани на вестника, а имаше една огромна статия на два листа колко съдебната система в България не работи, колко дела има на осъдени в Страсбург, за забавено правосъдие и т.н., и никой не каза защо се дължи това бавно правосъдие, какви са проблемите и какво трябва да се направи. И затова, може би ние ще вземем след това решение, ще обсъдим вашите изказвания, ще решим какво да направим с ръководството, но вие поставихте много пъти проблема с командироването и аз затова искам, пак се обръщам за пореден път към министър Иванов, но именно, за да се реши проблема с командироването трябва да се направят тези законодателни промени, които ние предложихме в края на 2012 г. Много се надявам и Съюза на съдиите да подкрепи тези законодателни промени, които са направени от ВСС, и които касаят първо преместването на конкурса за районно ниво да става по документи, по-бързо, по-лесно, което означава, че свободните места в Софийски районен

съд, досега ако беше направена тази промяна щяха да бъдат запълнени, което означава, че нямаше да има толкова командировани в Софийски градски съд или ако имаше командироване Методи Лалов нямаше да спира командированите от Софийски районен съд, а щеше да позволява да се командироват. В момента все още има свободни незаети места в Софийски районен съд, този проблем може да бъде решен с, бих казала, малка законодателна промяна. Трябва да се помисли затова по какъв начин да се ускорят конкурсите, защото вие виждате конкурса за окръжно ниво продължи около една година, всъщност той даже не е приключил, защото има обжалване, нали, той не се знае колко време ще продължи. Така, че, за да се направи тази реформа, и за да се прекрати командироването е нужна законодателна промяна. Това трябва да е ясно на всички и може би трябва да се казва това нещо. И аз ви моля вас, ние мислим да направим един форум, защото това е пети министър на правосъдието, ние се надявахме тези промени да бъдат внесени още от Диана Ковачева и тя имаше тази нагласа, но както си спомняте правителството падна преждевременно, много се надяваме тези промени да бъдат най-накрая внесени, някой все пак да даде гласност на това и ако направим един такъв форум, за който имаме идея и се надяваме, че вие ще дойдете и ще ни подкрепите в това отношение.

Тук се постави проблемът и със сградата – да, този проблем. Аз съм работила с четирима колеги в кабинет, той продължава да съществува и най-вероятно той ще продължи да се задълбочава, защото 12 щата, учудвам се затова, че не са запълнени 12-те щата, които дадохме на Софийски градски съд, надявам се поне тези 33 на Районния съд, които дадохме да са

запълнени, поне с командировани, но да, това е проблема – сградата. Районният съд се мести, но въобще не се говори и никой не мисли за проблема със сградата на Софийски градски съд! Нали така! Не съм чула аз поне някой да говори затова. Така, че, колеги, много ви благодаря, че вие дойдохте, че ви изслушахме и бъдете убедени, че ще вземем някакви решения.

ХРИСТО ИВАНОВ: Процедурно предложение.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Аз предлагам, тъй като се казаха много неща, които трябва да бъдат осмислени, конкретни и то, но предлагам на колегите в Съвета да проведем дискусията сега, в присъствието на колегите, които дойдоха, да чуят те ние какво мислим, ако сте съгласни и да вземем решението пред тях, за да разберат и те какво става, не виждам пречка това да се случи. Затова предлагам - след като приключи дискусията, без да се ограничава времето, т.е. изказванията на колегите от Градския и Районния съд, ние да проведем нашето заседание, да го продължим в тяхно присъствие, да вземем решенията в тяхно присъствие.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Аз исках да разбера, тъй като и от изслушването на ръководството на Софийски градски съд стана ясно, че разпределението на делата на Гражданско и Търговско отделение се извършва само от единия заместник-председател, от г-жа Желявска, тук има колеги, разбирам, които работят отпреди това управление – вярно ли е, че това е някаква наследена традиция, ако мога така да кажа, или е резултат на преразпределение на функциите на заместник-председателите.

/Представител на съдиите/: Лично със съдия Димов, който отговаряше за Административно сме коментирали защо и той не разпределя, той каза – това е решение на председателката.

Само в отсъствие, т.е. да няма никой друг, г-жа Желявска да я няма, само тогава той би могъл със заповед да го прави. /шум в залата/

НЕЗАБРАВКА СТОЕВА: Тази практика всъщност го упражнява само Желявска.

/Представител на съдиите/: Аз имам спомен, между другото от съдия Бенински, Бог да го прости, той отговаряше, беше зам.председател на Гражданска, мога да ви кажа, че той имаше един тефтер, в който тефтер много добре си водеше на всеки състав, защото имаше специализация във въззивно, как се разпределяше това. И мога да ви кажа, че тогава съдия Желявска помагаше на съдия Бенински. Оттам са наследени. Тогава тя дори не беше зам.председател, беше определена от съдия Михайлов да помага на съдия Бенински.

/Представител на съдиите/: Само за няколко минути да акцентирам върху още един проблем, който беше провокиран от въпроса за отношението – като се оказа, че в Софийски градски съд едно е отношението към някои служители, друго е отношението към съда. Оказа се, че в Софийски градски съд секретарката може да си избере съдебни състави. Съдебният състав няма възможности за избор на секретар да си върши работата. Оказа се също така, всъщност това се чува, не се казва, но надявам се при проверката да излезе, че много от назначения персонал там общо взето има някаква степен на някакви отношения с някого и по някакъв повод, и за мен това е сериозния проблем, който би трябвало да се изключи от самото ръководство, така че молбата ми е при проверката да включите и този въпрос – какви са критериите, спазени ли са и по какъв начин се отчита очакването на съдията да си върши работата и секретаря, понеже не му харесва да работи с един състав, може да си избере състав, в който да работи.

/Представител на съдиите/: Със сигурност има деловодител, който е майка, със сигурност има дъщеря, която е секретар и братовчедка или племенница, която също работи и когато аз съм поставяла този въпрос на съдия Янева, тя казва: по-добре е така, да гарантира за този човек, който вече работи в системата. Аз мисля, че не гарантира нищо! По-скоро би могъл да спести някои нередности от този, който е роднина на работещия!

По отношение на етичното поведение - ти работиш с трима души в състав, на следващия ден имаш заседание, както се получи със съдия Вълков, на следващия ден ти разбираш, че този човек вече не работи с теб, не е в този съд, теб никой не те уведомява! Не считат за нужно! Нито питат! Когато аз отидох да поставя въпроса – добре, вие защо не ни попитайте той как работи, моето впечатление от неговата работа, съдия Янева каза: аз съм взела предвид становището на съдия Желявска, това е нейно решение.

И нещо друго да кажа – извинявайте, съдия Желявска пътува много. Тя е лице на съдебната система, даже на тези, аз вече толкова са сложни заглавията, и на тази на съдиите за семейни дела. Аз изследвам пет години в този съд такива дела, вярвайте, че тя не гледа такива дела, но тя никога не е споделила като е отишла за медиацията там на някоя европейска конвенция, като е отишла по Хагска конвенция за отвлечане, какво е научила там, какви материали, как ние да си подобрим нашата работа, ние не обсъждаме такива неща. Вместо ние тук да обсъждаме много правни проблеми, по които имаме разминаване между отделните състави, че хората казват: пък единия състав така реши, пък вие защо така решихте, ние се занимаваме как някой да си свърши работата, така да разпредели делата и да организира, че на нас да

ни е по-лесно да работим и да седнем да обсъждаме наистина истинските неща, добрите практики, европейските практика.

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-жа Стоева.

НЕЗАБРАВКА СТОЕВА: Благодаря, г-н министър. Уважаеми колеги, аз мога да присъединя още много проблеми към това, което вие казахте, но се страхувам, че ще изместим предмета на разговор и повода, заради който сме тук.

Аз ще подкрепя предложението на колегата Калпакчиев да вземем решения във ваше присъствие. По повод на вашите искания, основното искане, аз искам и правя предложение, защото времето тръгва, не че е скучно, защото наистина и темата е актуална, предложението ви е за оставка. Оставката е личен акт. В подобен контекст ние не бихме моли да разсъждаваме. Една част от колегите, аз много внимателно слушах една част от нещата, даже и бележки си водих, говорех за проверка. Колегата правилно отбеляза и каза: нека е в разумен срок, но разумен друг, да е актуално, да е навременно, една голяма от част от вас говориха – молим ви за проверка за това, което в момента споделяме. Добре. На проверка, но вероятно го напрахте и ще го конкретизирате, защото сме колеги юристи и всяко нещо, което говорим и искаме да го подкрепим с доказателства, че това е вярно или наистина проверка. В този смисъл аз ви моля да се концентрирате към предложения за решения на Съвета – какво, защото ако, добре, за определени части аз лично не се съмнявам в това, което колегите споделиха и там, да, разбира се, когато ще трябва да се правят конкретни предложения вероятно ще трябва и да се конкретизират. Та моето предложение – колегите, които присъстват днес тук, направете конкретни предложения за решения на Съвета и се поставете, защото тук една част от колегите казаха: да, трудни

решения. Какво според вас трябва да направи ВСС, не че аз нямам предложения за решения, но в това е смисъла да продължим дискусиата и приемането на решение във ваше присъствие, иначе би се обезсмислило. Благодаря.

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-жа Георгиева.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Понеже също внимателно слушах какво казаха колегите и аз определено с голяма тревога чувам тези проблеми, които просто се учудвам как е възможно да се достигне дотам Софийски градски съд да бъде в такова състояние, но самата аз имах възможност лично да се убедя в някои неща на 29-ти декември, когато видях едно частно наказателно дело нерешено от 2011 г. и когато разбрах, че по едно знаково дело в тази държава, няма да кажа кое е, ще му дойде времето, както се казва, съдията е влязъл в заседание, без да бъдат пришити протоколите по предишни две заседания и без да бъдат подписани от състава на съда. Аз искам да ви попитам, колеги, да ми кажете – ръководството на съда прави ли, и същият този съдия между впрочем го проверих колко отменени съдебни актове има за времето, през което е бил съдия и констатациите, разбира се, са плачевни. Чух един колега, сега не помня кой, да говори за индексите когато се връщат от институционален контрол делата – докладват ли се делата на докладчика, за да знае какво е пропуснал при институционалния контрол и правите ли Общи събрания в този съд, за да коментирате практиката и да я уеднаквявате. Само това ми е въпросът. За всички колегии.

ВЕСИСЛАВА ИВАНОВА: Делата, специално в Наказателна колегия при нас се докладват или поне моята деловодителка ми ги докладва всички, само че проблемът е в това, че не правим събрания е много, много съществен. Ние изобщо не

правим събрания по правни въпроси, а тези, които малкото досега сме направили по организационни въпроси аз твърдя, че са по инициатива на съдиите. Ние сме ги искали, ние сме настоявали те да бъдат организирани и голямата болка на повечето колеги, че ние не говорим по практическите проблеми, не става въпрос за уеднаквяване на практиката, както например имаме чудесна инициатива, докато бяхме в Районния съд. Ние там се събирахме, коментирахме дали имаме противоречива практика, спорехме, вземахме решения, имало е случаи, в които сме се обръщали и към горната инстанция да излязат със становище, за да не зависи решаването на спора от това при кой съдия ще се озове. Така, че не правим събрания.

ДЕСИСЛАВА ДОБРЕВА: Аз искам да отговоря на г-жа Стоева. Смятам, че не трябва да се разводняваме. Искам да ви кажа, че аз не подписах първото писмо, точно защото оставката е лично решение и личен акт, освен това съм убедена, че евентуалното подаване на оставки от членовете на ръководството на СГС не решава проблема, затова защото ако на тяхно място бъдат назначени хора със същия профил, то проблемът няма да бъде решен категорично, ще продължи да съществува под друга форма, поради което подписах второто писмо, защото съм убедена, че вие като орган следва наистина да извършите задълбочена проверка, да обърнете внимание на нашата тревожност и ясност, ако прецените, че има нарушение ясно да го покажете това не само на нас като съдии, но на цялото общество, защото съм убедена също, че каквото и решение да вземете то ще бъде забелязано и ще има своя не само национален отговор, сигурна съм, че ще има и европейски такъв, защото в крайна сметка България е държава член на Европейския съюз, Софийски градски съд е най-големия съд в

тази държава, ние трябва да се стремим да имаме европейска практика на управление в този съд, а не само, че я нямаме, а имаме страхотни проблеми в Градски съд. Поради тази причина, пак казвам, че подкрепям колегите, които споделиха проблемите на всяко едно от отделенията. Искам да ви споделя, че сме ги мислили тези становища, така че да сме прецизни, така че да сме обективни, и така че да не губим излишно времето, така че смятам, че е необходимо да се извърши проверка наистина и да вземете ясно, категорично становище има ли нарушения или няма.

ЕМИЛ ШЕКЕРДЖИЙСКИ: Аз ще бъда много кратък. Понеже се спомена думата „проверка“ като едно от евентуалните възможности за вземане на решенията, какво да бъде решението и евентуално да се извърши проверка. Само да напомня, че всъщност за част от проблемите, които бяха споменати проверка имаше. Така. Тази проверка установи, че за разпределянето на делото за несъстоятелността на КТБ, дело за четири милиарда, за четири милиарда има технически проблем във връзка с установеното с 24 часа по-късно на сървъра на ВСС на протокола за разпределението не е имало, което противоречи на обяснението защо то е постъпило, този протокол за разпределение 24 часа по-късно. Така, че тук проверка вече има! Понеже много проблеми бяха изложени от колегите, може би за някои от другите проблеми може би ще има нужда от някаква проверка, но затова дело за несъстоятелност на банка с четири милиарда лева – КТБ, в която българската енергетика, военно-промишления комплекс, много дружества от промишлеността държаха своите влогове, проверка вече има и се чака вашето решение. Благодаря.

ХРИСТО ИВАНОВ: Заповядайте!

ТАНЯ МАРИНОВА: Аз също ще бъда много кратка. Първо във връзка с това дали се правят събрания- аз като съдия в Районен съд знам, че ние многократно сме се обръщали към ръководството на Градски съд с молба да се прави такова Общо събрание между съдиите от Районен и Градски съд за противоречивата практика, която възниква. Освен това сме поставяли и редица въпроси, които са от характер, свързан с администрирането на делата, тъй като има дела по дежурството, които поради лично решение от страна на ръководството на Градски съд се разглеждат извън законоустановените срокове. Това са мерките за неотклонения, които ние бяхме задължени с тяхна заповед от сряда предишната седмица да насрочваме за петък следващата, само разбирате, че излизаме с около седмица над законоустановения срок, но такива събрания до ден-дневен не са провеждани.

Второто, което исках да кажа е, че се радвам, че съдия Итова направи такава ретроспекция как съдиите в Градски съд са се молили тогава на председателя на съда и на ВСС да се реши проблема с натовареността на съдиите в Градски съд, защото доста често чувам отговора: винаги така е било! И в тази връзка, и във връзка с казаното от г-жа Стоева искам да ви кажа, че ние се обърнахме към вас, за да изложим по-детайлно проблемите, които забелязваме ежедневно в работата си и във връзка, с които сме се обръщали към ръководството, но те не са получили решение. Вие сте тези, които трябва да прецените дали има извършено нарушение или не, защото знаем, че нарушение се извършва както с действие, така и с бездействие. Ако с години не се решават проблемите на един съд, а се задълбочават, според нас има проблем, а вие сте хората, които единствено могат да кажат дали

всичко това, което до този момент стана ясно, не само от това, което ние изложихме пред вас, но и от проверките, които вие проведохте и от публичните материали, които са на разположение от години вече на обществото във връзка с работа и на определени съдии в съда, и на ръководство на съда, дали това съвпада с вашето мнение за добро управление на съд. Ние заявихме нашата позиция, че не смятаме, че това е добро управление на съд, а вие сте хората, които трябва да решат какво е вашето мнение по въпроса. Благодаря ви.

ХРИСТО ИВАНОВ: Благодаря.

В такъв случай, ако няма повече изказвания и конкретизиране на въпроса на г-жа Стоева, да подложим на гласуване процедурното предложение на Калин Калпакчиев за провеждане на дискусията, в присъствие на колегите съдии.

МАРИЯ КУЗМАНОВА: Г-н председателстващ, все пак нека да не забравяме и факта, че имаме и други хора, които трябва да изслушаме, които сме ги поканили и те са оттатък, и чакат. /намесва се Христо Иванов – по никакъв начин не съм забравил, даже ходих да им се извиня сега, че чакат. Въпросът е - искате ли заедно първо тях да ги изслушаме и след това заедно да обсъждате и двете становища?/

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Нека не забравяме, че в момента се води официален протокол, имаше посочени различни нарушения, най-малкото трябва да се възможност както на съдия Янева, така и на зам.председателите да отговорят най-малкото писмено какво считат за тези нарушения. Вие преценете дали е правилно или не, аз нямам възражения дали сега ще го дискутираме или ще го дискутираме след като получим отговора от председателя по отношение на делата на ..., по отношение на правилата за

дежурства, които не фигурират в писмата, съгласете се, че ги няма. Преценете вие.

ХРИСТО ИВАНОВ: Заповядайте!

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Моето предложение в тази посока е ВСС да се ориентира към вземане на едно решение, което според мен без никакво съмнение трябва да бъде взето, да се извърши една цялостна проверка, една проверка на цялостната административна и организационна дейност на ръководството на СГС, като разбира се тази проверка ще включва и изслушване на ръководството по въпросите, които конкретно бяха поставени тук и естествено с всякакви други възможни средства да извършим тази проверка. Проверката без съмнение според мен трябва да бъде извършена от членове на ВСС, тъй като става въпрос за конкретни, твърдени нарушения при изпълнение на административните, организационни функции на ръководството. Нито Инспектората може да се намеси в тази ситуация, нито пък можем да възложим да речем на висшестоящо административно ръководство и т.н. Така, че предлагам да си изберем измежду нас една комисия от членове на ВСС, която в определен от нас срок, разумен, да извърши тази проверка и да докладва на пълния състав на ВСС.

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-жа Найденова.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Ще бъде много кратка. Г-жа Колева каза това, което имах намерение да предложа и аз, въпрос на решение в момента, който трябва да вземем е в какъв срок да се извърши тази проверка и в какъв състав. За част, не смея да кажа, по-голяма или почти за всичко от това, което чухме днес, вече сме събирали в хода на различни проверки информация, част от нещата не са и нови, но е тревожно, че продължават да се случват в този голям съд, така че моето конкретно предложение, се

присъединявам към това на г-жа Колева - определяне на брой членове на Съвета и срок, в който те да съберат допълнителна информация такава, с която ние не разполагаме по всичко, което днес се изнесе от колегите.

ХРИСТО ИВАНОВ: Важно е според мен да се уточни какво точно ще бъде предмета на проверката.

Заповядайте!

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Аз ще подкрепя отчасти това, което казаха и предложиха колегите. Действително за една поредица от данни, които вие днес ни съобщихте трябва да се извърши някаква допълнителна проверка, която аз смятам, че в рамките на максимум десетина дена максимум може да бъде извършена. Наистина в рамките на тази проверка ще се чуят и председателя, и зам.председателите, ще се извърши проверка и по писмените данни, които тук и колегите ги носят, пък и имат в съда, аз мисля, че лесно ще се установи голяма част от тези твърдения, които вие направихте, тъй като има и писмени следи. За друга част от фактите, за които вече слушахме ръководството на Градския съд, изслушахме сега и вас. Има доклади от няколко проверки. Аз лично поемам ангажимент пред колегите си, пред вас, другата седмица, като все пак преосмислим това, което казахте и вие, и е събрано до момента, лично ще предложи на колегите от ВСС, на министъра, това са субектите, които могат да сезират, ще предложи проект за предложение по 412 от ЗСВ, т.е. за дисциплинарни производства. Сега не мога предварително да кажа, тъй като не е сериозно, какво точно и срещу кого, но мисля, че преценката ми до момента, тъй като това е последното изслушване и последния етап от събирането на факти по тези случаи показва, че трябва сериозно да се помисли по този въпрос и наистина следващата седмица аз ще се ангажирам

с отговор дали ще изготвя проекти, които да представя на вниманието на всички или не.

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-жа Карагьозова и после г-жа Галя Георгиева.

ГАЛИНА КАРАГЬОЗОВА: Очевидно мълчаливо приехме предложението на г-н Калпакчиев и започнахме обсъждане по същество. Той ме изпревари.

Аз също считам, че от вече събраните данни дотук спокойно би могло да се направи едно предложение за дисциплинарно наказване на ръководството на Градския съд, специално упоменатите заместник-председатели на колегии и на председателя на Градския съд, а всички останали допълнителни данни, които са всъщност в потвърждение на вече набелязаните общи проблеми биха могли да се установяват в рамките на същото това дисциплинарно производство. Така, че приветствам предложеното от г-н Калпакчиев да внесем предложение, да изготви предложение, на базата на вече извършените и установени с доказателства факти и обстоятелства относно ръководството на съда. Огромна част от това, което вече е събрано, е относимо и към Кодекса за етично поведение и специално към главата за специалните изисквания на ръководството на административните ръководители и спокойно би могло да стане основа за едно предложение.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: За няколко конкретни случая, за които се събраха всякакви данни, вашите изказвания днес бяха последните, които в тази поредица действия, както и по отношение на информационното осигуряване, контрола на сигурността на комуникационната политика на Градски съд. Тук правихме две проверки, има доклади на началник отдела „Информационно

обслужване“ на ВКС и много други неща, които събрахме, включително и ръководството на Градски съд слушайки по тези въпроси, аз мисля, че е въпрос, вече наистина на финална преценка е като се видят всички тези данни какво следва от тях, може ли да се ангажира, не може ли да се ангажира дисциплинарна отговорност и аз наистина поех ангажимент и ще го изпълня, следващата седмица ще докладвам какво произтича от това, според мен, разбира се, ако ме подкрепят останалите, още четирима или петима.

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-жа Георгиева.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Колеги, аз имам конкретно предложение, като подкрепям разбира се казаното от г-жа Найденова затова, че трябва да извършим лично, и г-жа Колева, първо тя го предложи това, лично ние трябва да извършим проверка на всички факти, които колегите днес изложиха тук, и които са много тревожни, защото в крайна сметка ние сме юристи и знаем, че нещата трябва да бъдат проверявани. Няма пречка ако някой е убеден, че може да подпише дисциплинарка, предложение за дисциплинарно наказание на някой, да бъде сторено, това не пречи на проверката, но съм съгласна, че тази проверка трябва да бъде извършена бързо, в разумен срок, както колегата се изрази, и смятам, че това е задължение на съдиите, които са в състава, настоящия състав на ВСС. Моето предложение е в тази комисия, която ще провери работата на СГС по проблемите, които са изложени тук, и които вероятно ще бъдат изложени и от следващите, които ще изслушаме, да участват всички съдии от професионалната квота и съдиите, които са избрани от политическата квота, като най-накрая ние ще си определим, като определим срок да кажем до 10 февруари, защото наистина нашата

програма е много натоварена. Това е моето предложение. Мисля, че това е разумен срок. Имаме много неща, които трябва да свършим до края на месеца, включително и избор на председател на Върховен касационен съд. В рамките на тази проверка можем да снемем обяснения от ръководството на Софийски градски съд и да излезем с един доклад пред Съвета, като вече в рамките на нашите констатации могат да се направят категорични изводи какво можем да направим още. Няма пречка да има няколко дисциплинарки, няма пречка ако наистина нарушенията, които се констатира са тежки някой да прецени, че може би трябва да си даде сам оставката. Аз така мисля. И предлагам, не съм броила, освен шестимата, които сме от професионалната квота, не съм броила кои други колеги са били съдии, но моето предложение е в тази комисия, не обичам думата „работна група“, която ще провери СГС, да бъдат включени съдиите от професионалната квота и от тези на Народното събрание.

ХРИСТО ИВАНОВ: Колеги, по предложението на г-жа Георгиева становища или да го подложим на гласуване?

Заповядайте, г-жо Кузманова.

МАРИЯ КУЗМАНОВА: Искам да взема и аз становище. Никой от нас не спори, че трябва да бъде извършена проверка и да се установи как, в каква степен и в как се осъществява ръководството на Софийски градски съд, но при положение, че има една законова разпоредба на чл. 54, ал. 1, т. 1 и досега в досегашната си практика Инспекторатът е бил органа, който е осъществявал такива проверки, във връзка с организацията на работа и административната дейност на административните ръководители. Само го поставям на обсъждане.

В момента тече проверка в Софийски градски съд, годишна, планова, във връзка с конкретна заповед. Абсолютно сигурна съм, че в тази заповед като последна точка е посочено да се провери организацията на работа и същевременно административната дейност, т.е. въпросът ми е да помислим във времеви аспект дали едновременно да има такава проверка от нас, кога да бъде, и дали тя може да започне паралелно с проверката, която в момента е там.

На следващо място направих си труда да видя ВСС в предходния състав какви проверки е вършил по отношение на организация на работа, тъй като с оглед правомощието по чл. 30 ние такива правомощия нямаме, това може да се възложи на конкретните комисии, това може да се възложи по съответния начин от съответния орган, може да се изложи от група, която да бъде, било то, това няма никакво значение как да стане, няма проблем, че не може да се извърши проверка, може, но все пак дайте да помислим и за тези неща.

На следващо място – все пак ние изслушахме тук колегите. Това изслушване беше направено, въз основа на техни писма и факти, които лично те са изложили в писмата до нас. Да, много се радвам, колеги, че ви изслушахме, не само аз, а мисля, че има няколко съдии тук от СГС, които ние знаем проблемите, знаем откога са и знаем до каква степен и как биха могли дори да се решат, след това ние сме работили там, знаем откога са тези проблеми, откога е този начин на случайно разпределение, защо не е бил променян и пр., и пр., но все пак това са вече други неща без значение. Хубавото е това, че вие идвате тук и ни ги заявявате. Това е чудесно, но все пак има и други съдии в този съд, които уместно би било и тях да изслушаме, в случай, че определим такава

проверка. /говорят помежду си/ Колега Калпакчиев, аз не излагам факти, че има добри или лоши съдии, има съдии в този съд!

МИЛКА ИТОВА: Няма такъв подтекст.

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-жа Карагьозова беше дала знак.

ГАЛИНА КАРАГЬОЗОВА: Още докато течеше изслушването на колегите се чува гласове, че трябва с проверката да се занимава Инспектората към ВСС. Аз категорично не съм съгласна, затова защото след конкретните правомощия на ВСС в чл. 30 разполагаме и с общото правомощие на чл. 16, ал. 1, и с оглед изключителността на случая, става дума за проблеми, трупани с години в най-големия съд в страната, разглеждащ един огромен процент от делата, мисля, че именно, позовавайки се на това общо правомощие и ставайки дума в случая за административното ръководство на съда, няма никаква пречка ВСС да извърши тази проверка, още повече, че една комисия, излъчена от ВСС ще се справи и по-бързо, отколкото Инспектората, много по-оперативно и много по-бързо. Инспекторатът, насоката на неговите проверки е с оглед правомощията, за които г-жа Кузманова спомена по чл. 54, но те в случая биха се различавали от обхвата на проверката, която трябва да извърши комисията на ВСС, ако разбира се, се реши да се прави такава комисия. Аз не се отказвам от моето становище, че за една огромна част от твърденията на колегите ние вече сме събрали достатъчно данни, но ако мнозинството реши, че трябва да се извърши проверка, това трябва да бъде от комисия от ВСС, с относително кратък срок на действие и разумно е с оглед предложението на г-жа Георгиева, разумно е да бъде в състав от съдиите в Съвета.

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-жа Найденова.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Същото. Няма смисъл.

ХРИСТО ИВАНОВ: При това положение ако искате да подложа на гласуване на този етап на предложението на г-жа Георгиева.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Срок, казах, колеги 10 февруари. Колеги, наистина няма да можем по-бързо.

ГЛАСОВЕ: Края на месеца.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Имаме избор на председател на ВКС. Аз мисля, че толкова години тези проблеми са съществували, ние сега за десет дена да правим на въпрос проверката дали ще е десет дена по-рано или десет дена по-късно мисля, че не е разумно. /говорят помежду си/

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Колеги, днес се изнесоха конкретни факти и притеснения. Проверката трябва да се съсредоточи върху тях. Ако тръгнем да я разпростираме върху много други неща, които не бяха предмет на писмото на колегите, които не бяха предмет на изказванията им днес, ние ще отидем в една съвсем друга по вид проверка. Тази проверка, за която ще вземем решение днес трябва да се концентрира върху тези факти, които бяха споделени на това заседание. И срокът до края на месеца мисля, че е напълно разумен.

МИХАИЛ КОЖАРЕВ: Колкото се може по-бързо.

ВЕСИСЛАВА ИВАНОВА: Само да ви кажа, че ние за част от нещата, които днес ви казахме, ще ви представим документи днес. Те са в нас. /гласове – дайте ги/ Ако искате, за протокола, за да са приобщени официално, ще ви представим заповеди, становища, не са входирани, но вие може да си ги проверите дали има такива или не, защото сме ги вадили. /намесва се Соня Найденова – правим им един опис сега и се входират, и се оставят/

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Само искам да кажа. Много се извинявам за лошата комуникация. Общият брой на съдиите от парламентарната и съдебната квота сме 12. Считате, че този формат не е твърде голям?

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-н Петров.

ВАСИЛ ПЕТРОВ: Уважаеми колеги, аз първо искам да помоля колегите да ме чуят. Първо искам да изразя изключително си задоволство от разговора, който се проведе. Дали не е закъснял или не, е важното, че се води този разговор. Беше казано в един предишен момент от днешното заседание на ВСС нещо, на което аз изключително много държа като принцип, или като правило – тогава когато има проблем, за този проблем трябва да се разговаря. Струва ми се, че ние правим това, да, по инициатива, ваша инициатива, за което ви приветстваме, но аз искам да мина към предложение, което касае определена процедура. Предлагам на членовете на ВСС да приключим срещата с колегите съдии от Софийски градски и Софийски районен съд и въпросите, които са чисто процедурни по темата, отново по темата, от колко човека да се състои работната група, която ще направи проверка по фактите, които бяха изнесени в днешното заседание на Съвета от колегите, в какъв срок ще трябва да бъде извършена тази проверка и да приключи с определен акт, внесен във ВСС, да стане с участието само на членовете на ВСС, затова защото ние не трябва да занимаваме колегите с тези неща, които са чисто процедурни. Тогава когато започнем разговор по тези въпроси, ще вземем струва ми се по-правилното решение, аз приветствам решението на колегата Галя Георгиева, но струва ми се, че една група от, колко са съдиите, от 12 човека е доста голяма, може и да не съм прав, но предлагам процедура – нека да благодарим на колегите затова, че

се явиха, че разговаряха с нас по тези въпроси, че поставиха тези тежки проблеми за техния съд пред състава на ВСС и продължим заседанието, затова защото аз като дългогодишен адвокат искам да чуя и колегите адвокати, които чакат от няколко часа навън, в преддверието на тази зала. Те искат да поставят въпроси по същата тема и аз изразявам учудването си защо чисто процедурно не влязоха те и да участват, затова защото темата е ясна, проблемите ако има такива са най-вероятно едни и същи, така че процедура предлагам да приключим срещата с колегите съдии и да преминем към следващата точка.

ХРИСТО ИВАНОВ: Колеги, подкрепяте ли да подложа на гласуване така направеното предложение сега да се отложи вземането на решение до изслушването на колегите адвокати и след това да гласуваме.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: За състава и обхвата на проверката.

ХРИСТО ИВАНОВ: И вероятно срокът. Нека да подложим на гласуване решението да се направи проверка, а допълнително ще се уточнят техническите въпроси. Моля, който подкрепя така направеното предложение, да даде знак. Благодаря, колеги. „Против“, „въздържали се“ няма. Приема се предложението.

Благодарим, колеги.

/От залата излизат съдиите от СГС и СРС/

ХРИСТО ИВАНОВ: Колеги, има предложение за пет минути почивка!

/След почивката/

/В залата присъстват адвокатите: Александър Пелев, Мариана Митева и Денислав Величков/

ХРИСТО ИВАНОВ: По желание на колеги адвокати, които също са подали становище също до ВСС, тук са техни представители.

АЛЕКСАНДЪР ПЕЛЕВ: Добър ден, на всички уважаеми колеги от ВСС. Аз съм адвокат Александър Пелев, това са моите колеги – адвокат Мариана Митова и адвокат Денислав Величков. Ние преди всичко искаме да ви благодарим за вниманието, което обърнахте на нашата декларация и за поканата да се явим днес пред вас като колеги, за да споделим и пред вас лично това, което съвсем спонтанно възникна като реакция между колегите, които се подписахме под тази декларация, смятаме, че проблемите, които касаят работата на ВСС пряко засягат нас и нашите клиенти, особено за колегите адвокати, които са тук сред вас това е повече от ясно и наистина още веднъж да ви благодарим за времето, което ще ни отделите.

Преди всичко бяхме до някаква степен изненадани, че заедно с нас няма представители на Висшия адвокатски съвет, колегите, които по принцип са нашия представителен орган, но независимо от това и от тяхната декларация, която също беше адресирана към вас, ние сме тук да кажем и съответно да отговорим на ваши въпроси ако имате към това, което ние сме изложили в декларацията. Предполагам много от вас са имали възможност да се запознаят, като преди всичко декларацията я озаглавихме в подкрепа на писмото, което отправиха колегите от Софийски градски съд, които бяха до преди малко тук при вас. Причината да го направим е, то може би стана пределно ясно от пространното изложение на колегите, която една част от него и ние проследихме, проблемите, които те изтъкнаха в своето писмо до вас и във второто си писмо касаят категорично пряко работата, която ние като

адвокати на територията на Софийски градски съд, начина, по който ние контактуваме със съда, проследяваме контактите със съда на нашите клиенти и проблемите, които бяха изложени от колегите съдии, една от част от тях, разбира се, те касаят пряко тяхната работа, но другата пряко засяга начина, по който се упражнява правораздаването в Софийски градски съд.

Ние тук сме се подготвили, отчасти имаме, включително и конкретни примери, които може да ви дадем затова ние с какво се сблъскваме, в рамките на територията на Софийски градски съд и затова в нашата декларация ние изрично подкрепихме искането на колегите за промяна на ръководството, за оставка на председателя на съда и на заместник-председателите Желявска и Крънчева, тъй като тяхната работа най-вече засяга много съществено работата на нас като група, които сме си присъединили към тази декларация, а на всички останали колеги, които по обясними причини и не могат да присъствах и подкрепят декларацията, тъй като ние сме във взаимодействие със стотици колеги от страната, които споделят едни и същи проблеми.

Другото нещо, което ние в нашата декларация посочихме е именно работата на органа, пред който сме застанали в момента, а именно ВСС. Искам да поясня този пасаж от нашата декларация, в която ние сме посочили изрично искането за оставка на ВСС. Акцентирам върху това нещо, защото мисля, че със сигурност това е направило впечатление на вас, като членове на този ВСС. Искам да поясня – ние считаме и това е съгласувано наше становище, преди да седнем пред вас, заедно с колегите, които са тук и с останалите колеги, че не става въпрос за някакво искане от тип „революционно“. Ние ви призоваваме да предприемете един такъв факт по-скоро като акт на морално действие от ваша страна, който

да даде стимул на законодателния орган за налагането на промени в начина, по който работи нашата съдебна система като цяло. Нямаме предвид персоналният състав на ВСС, настоящият му състав, ВСС като орган, имаме предвид да се променят в положителна посока правилата на играта. Това е смисълът на това обръщение към вас като ВСС и съответно ние сме оторизирани от колегите, от чието име се явяваме пред вас да предложим и също нашия капацитет, на база практически опит и знания в процеса по обсъждане на безусловното необходимите и неизбежни, според нас, промени, които трябва да настъпят в начина, по който работи правораздавателната система в България, но аз не искам да се разпростирам на този етап излишно, за да може и колегите, с които сме заедно също да ви пояснят останалите елементи от това, което ние сме фиксирани в тази кратка декларация, а съответно както ви казах после ние сме готови и с конкретни примери да ви занимаем.

ХРИСТО ИВАНОВ: Заповядайте!

МАРИАНА МИТОВА: Благодаря. Най-напред искам и аз да ви благодаря за тази покана и мисля, че това е една първа стъпка да опознаете българските адвокати, защото ние сме действащите адвокати, които се явяваме ежедневно в съдебна зала, ние сме тези, които заседаваме срещу съдиите и ние считаме, че адвоката в България е гарант за спазване на законните права и интереси на гражданите. За съжаление, както колегите съдии, които бяха тук преди нас казаха, че се срамуват от това, че са съдии в момента в България, мога да заявя категорично, че този срам се простира и по отношение на българската адвокатура. Ние не можем адекватно да дадем отговори на нашите клиенти какво се случва в правосъдната система, в частност по въпроса за разпределение на принципа за случайното разпределение на делата. Имахме

съмнения, че този принцип е накърнен, те се потвърдиха, за съжаление, няма да влизам в детайли. Известни са проверките, които бяха направени и резултатите от тях, знае се много добре вече и как става самото манипулиране на системата, колегите съдии бяха подробни в това отношение, очакваме по най-бързият начин ВСС да вземе адекватни мерки и най-вече решения за предотвратяване на подобни манипулации, още повече, че не без известен е факта, че никога системата за случайно разпределение на делата не е целяла защита от външно вмешателство.

Давам думата на колегата. Още веднъж ви благодаря.

ДЕНИСЛАВ ВЕЛИЧКОВ: Добър ден. Благодаря и аз също за възможността да бъдем изслушани. Това, което ние сме инициирали като декларация наистина е съвсем спонтанно от наша страна и то дойде като реакция повече от две-три седмици, след така наречения скандал със случайно разпределение на делата започна и за съжаление се видя, че няма адекватна реакция за намеса, а всъщност не случайното разпределение на делата за нас е случаен принцип да си свършим работата. Ние трябва и се налага все по-често да обясняваме на наши клиенти, което изключително пречи на нашата работа, че попадането на делата в определени състави или при определени съдии, особено когато има влиятелна друга страна по делото, всъщност предопределя негативен за тях краен резултат. И все по-често идват клиенти, това което пречи на нашата работа, които искат да им гарантираме резултат, а не работа по делото, и когато ние има кажем, че това не може да го направим, те казват: да, ама има едни адвокати, които могат! И ние като плащаме, тъй като вие знаете, че ние имаме една Наредба за минималните възнаграждения по дела и като му кажем, че по наредбата 3000 лв. е неговия хонорар, той казва: аз предпочитам да

дем не 3, а 10, ама ще имам резултат, а на вас като ви дам 3 и загубя какво правя после. И тази тенденция се засилва особено през последните две-три години. Всички тези публикации, които вървят в момента уронват престижа на съдебната власт, уронват престижа на вас като неин организационен и административен орган, уронват престижа и на нас, ние започваме да изглеждаме безпомощни в очите на клиентите си. Те в момента четат едни неща и казват: гледате ли какво става в Софийски градски, я кажете сега вие познавате ли Богдана Желявска, наред ли ще са нещата! Ние не можем да им обясним, че не познаваме, не ни е работата, аз лично не я познавам, не ни е работата и не така се движат нещата. И тогава стигаме до онова, аз много се зарадвах, че видях този хубав надпис тук пред вашата зала, надявам се, че всеки път го виждате когато започвате работа: „Няма друга власт, която тъй непосредствено, тъй постоянно да въздейства върху хората, както съдебната власт и затова обществото има най-голям интерес да бди над тази власт“. За съжаление се вижда, че обществото няма инструмент да бди над тази власт, инструмента сте вие – ВСС и когато се вижда, че ръководството на един съд в страната, най-големия съд, в смисъл с дела с най-значим материален интерес, с дела със изключително значим обществен интерес просто бездействат в пожеланията си да уреди системата с разпределение на делата, тогава не само при нас, но и при всички български граждани, които са наши клиенти, и чиито интереси защитаваме, нещата звучат така: който има пари, си подрежда делото и се знае това дело при кой ще се падне! Който няма, ние сме способни на дела с интерес до 5 хиляди лева, 10 хиляди лева, в Районния съд много сме спокойни, нямаме забележки, поне аз оплаквания, в момента, в който минем над материални интерес, онзи значимия, се

появяват проблемите. И всъщност проблемът е, че проблемът не е нов.

Когато ние обсъждахме тези неща и тези декларации, поровихме малко в практиката и практиката показва, че през 2013 г. проблемът е бил разглеждан във ВСС и имало е независим доклад за проверка на сигурността на системата за случайния подбор на съдиите в Софийски градски съд и Върховен административен съд, така наречената система Лоу-чойс, която стана нещо като мръсна дума. Това предизвиква напрежение. Докладът е представен в края на април, има съставена работна група. Тази работна група към ВСС стига до някои стряскащи изводи, след проверка на системите и техническите, финансовите и административно-организационните системи в съдилищата, стига до стряскащи изводи за тази програма и за двата съда, за които стана въпрос преди малко, но така или иначе темата е Софийски градски съд. И тогава още с пожелателност е планирано в бъдеще ВСС да организира и заплати за създаването на нов софтуерен продукт, който да разпределя делата да бъде внедрен във всички съдилища, до създаването на новата програма. Проблемът е вечен. Проблемът е български. Няма срок. Няма срок означава безсрочно, безсрочно означава явно следващия мандат и следващия ВСС. И сигурно така щеше да стане, ако не бяха станали два скандални случаят, един с една „гнила“ банка и друг, поставен от един посланик, което е особено неприятно когато хора все пак изпълняващ длъжност, но не български граждани поставят отвън проблемите ни и се чувстваме като някакви обидени, тук наказваме деца, на които им казват – нещата не са наред, но се оказва, че те това нещо са го казвали още през 2012 г., и през 2013 г., мерки не са взети, трябва да избухне скандал, за да почне да се вземат мерки. И най-накрая

скандала избухна. И ние очаквахме вашата реакция. След като се разбра от комисията, че има човешки елемент на намеса в работата с неслучайното разпределение на делата, че проблемът не е само в системата, че има неподадени файлове на ВСС при вас, явно съвсем умишлено, че има изтрити файлове, че един заместник-председател на съда, докато се намира на мястото „Х“ негов помощник разпределя делата, което за нас е недопустимо, защото не е ясно кой въобще носи отговорност в този случай, т.е. има виновно действие, няма виновни хора. И може би затова последва следващата декларация на колегите съдии от Софийски градски съд, защото явно проблемът е системен и какъвто и софтуер да бъде внедрен, ние сме нация техническа, много способна, и ще се намери начин за неговото заобикаляне, ако човешкия фактор не следва ясни правила. И ако няма необходимата администрация и контрол върху дейността на човешкия фактор. И когато е имало един, от наша гледна точка, указал, това е гледната точка и на обществото, проблемен избор на ръководството на най-големия съд, нека го наречем „проблемен“, би трябвало мониторинга над дейността на това ръководство да е особено по-стриктен когато то е започнало с авансов кредит на доверие от вас. Вместо това този съд, това ръководство постоянно дава сигнали, че организацията на дейността му не е добра, че има манипулации явно в системата на случайно разпределение на делата, а няма реакция. Когато има, да се изразя малко по Достоевски, престъпление, но няма наказание, превенцията абсолютно отсъства, броят на престъпленията се увеличава и така ще бъде докато се срути изцяло авторитета на съдебната система, защото ваши колеги съдии на нас ни казват в страната: какво правите там в София, на нас почва да ни се отразява! Хората започват да ни питат: и тук ли е така! Срутим ли

доверието, ние си губим клиентите, те губят доверието в съдебната система, оттам правото е в основата на държавността, рухва цялото доверие в държавата, разпада се основата на обществото, каквото е правосъдието. И точно от това ние сме обезпокоени. Искаме да видим, че вие като орган, избран с квоти, включително с парламентарна квота, която би трябвало да представлява в най-висша степен интересите на всички български граждани, реално изпълнява контролната си и надзорната си функция и взема конкретни мерки. И така както имаше наказани съдии за просрочени дела, така трябва да има наказани висши административни ръководители, включително защото не са упражнили контрол върху тези съдии, че са си просрочили делата, а след това и за всички останали теми. Не може да има съдии „а“ качество и „б“ качество, особено в такъв съд като Софийски градски, защото тогава решенията, а след това и практиката стават „а“ качество и „б“ качество, и рухва доверието в цялата система.

И за да завърша само ще кажа и тази част от нашата декларация, която касае нашата работа като адвокати. Много сме благодарни, че сме тук днес пред вас да ви кажем - на нашата адвокатска карта пише, по нашия Закон за адвокатурата, сега има закон за изменение и допълнение, той е един пожелателен закон, общо взето от него нищо не произлиза, всеки специален закон го дерогира, на нас това ни е ясно, е казано, че ни се дължи уважение като на съдия. Може би е малко прекалено, но ни се дължи необходимото уважение като страната в процеса. Не можем да ходим да се молим на деловодителките, все едно ни вършат лична услуга в съдилищата. Дават ни едни картони, все едно се намираме в 1980 година: ето тук се разпишете! Искаме протоколче: една молбичка, съдията да го резюлира! Ние сме пълномощници на

клиента си, ние трябва да имаме незабавен и сигурен достъп. Искаме да снимаме нещо: ами, тук пълномощното, колега. Вижте, аз съм адвокат, дали клиента ми ще ме наеме зависи от това аз каква идея ще му дам за това дело и каква ще бъде цената, аз искам да се запозная, искам да го снимам: не, тук пълномощното и тогава ще го снимате делото! Къде е делото: във вещото лице! След две седмици пак е у вещото лице! Хубаво, ама след четири дена сме на заседание! Ами тя явно няма да е готова експертизата! Ама експертизата не е единствения въпрос на заседанието, как да си го вземем делото от вещото лице: ами там има телефони, обадете се! Почваме да се молим след това на вещите лица. Не можем да си обясним на клиентите какво се случва. Значи тази концепция чух, че се споменава, добре, че се повдигна дебата напоследък, защото беше малко заминала тази тема за електронното правосъдие – трябва да има не само съдебните актове, в някои съдилища само диспозитива има, и когато делото свърши ние ще си намерим крайния резултат, трябва да има документите по делото, сканирани, качени, да имаме електронен достъп, до можем да се запознаем, да знаем на клиента си във всеки момент какво да му кажем, защото иначе ние се излагаме пред клиентите си и те спират да ни вярват. Трябва да има включително и електронна размяна на книжа. Има един такъв съд в момента, като попълниш специална декларация, мисля, че програмата USAD в Бургаския окръжен съд, подписваш, декларираш и започва електронна размяна на книжа. И тогава не съм в зависимост аз от това, че съм искал да спра едно изпълнение от една банка срещу ипотекарен длъжник, и се оказва, че след това когато преминем в периода на размяна на книжа по частни жалби и пр. един месец не можем да връчим призовката на банка, която се намира в София, на точно определен адрес. Един месец банката не

получава, защото това е в неин интерес! Трябва да има бързина, експедитивност и непрекъснат достъп до делата. Трябва да има електронни услуги, трябва да можем, включително това вече не е разбира се ваш въпрос, това е въпрос на законодателя, ние трябва да можем да правим дори заверки като нотариуси, както нотариусите пишат договори като нас, а не в разни служби общински, в съдилищата слава Богу това не се случва, на нас ни искат да изкараме схема на нотариално заверено пълномощно, аз съм адвокат, вашите адвокатски помощници не ме интересуват, нотариално заверено, третират ни като второ качество хора в голяма част от съдилищата и то не съдиите, аз не съм срещал, с малки изключения, непочтително отношение от съдии. Деловодителите се държат като наши началници. Все едно, че се молим да ни свършат някаква лична работа. Деловодството работи до 14 часа! Това цяла година в Софийски градски съд. Ами аз имам сутринта дела, мога да отида след 14 часа, ето там в адвокатска ми е насрочено, ако не – утре. В Софийски районен има някакво дежурно гише и чакаме два часа на дежурно гише! Сега имаме инвентаризация – до 11 часа! Ами ние имаме дела насрочени! Най-накрая ще стане от 9 до 9,30! И ние не можем да си свършим работата! Разбирате ли! И това е работа на организацията на съдилищата, но всяко съдилище си я организира по различен начин, има някои съдилища, където принципа е: по-малко адвокати на главата ни, по-малко проблеми на главата ни. И може би трябва да имат и някакъв унифициран стандарт за начина и достъпа на адвокатите до делата им, защото това е тяхната работа, това е защитата на тези хора, които трябва да бдят над приложението на закона и тогава да работим заедно в екип за утвърждаване върховенството на закона, а не за утвърждаване на случайното му

избягване на върховенството на закона. Благодаря ви. Бях малко по-обстоятелен.

МАРИАНА МИТОВА: Благодаря. Искам да допълня нещо, което е изключително важно и един проблем, който е много силно назрял сред адвокатите в нашата страна.

Знаете в момента в Сърбия колегите адвокати стачкуват, надявам се да не се стигне и в България, мисля, че може много бързо да вземете решение, става въпрос за съдебния протокол. На нас адвокатите той ни се връчва след като, отварям кавички „протоколът бъде коригиран“. Това е грубо нарушение и потъпкване на закона. Не може след като протоколът е бил съставен, в него да има каквато и да била намеса, защото всички знаем, че това само по себе си съставлява престъпление, създаване на документ с невярно съдържание. Затова апелирам към вас, тъй като считам, че това е във ваше правомощие, от името на всички адвокати в страната ни да вземете мерки протоколите от съдебно заседание да се подписват на момента от страните, да връчва препис, а вече оттук нататък реда за обжалване е в кодекса. Благодаря ви много.

ХРИСТО ИВАНОВ: Благодаря ви, колеги. Колегите от ВСС ако имате въпроси, коментари.

Заповядайте, г-жо Георгиева.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Колеги, аз бих искала да ви попитам, декларацията ви добре звучи, но все пак ние сме тук, за да чуем, това, което колегата каза беше наистина конкретно, по конкретни проблеми, които касаят съдопроизводството, но бихте ли ни казали някакви конкретни примери, за да можем когато ние извършваме проверка да попаднем точно на тези примери, защото така звучи много общо, без да има конкретика: по това дело се случи това, това, просто да бъдете малко по-конкретни, ако трябва да ви дадем

някакъв срок да подпишете примерите, за да може когато ние отидем в Софийски градски съд да проверяваме, да сме наясно. Там е много голям обема от дела и ние не можем така напосока, голяма част от нас са съдии и знаят някои неща във връзка с взаимоотношенията на администрацията към адвокатите, има принципа: царят дава, пъдарят не дава, как деловодителки и секретарки се правят на много големи началници, но моля ви, нека да прозвучи по-конкретно това, което казвате.

МАРИАНА МИТОВА: Може би е добре и е разумно да ни дадете срок. Благодаря. Разумно би било Вашето предложение да ни дадете един срок, в който ние да можем да се подготвим с конкретни примери, в момента можем да ви посочим такива, но не и като номера на дела.

ДЕНИСЛАВ ВЕЛИЧКОВ: Едно само допълнение. Всеки колега ще даде конкретни примери, може би ще бъдем много по-подробни и мотивирани като мине нашето събрание, Общо събрание на Софийска адвокатска колегия, и другите събрания, защото ние там ще обсъждаме тези въпроси. Обаче проблемът с работното време на деловодствата е системен проблем. Аз разбирам инвентаризация, но работно време откъм 9,15 до 11 часа няма си, и то не зна три дена става въпрос, не мога да разбера, нито нямам лично обяснение защо целогодишно деловодства ненасрочени дела работят до 14 часа, колеги пътуваме в провинцията, връщаме се от дела, имаме насрочени, постъпват молби всекидневно. Това е системен проблем. Това зависи от организацията на работа на съответния съд. И в други съдилища правят инвентаризация, но аз примерно, говоря извън София, в провинцията не съм видял някъде да има работно време до 11 часа, дори и да има някакво силно ограничаване то трае една седмица,

максимум 10 дни. Имаме някаква форма на непрекъснат достъп. Това дежурно гише, хубаво е ходейки там да видите дежурното гише в Софийски районен съд, това е нещо унизително, сега разбирам нова сграда ще има, надявам се нови условия, но там е нещо като опашка за маслини по времето на комунизма, едно надвикване: ти ще ги снимаш, ксерокс дали работи, аз не знам в кой век се намирам, намразвам си професията, което не трябва да става в такъв момент!

И другото нещо е – сроковете за постановяване на актовете. Ние разбираме, много са натоварени Софийски градски съд, така е, първо има проблем със сроковете за насрочване на делата, значи искова молба, ето аз ви давам конкретен пример, естествено не мога да си спомня номера на делото, но не че това е толкова важно, защото не става въпрос за конкретен съдия или състав - 30-ти октомври е внесена молбата, без движение, вчера го проверявах, 7-ми януари, без движение, доклад при съдията. Няма дори размяна на книжа, няма определена държавна такса, значи два месеца и нещо няма определена, по 71 искаме държавна такса, не е определена, няма движение наникъде. След това – минава доклад, размяна на книжа, насрочване след шест месеца първо заседание, второ заседание догодина. Ако заседанието е юни може да се уредиш ноември, ако заседанието е септември отиваш на март догодина, минава последно заседание, срок, писмени бележки, постановяване на акта средно 7-8 месеца, средно. Говоря основно в Гражданско и Търговско отделение, но и въззивна инстанция, все пак въззивна инстанция, съгласен съм, но малко по-малко работа има когато гледа въззивна, чакаме, страшно чакане, в другите окръжни съдилища в страната, има съдилища еталон. Аз не съм чакал в Бургас, в Добрич, не съм чакал никога повече от месец,

имам чувството, че нещо ги дисциплинира там, на 31-вия ден акта е излязъл. Тук е нещо страшно със сроковете. Може би проблема с натовареността, но и натовареността, начина на разпределение, чухме преди малко съдиите казаха – някой съдия с 40 дела, друг с 180, може би при тези 180 е така, при този с 40 трябва да чакаме да се паднем на случайния принцип, да сме доволни и щастливи, че сме се паднали на някой по-ненатоварен! Ние не знам какво да обясняваме, те четат, те са се научили да четат, тук пише в закона един месец, викам – това е инструктивен срок, какво инструктивен срок, пише в едномесечен! Пиши до съда! Какво да пиша до съда! Съдията ще се ядоса ако пиша до съда и се налага, имали сме случаи да пиша до съда: много ви моля, заседанието беше преди седем месеца, не желая да ползвам процедурата по жалба за бавност, ако обичате в разумен срок, след две седмици излиза! Значи може! Това са системни проблеми.

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-н Кожарев.

МИХАИЛ КОЖАРЕВ: Аз съм много, много щастлив, че сте тук и ако не знаете да ви кажа, че почти половината ми юридически стаж е преминал като адвокат, и то адвокат, който изцяло е работил в съдебна зала. Аз не съм се занимавал с друго, освен с дела. Освен това съм бил доста години и съдия, също и прокурор, така че това, което сега чувам не ме изненадва. Много ви благодаря за казаното от вас, наистина си мисля, че има изключително много проблеми, които трябва да бъдат решени и от ВСС, много от проблемите, които поставяте, макар и малко по-общо, а някои конкретно, пък не могат да бъдат решени без участието на законодателя. Други проблеми са свързани с действия и на съдебната, и на изпълнителната власт. Ще се опитам, с риск да съм

забравил нещо от това, което казахте, да коментирам същото и респективно и тези проблеми.

По отношение на принципа за случайно разпределение във всичките наши действия, както каза по-рано и г-жа Незабравка Стоева, която също дълги години е била адвокат, бяхме инициирали тази проверка в Софийски градски съд, Върховния административен съд и изобщо за система Лоу-чойс, ние бяхме изправени и това не е оправдание, а факт, бяхме изправени пред много голям проблем, свързан най-просто казано с финансирането. Този проблем се преодоля, защото ставаше въпрос за прословутата 2013 г., „постната пица“, бюджета ни, и всичко останало, което тогава ни съпътстваше по отношение на нашето финансиране. То и сега не е цъфнало и вързало, но при всички положения имаме възможност и ние вече предприехме конкретни действия за смяна на тази система, която очевидно сама по себе си не е надеждна, друг е въпроса кога и как тя се манипулира. Аз имам лошия спомен и в предишната си професия когато съм виждал как адвокати пускат една и съща искова, мисля, че това вие всички го знаете, за да попаднат на удобния съдия и много ми се е искало и на мен, предполагам и на вас, и на тях да им се подири сметка. Но това няма да реши проблема, но все пак е част от действията по неговото решаване. Вероятно и сега е така някъде, отделно от това са онези взаимоотношения между съдии и адвокати, между прокурори и адвокати, между следователи и адвокати, които пораждаат огромната доза недоверие, част от голямата причина за недоверието в съдебната система, и наистина е така, за съжаление, често по делата с много голям интерес. Аз ви разбирам напълно, защото също съм бил адвокат, страдащ от такива случаи, по дела с изключително голям обществен интерес, по които съм се явявал, по

които не съм имал възможност да обясня на клиентите си какво се случва. Това мотивира българина като цяло, не само в нашата система, а във всички останали системи, да е податлив на корупция. И е така. Не само тук. Навсякъде. Да, и това, че тя не бива разкривана, не означава, че я няма. То е ясно. Аз съм коментирал твърде много с чуденци какво се случва около най-обикновени техни действия, свързани със строителство, с регистрация на фирми, с лицензи, с разрешения и т.н., навсякъде е така. Българинът свикна от КАТ до най-високите нива на властта да решава така проблемите си. И в тази връзка си мисля, че като цяло общото действие на всички срещу това огромно, негативно явление, е най-полезно и затова е и благодарността ми, че дойдохте, защото тези неща трябва да получават винаги и непрекъснато гласност. И може би това е наистина първа стъпка за едно по-ползотворно сближение или сътрудничество между адвокатите и магистратите като цяло, включително и с ВСС.

Въпросът за конкретиката - много би било добре за нас, тъй като така или иначе вие сте достатъчно добре запознати със Закона за съдебната власт, ние се нуждаем от преки доказателства, за да можем да правим проверка, респективно да предприемаме и определени действия. Тук преди вас видяхте, чухте, изслушахме съдиите от Градския съд и Районния съд и те ни представиха и доказателства, а и конкретни факти и обстоятелства, свързани с проблемите в ръководството на този съд. Няма как да знаем всичко ако по някакъв начин не бъдем сезирани. И вие сами го разбирате, същото е и във вашата професия, и във всяка друга професия. Не може всичко да се намери и непрекъснато да се търси без да се знае точно къде, няма как, понякога проблемите остават неизяснени и неразкрити, ако не бъдат посочени конкретно. И затова мисля, че

г-жа Георгиева беше права – да дадете малко повече конкретика, междувременно изпреварвам нещата, може би вече знаете, ние взехме решение по конкретните проблеми да направим цялостна проверка на тези случаи в СГС, свързани с начина на неговото ръководство и управление и оттам проверката да бъде извършена много бързо, до края на месеца, за да може да предприемем съответните действия. Пак повтарям, не знам за кой път, че напълно се съгласявам с вас за огромните проблеми, които има в много съдилища, свързани със съдебната администрация и много често тези проблеми остават скрити за работещите магистрати в съответния орган на съдебната власт. Те не могат да разберат и да знаят, понякога чисто обективно, какво се случва във взаимоотношенията между съдебната администрация, адвокатите и страните по делата. Това е въпрос и на култура, но това е въпрос и на други обстоятелства, и наистина аз също съм се чувствал изключително зле, унижен от отношението на съдебна администрация към мен, към моите клиенти, когато съм работил като вас. Мисля, че този въпрос по някакъв начин трябва да бъде разрешен от ВСС, тъй като ние имаме такава комисия и имаме възможност да проучим определени обстоятелства, ако вие ни подадете такива сигнали, защото в противен случай ние можем да вземем по-скоро някакви декларативни или други мерки, можем да кажем: дръжте се прилично и т.н., което няма как да реши въпроса, защото знаете, че най-добре се разрешава един въпрос тогава когато има конкретика и когато някой бъде наказан по някакъв начин, бъде порицан поне и този проблем бъде експониран. Присъединявам се към казаното от вас, ние искаме да го направим, убеден съм за себе си, а мисля, че и колегите нямат да имат нищо против.

Въпросът за сградите, за тези проблеми, които вие поставяте, то не е само за София, то е и за много други градове, където има органи на съдебната власт, знаете какво е законодателното решение на този въпрос, свързан с изменението в Конституцията от 2007 г. по отношение на съдебните гради, бюджета на съдебната власт, бюджета на Министерство на правосъдието. Нещата са разделени – Министерство на правосъдието отговаря за строителството, капиталните ремонти на съдебните сгради, а пък бюджета на съдебната власт е този, от който се финансира така да се каже обзавеждането и други дейности във връзка с функционирането на съда, в тази връзка и по отношение на техниката. Ние многократно сме поставяли този въпрос, всяка година при гласуване на бюджета на съдебната власт пред Народното събрание, като с тотална конкретика, повярвайте ми тотална конкретика сме показвали какво е жалкото, безумно състояние на нашата техника. И какви са тези средства, поне минимума от тях, които са необходими за обновяването ѝ, защото не е тайна, че огромна част от компютърните конфигурации и всичко останало, свързано с електрониката в органите на съдебната власт са отпреди 2008 г., те няма как да поемат този нов софтуер, който непрекъснато се обновява. За съжаление в това отношение ние не получаваме тези средства, които са ни необходими в параграфа за капиталови разходи. Искам да кажа всъщност, че това е проблем, който ние поставяме, но той пряко не може да бъде разрешен от нас и по този начин страдат вие гражданите и организациите, които се явяват в съдилищата, прокуратури и следствия, но страдат и съдебните служители и магистратите. Това е за съжаление така. Въпреки това ние няма да оставим този проблем, ние ще се борим с него, т.е. ще се борим за неговото разрешаване.

По въпросът за системата Лоу-чойс мисля, че няма какво повече аз самия да ви кажа от това, което ви казах преди малко, също за съдебната администрация, но по отношение на, сега си спомням, че говорихте за съдебните протоколи и тяхното съдържание, и времето, през което те се изготвят и предоставят на страните. Аз мисля, че тук освен организационни, което би трябвало да се постъпва от съответните ръководители на органите на съдебната власт, и съответните съдии, решаващи делата, трябва да се направят промени или да се помисли за промени в съответните процесуални закони, защото понякога вие сами знаете, че е изключително трудно да се състави един протокол, в установения затова срок, вярно е, че често и на мен ми се е случвало в протоколите изобщо да не е записано това, което е казано, аз видях, за да го свържа с предходния си отговор, видях един съд, казвам ви, може би и на други места има такъв, видях Велинград. Съдът във Велинград има монитори пред всяка от страните и голям монитор на стената, където моментално се вижда какво се говори и какво се записва, и може да се направи веднага корекция. Това е правено там, съдебното оборудване през доколкото разбрах 2006 година. Ако греша, извинявам се, може и да е по-рано направено, но е направено тогава когато е имало възможност да се направи. Не навсякъде има възможност това нещо да се случи, както ви обясних причината е в липсата на средства.

И по отношение на това, с което започнахте. Ние днес го дискутирахме въпросът за оставката и то няма да е само тази дискусия, нито пък отношенията между вас, нас, обществото и т.н. Преди малко, когато говорехме за тези проблеми, свързани със съдилищата, с Градския и Районния съд, този въпрос като цяло

беше поставен не точно конкретно, но добре поставен като изказ от колегата Васил Петров, който каза: когато има един проблем, за него трябва да се говори. Аз мисля така, това е мое лично мнение – поставяйки днес този проблем в началото на нашата дискусия като първа точка, вие бяхте отвън, тя беше седма, с различен аспект, с различно съдържание, аз казвам и пак повтарям – не е въпрос до страх, може да изглежда, че се излъчва това, възможно е, хората са различни, някой може да го е страх, друг да не го е, но не е там въпросът, това, което вие казвате за един акт морален, който да стимулира законодателя да организира по друг начин работата на съдебната власт, аз мисля, че той не може да се случи, без изменение на Конституцията, защото дори и да подадем оставка, при така действащите закони няма как да се избере друг състав на ВСС, персонала му ще бъде различен, но всичко останало в неговата работа ако се променя ще бъде козметично. Вие сами знаете и ние го знаем, че досега в нашата държава няма нито един друг случай, в който на публични длъжности да се избират хората по този начин, по който, съобразно последните изменения в ЗСВ бяхме избирани ние като персонален състав на ВСС. Спомням си, че имаше призови така да се избират министър-председатели, министри, да се избират депутати и т.н., председатели, членове на комисии и т.н. Това както виждате не се случва, не зная дали ще се случи някога, но при нас се случи. Е добре, обществото в цялост или не, но пак е недоволено от този избор от, ако щете персоналния състав, и аз се питам – какво би се променило, не е проблем да се подаде оставка, не е въпрос на страх, за мен промяната е много по-различна, за мен промяната трябва да бъде глобална. Сега, миналата година ние поръчахме, в смисъл не като съдържание, а да получим една яснота в международно сравнителен план какво е

положението в нашата съдебна власт по отношение на граждански, административни съдебни дела, по отношение на качеството, ефективността на работа и то по, вече сигурно съм много досаден пред колегите си и се извинявам, но на вас да го кажа – по международно признати стандарти, международно признати статистически източници и този доклад ние го обнародвахме публично, анонсирахме го публично, от който стана ясно, че България е на последно място в Европейския съюз по публично финансиране на съдебната система, не говоря за заплати, говоря за пари, отделяни като процент от брутният вътрешен продукт на страната, който да бъде отделян за правосъдие. Средната стойност за Европа, средната стойност е 70 евро, ние получаваме 21 евро на човек от населението за година правосъдие. В България няма обучение, под 50 % е нивото на обучение на съдебните кадри. В България, не говоря за другите неща, свързани със заплатите, говоря за парите, които държавата отделя за правосъдие и от това правосъдие се очакват твърде много неща. С основание, изобщо не говоря, че няма основание, има, но не всичко става без пари. Затова част от тези проблеми, които вие поставяте наистина са свързани не само с организация, не само със законодателни промени, но и с пари. Това не е най-важното, разбира се, защото има неща, които могат да се направят и без пари, и затова завършвам с това, че наистина трябва да получим мъничко конкретика, вярвайте, че ще направим всичко това, което е необходимо да се направи, да бъдат отстранени тези пороци. Благодаря ви.

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-жа Найденова.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Колеги, много неща можем да си кажем с нашите гости, сигурно и други, които днес за момента те не могат да представят точни данни, но ми се ще да върнем днешната

дискусия към причината, поради която ние отправихме покана към тях, а причината беше тази озаглавена декларация, която те отправиха към нас, и която беше в подкрепа на писмата на съдиите от Софийски градски съд, подкрепени и от колегите от Софийския районен съд, които се отнасяха до начина на управление на Софийски градски съд. Самата декларация, в изложението на колегите днес пред нас се посочиха конкретни твърдения, които сочат на недобро ръководство на съда. Ако в някакъв кратък срок вие бихте могли да посочите други, извън това, което сте посочили, нека да им дадем възможност да го представят, но всичко друго, което касае начина на движението, произнасяне, администриране по конкретни дела, има си други форми и начини, по които те да отправят своите жалби или оплаквания. Моето предложение е да се концентрираме върху техните доводи относно лошото управление на СГС и такива твърдения чухме днес за работното време на деловодството, за начина, по който правите справки, за начина, по който получавате копия от книжа и документи, има и други проблеми, които поставят, има и други проблеми, които и Висшия адвокатски съвет е поставял пред нас и освен това предложение правя и едно друго – да отправим покана и към Висшия адвокатски съвет за обсъждане не само на тези проблеми, които днес се поставиха пред вас, а може би и други, които те също биха поставили. Между другото адвокат Пелев много резонно в началото каза: защо няма представители на Висшия адвокатски съвет. Не поканихме за днешното заседание, именно защото изходихме от вашата декларация, която беше насочена само върху начина на ръководство на Софийски градски съд, затова официално не отправихме предложение в днешното заседание да присъства и представител на Висшия адвокатски съвет, но аз смятам и

предлагам на колегите да отправим такава покана и към Висшия адвокатски съвет, за да се обсъдят не само тези проблеми, които днес поставихте, но и други, които касаят взаимодействието между адвокатурата и съдилищата, респективно и прокуратурата, защото адвокатите имате достъп не само със съдилищата, а и с прокуратурата.

АЛЕКСАНДЪР ПЕЛЕВ: Колега Найденова, аз също исках да се върна обратно към Софийски градски съд, защото действително това беше конкретния и с това започнах. Ще ви дам два много бързички и много конкретни примера – след добрия, според моята скромна преценка преди години ремонт на Съдебната палата всички, особено колегите, които като съдии работеха от „другата страна на барикадата“, така да го кажем, в съдебна зала, знаят, че там има съответните системи за оповестяване на колегите и гражданите, които стоят и чакат пред съдебна зала. Ние в момента по заседания в Софийски градски съд чакаме една деловодителка да донесе един списък с насрочените дела, на едно листче, което се забожда с една игличка на подходящата цепнатина във вратата на съдебната зала, за да видим поредността, по която ще се гледат делата. Освен това седим и чакаме пред зала, в някои конкретни състави и в Търговско и Гражданско отделение се случва и това е като вътрешно-заводски хумор, адвокатски, чакаме по два, два и половина, три часа, че и повече, за да дойде ред на нашето заседание. Значи примерно аз съм насрочен за 13 часа и влизам в 15,45 ч. и чакам на второ четене. Това с карфичката е фамозно. Има система за оповестяване, обаче ние седим и между колеги чакаме някой да излезе от залата и да го питаме: колега, кое заседание беше! Има табло електронно пред всяка зала, има високоговорител, по който да се оповестява кое дело е извикано, ние сме като „банда

цигани“, без да държа на политическата коректност, която чака някой да излезе и да се сдобием с някоя информация какво става в съдебната зала. В същото време като едни адвокати, там винаги във всяка зала седи по един разпоредител от Софийски градски съд, обикновено това е жена и тази дама любезно, в много от случаите ни гони да не влизаме в залата, когато ние искаме да влезем между две заседания, за да седнем вътре на пейките да чакаме да ни дойде ред. Ето това са неща, които опират в много случаи до първите седем години от живота на всеки човек и на домашното му възпитание, разбира се, но неизползването на технологична система, в която е инвестирано в нея, вградена е, това е смехотворно, листчето с карфичката. Ами просто някои колеги не си правят труда да натискат копчетата на микрофоните, които са инсталирани пред тях на съдийската банка, за да извикват страните. Какво се случва в зала, това е неправдоподобно, 2015 г. започнахме наскоро, да сме живи и здрави, съдията казва нещо не на уредбата вътре в залата, разпоредителката отваря вратата и като в 19-ти век вика страните пред залата, при положение, че отвън има високоговорител. Това е Софийски градски съд. Не искам да пропускаме, пак искам да се върна на това нещо с 14 часа. Работата на деловодствата в Софийски градски съд до 14 часа е по заповед на колежата Владимира Янева. Тя я измисли тази заповед. Преди години още се приемаше, много добре си спомням, един Правилник за работата на съдилищата, в който се казва, че деловодствата на съда работят целодневно, в рамките на работното време, след което лека по лека и в Софийския районен съд това нещо се случи преди няколко години с една заповед, която ограничи достъпа до всички деловодства до 15,30 ч., въведе се това „едно гише“, което обслужва там, но поради битовите условия няма

да се занимаваме със Софийски районен съд, по разбираеми причини, дай Боже там колегата Лалов да може да си влезе в новата сграда колкото се може по-скоро, защото и за там ще стачкуваме със сигурност ако това не се случи. Но Софийски градски съд, ненормално е това нещо, знаете какво се случва по обедна почивка, изчезват една част от деловодителите, на кой му се пуши, на кой му се пие кафе, долу на партера, където са част от деловодствата на Софийски градски съд, където е Фирмено отделение и деловодството на сдруженията, нестопанската цел и чск-та, има едно вътрешно дворче, което е пълно повече, отколкото канцелариите. Това е в рамките на работното време. Искате да си направите справка в Софийски градски съд, който знаем, че е единствения, който води Регистъра на политическите партии в България, няма такъв регистър, не може да си направите такава справка. Искате да си направите справка, преди две седмици се налагаше на мой клиент да отговоря на неговото учудване защо ние не можем по никакъв начин да представим под друга форма, освен на хартия информация към Търговския регистър за съществуването на регистрация на една нова фондация. Хората свикнаха вече, че има Търговски регистър, който може да се гледа в интернет и в същото това време, понеже тази фондация в рамките на нейната дейност трябва да регистрира дъщерно ЕООД, ние трябва да доказваме на хартия на Търговския регистър, че такава фондация има и той беше много учуден защо не може в интернет да седи такава справка или най-малкото там да има един компютър „Правец“ да сложим, сега пак ще ги пускат, в който човек да отиде не да обръща едни тефтери, ами да може да погледне и да види има ли регистрирано такова сдружение, има ли регистрирано такова ж.с.к., най-малкото да вземе номера на фирменото му дело.

Обръщаме там едни тефтери, просто това е абсурдно! И когато трябва да направим тази работа, в рамките на Софийски градски, защото той ги поддържа тези регистри, ние работим предимно, защото нашите клиенти са основно от София, които касаят корпоративните регистрации и нестопанската цел, трябва да се въоръжим с техническо спокойствие и да си отделим половин ден, за да можем да отидем да ровим в едни тефтери! Това не можем да го направим нито ние, нито чрез адвокатските си колегии ние да повдигаме този въпрос, това трябва да го направи ръководството. Това за 14 часа е абсурдно! Имал съм случаи, в които в 13,45 ч. вратата на съответното деловодство вече е заключено отвътре. Те се барикадират деловодителките 15 минути даже преди началния час на тази заповед и аз съм си направил една приятна разходка през центъра на София, за да отида пред заключена врата и ако аз, не дай си Боже, не познавам някоя от деловодителките, нищо не правим, иначе като познаваш една деловодителка, звънкаш ѝ по телефона, тя идва отключва вратата и влизаш! Аз не искам да познавам деловодителката, за да мога да си свърша работата! Затова става въпрос. И не съм единствен. Това, което ви го казвам, то е общоизвестно.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Колеги, вие сте адвокати от кариерата, които не от вчера работите със Софийски градски съд. Моят въпрос към вас е – защо изчакахте да минат две години и половина почти от нашия мандат, за да ни сезирате с тези проблеми първо. Ръководството на СГС също не е от вчера и тези проблеми очевидно са съществували и преди две години и повече, когато г-жа Янева е станала председател. Каква е причината точно сега да ни сезирате с тези проблеми и защо смятате, че ВСС

бездействия. Когато пред нас се постави някакъв проблем, аз мисля, че ние действаме. Отговорете ми на тези два въпроса.

ДЕНИСЛАВ ВЕЛИЧКОВ: Мога да взема думата. Аз пак ви благодаря, ние сме много учудени, че в момента въобще сме пред вас, защото на нас общо взето ни се е струвало, че ние не сме страна, която може да взема участие в обсъждането на структурата и организацията на съдебната власт, камо ли във ВСС. Разбира се, резонен е въпросът защо ръководството на Висшия адвокатски съвет не е поставил тези проблеми, защото тези проблеми са поставяни масово на събранията на колегите в страната, ние оставяме без гърло на Общи събрания на Софийска адвокатска колегия, ама там има малко по-други теми, там се обсъждат някакви ягуари, някакви почивни станции, но това е друг въпрос, това си е наш вътрешен въпрос, но така или иначе хубаво става изведнъж, че стана един скандал, ето ние сме тук, сега ако нашата работа се подобри, всички колеги ще са много доволни и ще кажат: ВСС взе мерки, за да се защитят правата на гражданите, не нашите, ние представляваме нашите клиенти, а това са гражданите на България. Нашият ограничен достъп до съда и нашата невъзможност да си гледаме в електронен вид преписките по делата или поне да имаме непрекъснат достъп до тях, с някакви часове, 11, 12 и кафета на деловодителки да се занимаваме, всъщност затруднява осъществяването правата на нашите клиенти. Сайта на Софийски градски съд, има съдилища районни, ама приказка сайтове, ама всичко може да намериш, ама се обадиш, ама едни деловодителки приятен ден, как е времето в София, говорят си с нас, а тук ни гледат намръщени все едно сме изяли супата, но сайта на СГС, имаше един филм „Лабиринта на ...“ /не се чува/ Той с инструкции трябва да се чете, но пак трудно е, аз съм адвокат, но съм

завършил математическа гимназия, трудно е да се оправи човек, справка приключени дела, справка настоящи дела, там е невъзможно. Конкретният въпрос, ние говорим за Софийски градски съд, срамно е в 21 век да има такъв сайт, който трябва да има инструкция за неговото гледане и разучаване, но конкретно на вашия въпрос – в последните две години, две години, нещата в Софийски градски съд не се подобряват ако приемем, че би трябвало технологично да се движим напред, защото такова е времето, там има ресторант „Стара София“ се казва, почват назад да се движат нещата. Стигаме до практики от 90-те години с листчета, деловодителите, т.е. моето лично впечатление, че в организацията на дейността започва да цари пълен хаос и съдиите си самооправят хаоса, доколкото могат в своите състави. На практика няма организация – през сайта, през деловодството, през работното време или е създадено умишлено да ни затруднява, или е пълна безхаберност, липсва такава организация, нещата започват да стават натрапчиви и тогава когато в един момент започват да излизат сигнали и излизат факти, не говорим вече само за сигнали, че някой бърка в случайното разпределение по неслучаен начин, изведнъж нашата чаша преля. Това дето са ни говорили клиентите и най-напред мислехме, че, да, знаем, има някои такива колеги, ама са малко, изолиран случай, в един момент се оказва, че изолирания случай започва да става масов случай, а масовият случай вече води до фактическо изкривяване и дефектиране на системата, защото ако това продължи в Софийски градски съд, а според мен не е само там, ще се заразят още няколко големи съдилища в страната, защото както каза колегата, съжалявам, в момента не е тук, корупцията се учи лесно и е много сладка, ако някъде е позволено безконтролно и безнаказано, защо така да не е във Варненския

окръжен съд примерно, и там има мастити фирми, и там има огромни материални интереси, там има колеги дете казват – ако другата ти страна ти е една фирма от един холдинг с три букви, по-добре не се занимавай. Значи не е само Софийски градски съд, но в Софийски градски съд нещата станаха прекалено видими и нас пряко ни бъркат, защото ние основно все пак работим в София.

И на въпроса за действието и бездействието – ами 2013 г., 18 март проверката във ВАС, 28-ми март във ВКС, 8 април в СГС, съставена от ВСС комисия, председател е била колегата Незабравка Стоева, стигнало се е до изнасяне на тези данни, същите, които обсъждаме сега, те са разглеждани, знаем, че има пробив в системата за случайно разпределение на делата, директно се е казало, че тази система позволява манипулация на разпределението на делата, направена е някаква пожелателна, нещо като инструкция, полу като стратегия, без срокове и стигнахме до ноември 2014 г. /намесва се Юлиана Колева – има два пъти подобряване на системата оттогава/ Денислав Величков – в СГС явно няма никакво подобряване на системата и за съжаление оказва се, че там мерки не са вземани, контролът не е осъществяван и имаше едно време, с това завършвам, трите стадия, беше като виц, трите стадия на социализма – растеж, грешка в растежа, растеж в грешката. Година и половина грешката расте, реакцията е никаква. Затова, извинете ни, говорехме за бездействието на ВСС. Благодаря.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Моето конкретно предложение беше ако има друга информация, касаеща начина на организация на работата, в едноседмичен срок да ни я представите, защото проверката, която предстои да направим касае именно начина на ръководство на СГС, а по другите въпроси моето предложение

беше да поканим Висшия адвокатски съвет, да се проведе една като работна среща, на която да се уточнят някакви параметри на обсъждания, на дискусии, на покана на вас или на други ваши колеги за участие, работни групи, просто една организационна работна среща с Висшия адвокатски съвет.

ДЕНИСЛАВ ВЕЛИЧКОВ: Много ще се радваме да я направите, защото има Общо събрание на адвокатите от страната, мисля, че е в последната седмица на месец февруари, много ще се радваме да дискутираме резултатите от вашата среща на нашето Общо събрание с Висшия адвокатски съвет.

ХРИСТО ИВАНОВ: Аз това, което мога да кажа е, че вчера имах разговор с г-жа Негенцова, просто се обадих да питам дали ще си изпратят представители, тя каза, че няма за това заседание, но са насреща за такава дискусия, както и Вие казахте, просто знаят затова и ви казвам сега.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Аз имам един въпрос. Колеги, не искам да прозвуча конфронтационно, но вие знаете за нас всичко, защото сме публичен орган, но още от самото начало освен вашите имена аз не разбрах тази организация какво представлява. Извинете ме за въпроса, помислих, че е мой пропуск, търсих тук в Гугъл и т.н., но при положение, че ние ще общуваме с вас и даже аз бих отишла и в онази степен, в която бих ви предложила да дойдете в нашия Граждански съвет, ако организацията е организация с нестопанска цел /намесва се Мариана Митова – не е такава на този етап, но благодарим/ Юлиана Колева – все пак някаква информация да получим за вас.

МАРИАНА МИТОВА: Да, разбира се. Ние адвокатите ползваме социални мрежи, в които се обединяваме. Тази общност на адвокатите е фейсбук група, където коментираме своите

проблеми и коментирайки проблемите стигнахме до идеята, че след като има „гнили ябълки“, преди тях предистория, съдиите вече са подали една декларация към ВСС, ние не трябва да стоим безучастни и създадохме тази декларация, затова днес сме тук, за съжаление щяха да бъдат много повече колегите, които подкрепят декларацията, но момента на създаването ѝ съвпадна с коледните и новогодишните празници, голяма част от тях не бяха пред компютрите си, но ще се възползваме от вашата покана да участваме във вашия Граждански съвет.

ДЕНИСЛАВ ВЕЛИЧКОВ: Само нещо да допълня – тази фейсбук общност на адвокатите не е асоциация, не е регистрирана, тя е една неформална група от затворен тип, колеги адвокати участват, които споделят идеите за промени в законите, които да улеснят прилагане върховенството на закона и улесняване на нашата работа като такива и вътре голяма част от темите, които се коментират не са за конкретния скандал, тя е възникнала много порано, не е атхок група във връзка със случая, там примерно се коментират въпроси, свързани с ГПК, с триинстанционното производство, с процента на допустимост на дела във ВКС и прилагането на точка 3, възможно най-субективния текст, точното прилагане на закона и развитието на правото, кой минава, как минава и т.н., и имаме конкретни идеи към законодателната власт, които ще обсъдим. Ще се радваме наш представител, защото вие обсъждате същите въпроси, да участва в този Граждански съвет, да изложим наши позиции, тъй като имаме много проблеми действително в законите и един от проблемите лично според мен, това не сме го обсъждали, но колегата Пелев го засегна, е структурата, начина на съставяне на ВСС, не говорим за магистратските квоти, но има една квота парламентарна, голяма,

горе-долу половината ВСС, която се избира на принципа „сediaнка, седнаха политическите сили и се разбраха“ и това едва ли гарантира тази степен на независимост, която се изисква от хората, заседаващи тук от политическо влияние. Може би е големичка квотата, може би е нисък прага, с който се избира като брой гласове.

АЛЕКСАНДЪР ПЕЛЕВ: Аз съжалявам, че колегата излезе, а, тя точно влиза, не искам да оставя неотговорен въпросът защо точно сега се появяваме ние. Първо ние не сме се появили сега, защото както някой тук от колегите спомена, че ние сме адвокати от кариерата, имаме по достатъчен брой години стаж зад гърба си вече и можем да правим обобщения на постоянно случващите се неща. Тази група, за която колегата Величков ви обясни, тя е действително даже и от решенията, които вътре между нас имахме, в последните дни е даже излишно да проверяваме дали членовете на тази група във фейсбук като лесен начин за комуникация между нас, са действителни адвокати, които не са лишени от адвокатски права. До момента, понеже непрекъснато всеки ден нараства броят на колегите, които са включени в тази група, може би вече надвишават 200 човека. Това не може да бъде на фона на общия брой вписани колеги, не гоним никаква представителност, но това е нещо като „клуб за дискусии“, нещо като място за обмяна на информация и затова, можеше да бъдат други трима или други пет колеги, измежду тази група днес тук пред вас, просто заради реакцията, която трябваше да имаме между колегите, да се явим в отговор на вашата покана, ни оторизираха конкретно нас тримата. Не знам дали в някакъв момент това неформално взаимоотношение ще прерастне в някаква форма на сдружаване, то по-скоро не е необходимо от гледна точка на

гражданското общество, но искам да ви уверя, че тази декларация, която колеги други, ние подкрепихме, други колеги съставиха съвсем спонтанно, тя не е целяла нищо друго освен реакция на обръщението на колегите от Софийски градски съд към вас, тъй като с много от тях ние сме приятели, от тези хора, които бяха тук отпред във фоайето, преди да влязат в залата при вас, познаваме се от дълги години и както се казва: играем в един и същ цирк и не може клоуна да е добре, а пък тигрите да са гладни, или обратното. И докато тази система, която е взаимосвързана като скачени съдове, някъде по тръбичките като има запушване, наистина има някакъв момент, сами знаете, от лятото на 2013 г. колко натрупване има в обществената енергия, виждате, че хората станаха абсолютно нетърпими към най-дребни неща, които се случват около нас като нередности и би следвало да не се съмнявате в това нещо, и че реакцията на нас и колегите, които подкрепиха тази декларация от името на неорганизирани колеги адвокати, спонтанно, тя не цели нищо друго и е резултат точно именно на повишеното ниво на обществена енергия, и нашата система, в която ние работим и си изкарваме хляба, общото ни мнение и ние това обсъждаме помежду си и във фейсбук, и когато се събираме на живо, какво, къде куца, как да стане работата, къде, към кого да се обърнем, всеки има своите си колеги, нашите събрания на колегите, годишното събрание общото на адвокатите, чрез Висш адвокатски, съответно наистина даже едни от нещата, които ние обсъждахме помежду си, тъй като в крайна сметка ние сме независима, конституционно уредена професия, знаем го всички тук на тази маса, съотношението на адвокатурата с ВСС е доста абстрактно, така да го кажем, но то реално е конкретно и наистина може би, не знам, за пръв път ни се случва по такъв начин да бъдат поканени колеги

адвокати, естествено в лицето на Висш адвокатски вие предполагам, че си обсъждате регулярно, ще предадем и на останалите колеги, които са в тази група вашето предложение любезно, за което благодарим, да бъдем по някакъв начин съпричастни в този Граждански съвет.

С това да завърша – зад тази група, държа да го подчертая, зад нашата група не стоят никакви други мотиви, среди, организации, това сме хора със свободна професия, всеки един от тези минимум 200 човека, които може да се видят като списък в нашата група, а и естествено всеки един от нас, предвид характера на нашата професия, контактува постоянно всеки ден с редица колеги по най-различни поводи, така че ние обменяме по този начин адвокатски тази информация. Ние затова сме свободна професия, защото сме свикнали никой да не ни седи на главата, да нямаме началници, така че предполагам, че за болшинството от колегите адвокати независимостта е преди всичко.

ХРИСТО ИВАНОВ: Между другото, колеги, хрумва ми, просто да помислите когато се провеждат избори за председател на съответен съд, може би не е зле да се иска някакъв вид становище от Адвокатурата не за конкретните хора, а за такъв тип проблеми, които съществуват, защото това е най-простия начин Съвета да ги обсъжда.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Извинете, г-н Иванов, аз като адвокат допреди пет години, сега вече не мога да претендирам за това, говорила съм безкрайно дълго време с колеги адвокати, които ей така като седнем да си говорим тези проблеми ги споделят, обаче тогава когато трябва да има официално изложение срещу конкретен административен ръководител или съдия, колкото по-малко е населеното място, толкова по-трудно се намират „кандидати“ за

излагане на тези проблеми. Всички адвокати без изключение ги знаят и всички искат тези проблеми да излязат, естествено изключая тези, които се възползват от тях, които се предполага, че са по-малката част. /шум в залата/

ГАЛИНА КАРАГЪЗОВА: Досега не съм чула адвокати да са подали сигнал до Етичната комисия за този, който идва и казва: ама аз ще го уредя със съдията.

ДЕНИСЛАВ ВЕЛИЧКОВ: Колеги, аз ще ви кажа защо най-вероятно досега се е случвало по този начин. Особено в по-малките населени места то е абсурд, те казват – после влизаме в съда и ...

МАРИАНА МИТОВА: Лично моето мнение е, че днес аз ще си тръгна от тази среща убедена, че има когато има желание от двете страни нещата могат да се случат, както виждам, че започват да се случват и най-вече, че вие виждате, че ние адвокатите всъщност не сме врагове, ние се опитваме по един най-добър начин да намерим общо решение, за да може и съдебната система да работи добре и ние в нея.

ДЕНИСЛАВ ВЕЛИЧКОВ: Само едно допълнение, което касае по-скоро провинцията, но има един много съществен проблем, виждал съм, че са го поставяли неправителствени организации, които се занимават с проблема – непотизма. Има, ние си ги знаем, в съдебните райони колеги адвокати, които нямат загубено дело, няма и да имат – мъжа ѝ или жена му, или чичото работи в ръководството на съда, заместник-председател, председател. В тези райони затова именно се притесняват колегите, там се казва в съда: каквото каже председателя и заместник-председателя, защото съдиите са 6, 10, 15, и като се подпишем някъде или като поставим някакви въпроси, ние тук работим, тук ни излиза хляба, свършва хляба. Има съдебни райони, действително

може би като ВСС, не знам дали е възможно да направите такова проучване и такава статистика, за роднинските връзки и процента на натовареност и успеваемост на адвокатите в тези съдебни райони, в които административни ръководители са техни преки роднини. Този проблем е много сериозен и няма нужда от конкретни примери, защото само една проверка, все пак делата са там, страните са там, адвоката е там, когато се види, че от 100 дела е спечелил 99 и 1 е прекратено. Тук няма нужда да пишем, това е една проверка, това е много голям проблем, много голяма тема е това, да.

ВАСИЛ ПЕТРОВ: Колеги, съвсем накратко. За колегите адвокати да се представя – Васил Петров, имам повече от 25 години адвокатска практика в зала. Какво искам да кажа. Тогава когато ... или някоя роднина във Висшия адвокатски съвет се обсъждаше изработването на Закона за адвокатурата, много остро беше поставен въпросът, който повдигна колегата за тази семейщина или непотизъм, както казва един председател от популярно НПО. Той при всеки избор на административен ръководител, един от въпросите е това – какво е отношението ви по проблема за семейщината или непотизма. Та тогава когато се обсъждаше изработването на Закона за адвокатурата аз бях по стечение на обстоятелствата един от членовете на Съвета, които много твърдо бях застанал зад тезата, че трябва да се направи нещо, че да не се допуска това, което става в по-малките населени места – председател-адвокат, заместник-председател-адвокат, затова защото познавах и проблемите. Зададох въпрос на един гост от САЩ, който подпомагаше за изработването на този Закон за адвокатурата, собственик или старши съдружник в адвокатска кантора, с повече от 500 или 600 адвоката. По този проблем той

отговори така: в САЩ има такива случаи на семейства или близки, деца, родители, с еднаква професия, но това не може да се вкара в нормативен акт, затова защото това е въпрос на морал. Това е въпрос на отношение дали ще си позволи председателя и неговата съпруга, или обратно, председателката и нейния съпруг, или техните деца, по-точно адвокатите да се явяват в района на техния съд, да се явяват в района, но това е въпрос, колеги, на морал. И нека в този морал освен колегите магистрати да кажем и за нас – адвокатите, затова защото ние в случая или сме децата, или сме съпрузите, или сме близките на магистрата. Това означава, че освен морала на магистрата, трябва да търсим и нашия.

Вторият въпрос, който исках съвсем кратичко да отбележа. Във вашата декларация се казва: бездействие на ВСС. Аз ще ви дам два примера. Вземам повод за първия пример от репликата на г-н Иванов, министъра на правосъдието, който каза – трябва да обмислим и аз съм привърженик на това, което той предложи – по какъв начин когато се избират административни ръководител на органи на съдебната власт ние трябва да получаваме информация и дали не трябва да искаме нещо и от адвокатските съвети. Какво правя аз като член на ВСС – тогава когато предложат кандидат за Силистра, или за Свищов, или за Добрич. Аз не познавам колегите, не познавам колегите, затова защото съм практикувал в голямата си част от тези 25 и повече години в този район – София-Кулата, разбира се и в други съдилища, но ще направя едно признание – аз имам приятели адвокати в цялата страна, позволявам си веднага да им въртя телефона и да питам: абе кажете що за човек е този! Кажете що за човек е! Читав ли е, може ли да ръководи! Вие като колеги кажете

постъпва ли се правилно, нарушаваме ли по някакъв начин тайната на избора, е ли това влияние отвън или въздействие, или не е.

И вторият въпрос, който искам, третия, който исках да засегна, и то е свързано със заявеното от вас бездействие на ВСС – тогава когато преди около два месеца се явиха кандидати за председател на Окръжен съд в Пазарджик от няколко кандидата аз заявих пряко, директно на един от тях – ще подкрепя този от колегите, който обещае, че в Окръжния съд в Пазарджик ще бъде организирана адвокатска стая. /гласове – в Районния съд/ Васил Петров – в Районния съд, пардон, адвокатска стая. Само с това завършвам – обади ми се приятел колега от Пазарджик за коледните празници, казвам го кой е – Мишо Маджаров, мой приятел, и след пожеланията един към друг го попитах – какво става, имате ли адвокатска: да, казва, преди еди колко си време най-сетне в съда има адвокатска стая. Аз мисля, че с тези дребни примери, а това са толкова много неща и казваме, че не само бездействаме, а малко и поработваме, колеги.

ДЕНИСЛАВ ВЕЛИЧКОВ: Интересно е било в този без адвокатска стая.

ХРИСТО ИВАНОВ: Г-жа Стоева.

НЕЗАБРАВКА СТОЕВА: Благодаря. Една част от съображенията колегата Петров ги сподели. Аз лично, в хода на разговора се случи това, изразявам лично удовлетворение от това, че се проведе този разговор. И тук това, което г-н министъра предложи евентуално да се търси становища от Адвокатските съвети във връзка с предстоящи избори, не за конкретната личност, но за профила, затова от какво има нужда бъдещия административен ръководител на съответния район, лично на мен много ми допадна и се сещам, преди години когато имахме среща с

главен инспектор на Франция, той каза, че когато извършват една проверка на един орган на съдебна власт, проверката там е от 6 до 10 месеца, т.е. не е за шест дни и каза: задължително в проверката има етап – разговори с представителите на Адвокатурата. И аз тук съвсем леко, с което завършвам, ще репликирам колегите, които на два пъти ви казват, защото аз чудесно също ви разбирам – дайте сигналите, дайте конкретиката! Аз разбирам, че вие ще имате неудобството да посочите конкретиката, но когато това се случва чрез съответния орган на Адвокатура, и когато тази процедура и в този смисъл ние можем да помислим, включително по усъвършенстване на правилата, според мен лично за мен се роди една идея, която аз ще се опитам да развия и да поддържам – така или иначе в адвокатската професия има въпреки всичките неудобства, има свободата, а пък във ваше лице това, че виждам една ангажираност, която би могла да се отнесе и към съответните органи в Адвокатурата, може да роди само полезни неща. Това, че ние в момента разговаряме с вас е част от процеса, че не сме безучастни за проблемите и не сме забравили тези проблеми. Благодаря.

АЛЕКСАНДЪР ПЕЛЕВ: Аз в продължение на Вашата мисъл искам просто, тъй като ние със сигурност веднага след като приключи нашето гостуване при вас днес, ще споделим по различните начини с колегите, с които сме обединени в тази група, ние по какъв начин можем да им предадем, защото със сигурност ще го направим, за начина на взаимодействие с ВСС, защото също така протокол може би ще поискат от нас да им покажем какво сме обсъждали, в частта, която касае нашето идване /намесва се Соня Найденова – на сайта/ На сайта могат да си го видят, но мисълта ми е такава, това, което вие предложихте, за да можем да ви подаваме

от адвокатска гледна точка информация или сигнали не само за Софийски градски съд, за другите съдилища от различни рангове в страната, наблюдения на колегите като системни проблеми, не знам дали не трябва да е утвърдена някаква форма, по която това да става.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Това беше и моето предложение – да се институционализира взаимодействие чрез една работна среща с Висшия адвокатски съвет, на които ще поставим и тези ваши въпроси.

ДЕНИСЛАВ ВЕЛИЧКОВ: Защото като ние си .. въпросите на нашата колегия, те казват – ама това не са въпроси, с които можем да се занимаваме. Да се знае, че това са въпроси.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Затова беше предложението ми да се обсъди такъв траен механизъм на взаимодействие, канализиране на пътищата и начина, по който това, което вие искате да споделите, да идва при нас и да има някаква форма.

ДЕНИСЛАВ ВЕЛИЧКОВ: Именно, защото ние като колеги, това обсъждане, въпросът, който стана с непотизма, в Закона за адвокатурата ние ще имаме такова предложение да няма съвпадение в съдебни райони, надяваме се да има такова нещо и в Закона за съдебната власт, защото морала е едно разтегливо понятие, особено по нашите балкански ширини, а в БТВ има една реклама „Истината е въпрос на гледна точка“. Когато истината стане въпрос на гледна точка, моралът също е много въпрос на гледна точка. По-добре да се знае какво може и какво не може, в рамките на един съдебен район, вечерта да заседаваме в къщи, през деня в залата.

ХРИСТО ИВАНОВ: Колеги, благодарим на нашите гости за участието. Извинявайте затова, че се наложи да изчакате.

/От залата излизат адвокатите/

ХРИСТО ИВАНОВ: Колеги, да довършим ли редовния дневен ред?

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Не сме приключили с решение по точка втора.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Уважаеми, колеги, виждам, че в момента е излязъл един материал в „Медиапул“, в който се коментира нашата среща със съдиите от Софийски градски съд и накрая според мен някой не е разбрал това, което сме си говорили с Галя Георгиева по време на почивката, защото в материала се твърди, че ние сме изразили „неискрена съпричастност“ към проблемите на съдиите, с които сме говорили преди това. Аз смятам, че този наш разговор, точно в този смисъл изразяваше пълна съпричастност, просто ние се чудехме защо наистина досега никой не ни е сезирал с тези проблеми, които в момента се оказва, че са натрупвани в годините и те не са само проблеми, свързани с конкретния скандал, а системни проблеми в ръководството на съда. Затова просто исках да ви уведомя, че действително по време на почивката между нас протече този разговор, който е изтекъл очевидно в журналистическата зала и е станал повод да се напише този коментар.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Не смятам, че нещо сме скрили с колежката Колева, ние даже в хода на дискусията зададохме такива въпроси защо чак сега ни уведомяват. Ръководството на Софийски градски съд е конституирано преди нашия състав на ВСС да встъпи в длъжност и най-нормалното нещо беше колегите, които наистина са загрижени за тези проблеми още в самото начало да ни сезират какво става там, за да може ние да вземем своевременно мерки, а не да се чака да дойде някой скандал и някой отвън да ни каже

нещо, за да надигнат глас и да ни уведомят. Аз смятам, че сме обръщали внимание на всички сигнали и на всички нередности, за които сме знаели в съдебната система и сме вземали своевременно мерки, така че смятам, че колегите ще споделят това, което казвам аз и колежката Колева и не виждам нещо, което да ни притеснява, нямаме тайни, заседанията са открити, та даже и в почивките може да се чуе какво се говори.

ХРИСТО ИВАНОВ: Даваме почивка.

/След почивката/

ХРИСТО ИВАНОВ: Трябваше да вземем решение за състава и срока на работа на комисията за проверка в Софийски градски съд, имаше предложение до края на месеца и всички, които са били съдии, преди да се присъединят към ВСС, 12. Има ли други предложения или това да го подложим на гласуване? Някой иска ли думата.

ГАЛИНА КАРАГЬОЗОВА: Колегите, които идват от Градския съд попадат действително в малко деликатно положение, това са колегата Итова, колегата Кузманова и Соня Найденова. Ако те преценят, че действително изпадат в неудобното положение да проверят колегите, при които ще се върнат, би било логично да се откажат.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Това е първо лично решение, второ смятам, че те могат да ни бъдат от полза, защото познават в детайли работата на този съд, всички те са работили много време в различни колегии на този съд и затова аз лично смятам, че въпреки тяхната преценка по-добре е да останат в комисията.

ХРИСТО ИВАНОВ: Доколкото един отвод е лично решение, няма смисъл да се поставя, след като е сформирана комисията, ако искате при това положение да подложим на гласуване така формулирания състав на комисията и вече оттам нататък ще възникне темата те да преценяват дали да участват. Срокът е до края на януари. Моля, който подкрепя така направеното предложение, да гласува.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: А имената ще ги изброим в решението.

ХРИСТО ИВАНОВ: Моля, да гласувате. С единодушие се приема. Благодаря ви, колеги.

/След проведеното явно гласуване/

2. ОТНОСНО: Обсъждане на писмата на съдии от Софийски градски съд от 10.12.2014 г. и от 22.12.2014 г., но подкрепили ги съдии от Софийски районен съд с писма от 11.12.2014 г. и от 23.12.2014 г., и на “Декларация в подкрепа искането за оставка на административното ръководство на СГС”, публикувана на 18.12.2014 г. и писмо от 5.01.2015 г. от адвокати, и изслушване в заседание на ВСС на техни представители

ВИСШИЯТ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

В срок до 31.01.2015 г. комисия от членове на ВСС в състав: Камен Иванов, Юлия Ковачева, Калин Калпакчиев, Даниела Костова, Милка Итова, Галя Георгиева, Галина Карагьозова, Мария Кузманова, Соня Найденова, Димитър Узунов, Каролина Неделчева, Светла Петкова, да извършат проверка на Софийски градски съд по фактите, изнесени в днешното заседание на ВСС.

ХРИСТО ИВАНОВ: Преминаваме към точка 3. Във връзка с покана от министъра на правосъдието за участие на г-жа Соня Найденова в качеството ѝ на представляващ ВСС и член на Комитета по сътрудничество по Норвежкия финансов механизъм, за участие в заседанията на Комитета за сътрудничество по програма BG 14 „Изграждане на капацитет и сътрудничество в областта на съдебната власт“ и BG 15 „Корупционни услуги, включително без прилагане на мерки за задържане“ на Норвежкия финансов механизъм.

Има ли, г-жо Найденова, нещо да допълните?

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Не, г-н министър. Както аз, така и директора на Националния институт на правосъдието и директора на Главна дирекция „Изпълнение на наказания“ като бенефициенти по програми BG 14 и BG 15, със заповед на министъра на правосъдието Ваш предшественик бяхме определени за членове на този комитет, това е поредното заседание, което ще се проведе извън пределите на страната, съгласно Вашата покана, всичко е за сметка на Министерство на правосъдието като програмен оператор, но както беше процедирано и при предходното заседание на Комитета през лятото на 2014 г., предложението от Ваша страна като програмен оператор е Съвета с решение да командирова мен като член на Комитета за участие.

ХРИСТО ИВАНОВ: Моля, който подкрепя определянето на г-жа Найденова за участие, да гласува. С единодушие се прие.

/След проведеното явно гласуване/

3. ОТНОСНО: Писмо от министъра на правосъдието за командироване на Соня Найденова – представляващ ВСС и член на Комитета за сътрудничество по Норвежкия финансов механизъм,

за участие в заседанията на Комитета за сътрудничество в периода 21-24 януари 2015 г. в гр. Страсбург, Франция

ВИСШИЯТ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

3.1. КОМАНДИРОВА Соня Найденова – представляващ ВСС и член на Комитета за сътрудничество по НФМ, за участие в заседанията на Комитета за сътрудничество по Програма BG14 “Изграждане на капацитет и сътрудничество в областта на съдебната власт” и BG 15 “Корекционни услуги, включително без прилагане на мерки за задържане” на Норвежкия финансов механизъм 2009-2014 г., за периода 21-24 януари 2015 г., в гр. Страсбург, Франция.

3.2. Всички разходи за пътни, квартирни, дневни пари, медицинска застраховка и организация на посещението се поемат от бюджета на Програмния оператор – Министерство на правосъдието, и са за сметка на бюджета за управление на Програма BG14 на НФМ.

ХРИСТО ИВАНОВ: Точка 4 – доклад от главния секретар на ВСС, в изпълнение на решение на ВСС по протокол № 58 от 8.12.2014 г.

Заповядайте!

ДИМИТЪР ТОНЧЕВ: Съвсем накратко по доклада. Докладът ми е възложен с решението от 8 декември 2014 г. Действително със срок беше до 22.12.2014 г. Този доклад стана малко излишен по моя преценка, след решението, което беше взето от ВСС на 18.12.2014 г. Във връзка с това решение, което беше взето, аз тогава представих предварителен доклад, който бе разгледан и при вземането на решението, след вземането на

съответното решение от 18.12.2014 г. допълних доклада само с изготвените проекти за договори, които договори вече са и подписани на 29.12.2014 г. от представляващия ВСС, затова си позволих към материалите към доклада сега да представя и самите договори, окончателните, които вече са факт, свързани с изготвянето, т.е. в една част за доработка на съществуващата система за случайно разпределение, а в друга част за изработване на изцяло нов софтуер за случайно разпределение на делата, така че нещата са към приключването на тези действия, остава да бъдат изпълнени договорите в сроковете, които са залегнали в самите договори и са посочени там. Те са в съответствие с решението, което е взето на 18.12.2014 г.

ХРИСТО ИВАНОВ: Колеги, някакви коментари?

СОНЯ НАЙДЕНОВА: То вече е само за сведение.

ХРИСТО ИВАНОВ: Моля, да гласувате. Приема се за сведение с единодушие.

/След проведеното явно гласуване/

4. ОТНОСНО: Доклад от главния секретар на Висшия съдебен съвет, изготвен в изпълнение на решение на ВСС по протокол № 58/08.12.2014 г., д.т. 1

ВИСШИЯТ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

ПРИЕМА ЗА СВЕДЕНИЕ Докладът на главния секретар на ВСС.

ХРИСТО ИВАНОВ: Преминаваме към допълнителните точки. Понеже аз трябва да се извиня, че трябва да тръгна, г-жа Найденова, заповядайте!

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Имаме предложение, г-н министър, след като няма да останете до края на заседанието, да разгледаме 11 точка с Ваше участие.

ХРИСТО ИВАНОВ: Кой ще докладва?

Заповядайте!

МАРИЯ КУЗМАНОВА: Уважаеми г-н министър, на свое заседание комисията по „Професионална квалификация, информационни технологии и статистика“ взе решение, което предлага ВСС, а именно то е в изпълнение на решението на ВСС по протокол 62 от 18.12.2014 г., където беше одобрено предложеното от работната група решение за внедряване в органите на съдебната власт системата за случайно разпределение, тази която да бъде след доработка на „Смарт системс“ 2010 ЕООД и от „Декстро груп“ ООД. За целта обаче ние нямаме сървър и затова предлагаме ВСС да отправи искане до Министерския съвет за предоставяне за временно ползване на сървър, с техническите параметри, съгласно приложението и молим за Вашето лично участие това да стане във възможно най-кратък и в срок най-бързо да ни бъде доставен.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: И във връзка със срока. В по-рано гласуваната точка с доклада на главния секретар са приложени и договорите, по които съгласно решението на Съвета, сключих на 29 декември. Там сроковете за изпълнение по офертите на двете фирми изпълнители са съответно 3 и 4 седмици, което означава, че може би втората половина, към средата, втората половина на януари ние ще трябва да имаме вече този сървър, за да може да се инсталират продуктите на него, може би и по-рано, защото ако не ме лъже паметта, броим седмиците, става 4 седмици от 29-ти, да могат да се инсталират. Приемането на работата, съгласно решението на Съвета и сключените договори трябва да стане с

участие на представители от онази работна група, която подготви матрицата, тя за да може да приеме работата. Не съм дотолкова технически компетентна да кажа дали няма и към онзи момент да ни е необходим сървър, това вече е въпрос на допълнително уточнение, но времето, с което разполагаме е изключително кратко, става въпрос може би за две седмици, в които би било добре Министерски съвет да разгледа това наше искане, затова разчитаме на Вашето съдействие.

ХРИСТО ИВАНОВ: Поемам ангажимент максимално бързо да се придвижи и да има решение. Молбата ми е само ако може приложението да ми разпечатате, за да мога просто сега като отида в Министерството да възложя на г-н Минев да се заеме с това.

/След проведеното обсъждане/

11. ОТНОСНО: Изпълнение на решението на ВСС по протокол № 62/18.12.2014 г., д.т. 53.3.

ВИСШИЯТ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

За изпълнение на решението на ВСС по протокол № 62/18.12.2014 г., д.т. 53,3. ОТПРАВЯ искане до Министерски съвет за предоставяне за временно ползване от ВСС на сървър, с технически параметри, съгласно приложението.

ХРИСТО ИВАНОВ: Довиждане!

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ХРИСТО ИВАНОВ

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Г-жо Итова, продължаваме с допълнителните точки.

МИЛКА ИТОВА: Във връзка с направени отводи на членове на конкурсни комисии, комисията предлага да се определи Здравка Първанова – съдия във ВКС за редовен член на конкурсната комисия за ВКС-Гражданска колегия, на мястото на Василка Илиева. Ако искате да ги прочета имената и да ги гласуваме анблок. Точка 1.1. комисията предлага да се определи чрез жребий един резервен член – съдия във ВКС Гражданска колегия, на мястото на Здравка Първанова и това е да определи Елеонора Чаначева – съдия във ВКС Търговска колегия за редовен член на конкурсната комисия, на мястото на Камелия Ефремова. Ако искате да ги гласуваме анблок, след което да теглим жребии. Гласуваме. „Против“, „въздържали се“ няма.

Точка 2.1. Комисията предлага да се определи чрез жребий един резервен член – съдия във ВКС Търговска колегия, на мястото на Елеонора Чаначева.

/Главният секретар на ВСС извършва жребий на компютъра под наблюдението на Ясен Тодоров, който обявява резултата: Ваня Мирчева Алексиева/

МИЛКА ИТОВА: Точка 2.2. Комисията предлага да се определи чрез жребий един редовен член на Търговска колегия, на мястото на Тотка Калчева.

/Главният секретар на ВСС извършва жребий на компютъра под наблюдението на Ясен Тодоров, който обявява резултата: Емил Николов Марков/

МИЛКА ИТОВА: Следващото е да се определи чрез жребий един съдия ВКС Търговска колегия, на мястото на Никола Хитров.

/Главният секретар на ВСС извършва жребий на компютъра под наблюдението на Ясен Тодоров, който обявява резултата: Дария Никова Проданова/

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Общо гласуване на всички определени чрез жребий за тяхното включване. Гласуваме общо. „Против“ или „въздържали се“ няма. Приема се.

/След проведеното явно гласуване и изтеглен жребий/

1. ОТНОСНО: Проект на решение по заявления за отвод от членове на конкурсни комисии, във връзка с провеждането на конкурси за първоначално назначаване и заемане на свободните длъжности за „съдия“ във Върховен касационен съд – гражданска и търговска колегия, обявени с решение на Висшия съдебен съвет по протокол № 54 от 20 ноември 2014 г.

ВИСШИЯТ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

1.1. Определя Здравка Петкова Първанова – съдия във Върховен касационен съд – гражданска колегия, за редовен член на конкурсната комисия за Върховен касационен съд – гражданска колегия, на мястото на Василка Иванова Илиева.

1.2. Определя Елеонора Велинова Чаначева – съдия във Върховен касационен съд – търговска колегия, за редовен член на конкурсната комисия за Върховен касационен съд – търговска колегия, на мястото на Камелия Ефремова Иванова.

1.3. Определя чрез жребий Ваня Мирчева Алексиева - съдия във Върховен касационен съд – търговска колегия, за резервен член на конкурсната комисия за Върховен касационен съд – търговска колегия, на мястото на Елеонора Велинова Чаначева.

1.4. Определя чрез жребий Емил Николов Марков – съдия във Върховен касационен съд – търговска колегия, за редовен член на конкурсната комисия за Върховен касационен съд – търговска колегия, на мястото на Тотка Калчева Димитрова.

1.5. Определя чрез жребий Дария Никова Проданова – съдия във Върховен касационен съд – търговска колегия, за редовен член на конкурсната комисия за Върховен касационен съд – търговска колегия, на мястото на Никола Емануилов Хитров.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Следващата точка, г-жо Итова.

МИЛКА ИТОВА: Следващата точка. Комисията предлага да се определят Атанас Гебрев – прокурор във ВКП за редовен член на конкурсната комисия за ВКС, на място на Антон Гиргинов.

И следващо предложение – да се определи чрез жребий един резервен член, на мястото на Атанас Гебрев.

/Главният секретар на ВСС извършва жребий на компютъра под наблюдението на Ясен Тодоров, който обявява резултата: Румен Илиев Колчев/

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Моля, да гласуваме. „Против“ или „въздържали се“ няма. Приема се единодушно.

/След проведеното явно гласуване и изтеглен жребий/

2. ОТНОСНО: Проект на решение по заявление за отвод от редовен член на конкурсна комисия, във връзка с провеждането на конкурс за повишаване в длъжност и преместване и заемане на

свободните длъжности за „прокурор“ във Върховна касационна прокуратура, обявен с решение на Висшия съдебен съвет по протокол № 39 от 10 септември 2014 г.

ВИСШИЯТ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

2.1. Определя Атанас Василев Гебрев – прокурор във Върховна касационна прокуратура, за редовен член на конкурсната комисия за Върховна касационна прокуратура, на мястото на Антон Тонев Гиргинов.

2.2. Определя чрез жребий Румен Илиев Колчев – прокурор във Върховна касационна прокуратура, за резервен член на конкурсната комисия за Върховна касационна прокуратура, на мястото на Атанас Василев Гебрев.

МИЛКА ИТОВА: Следващото предложение е да бъде определен полк. Веселин Стоев – заместник-военноапелативен прокурор на Военноапелативна прокуратура за изпълняващ функциите „административен ръководител – военно-апелативен прокурор“ на Военноапелативна прокуратура.

/След проведеното тайно гласуване председателстващият обяви резултата: с 12 гласа „за“, 2 „против“, „въздържали се“ няма

ВИСШИЯТ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

3. НЕ ПРИЕМА предложението на Комисията по предложенията и атестирането за определяне на полк. Веселин

Стоянов Стоев – заместник военно-апелативен прокурор на Военноапелативна прокуратура, за изпълняващ функциите на “административен ръководител – военно-апелативен прокурор” на Военно-апелативна прокуратура.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Комисия „Бюджет и финанси“.

Г-н Кожарев, Вие сте.

МИХАИЛ КОЖАРЕВ: По точка 4 допълнителна да упълномощим представляващия ВСС да подпише договор за предоставяне на абонаментна поддръжка на системата за пожароизвестяване на ВСС, със срок от 2 години, при запазване условията на договора.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Явно гласуване. „Против“ или „въздържали се“ няма.

/След проведеното явно гласуване/

4. ОТНОСНО: Абонаментна поддръжка на системата за пожароизвестяване за нуждите на ВСС и неговата администрация

ВИСШИЯТ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

УПЪЛНОМОЩАВА представляващия Висшия съдебен съвет да подпише с „ПРОТЕХ“ АД договор за предоставяне на абонаментна поддръжка на системата за пожароизвестяване за нуждите на ВСС и неговата администрация за срок от две години при запазване на условията на договора.

МИХАИЛ КОЖАРЕВ: 5 точка. Във връзка с осигуряване на антивирусен софтуер за съдилищата в България,

упълномощаваме представляващият да подпише със „СИЕНСИС“ АД договор за осигуряване на такава антивирусна защита.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Моля, да гласуваме. Явно гласуване. „Против“ или „въздържали се“ няма.

/След проведеното явно гласуване/

5. ОТНОСНО: Необходимост от осигуряване на антивирусен софтуер за съдилищата в Република България

ВИСШИЯТ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

УПЪЛНОМОЩАВА представляващия Висшия съдебен съвет да подпише със „СИЕНСИС“ АД договор за осигуряване на компютърна антивирусна защита за нуждите на съдилищата в Република България за срок от една година при запазване на условията на договора.

МИХАИЛ КОЖАРЕВ: Точка 6 и точка 7 са идентични, разликата е в имената, това са колеги, които са доктори, станали са доктори, респективно ние да им дадем съгласие за допълнително възнаграждение.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Общо гласуване, ако не възразявате. Общо гласуване на 6 и 7 допълнителни. „Против“ или „въздържали се“ няма.

/След проведеното явно гласуване/

6. ОТНОСНО: Предложение от административния ръководител на Апелативна прокуратура гр. София за определяне на допълнително възнаграждение на Десислав Първанов Начков – административен ръководител - окръжен прокурор на Окръжна

прокуратура гр. Враца с присъдена образователна и научна степен „доктор” по „Наказателно право”

ВИСШИЯТ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

ДАВА СЪГЛАСИЕ на Десислав Първанов Начков – административен ръководител - окръжен прокурор на Окръжна прокуратура гр. Враца, да бъде определено допълнително парично възнаграждение, в размер на 10 % към определената индивидуална работна заплата за придобита научна степен „доктор”, считано от датата на взимане на решение.

7. ОТНОСНО: Предложение от административния ръководител на Районна прокуратура гр. Дупница за определяне на допълнително възнаграждение на Ивайло Василев Иванов - прокурор в Районна прокуратура гр. Дупница с присъдена образователна и научна степен „доктор” по наказателен процес

ВИСШИЯТ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

ДАВА СЪГЛАСИЕ на Ивайло Василев Иванов - прокурор в Районна прокуратура гр. Дупница, да бъде определено допълнително парично възнаграждение, в размер на 10 % към определената индивидуална работна заплата за придобита научна степен „доктор”, считано от датата на взимане на решение.

МИХАИЛ КОЖАРЕВ: 8 точка е създаване на централизиран фонд СБКО, както всяка година става, за подпомагане на магистрати и съдебни служители, за 2015 г.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Явно гласуване. „Против“ или „въздържали се“ няма.

/След проведеното явно гласуване/

8. ОТНОСНО: Създаване на централизиран фонд СБКО за подпомагане на магистрати и съдебни служители за 2015 г.

ВИСШИЯТ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

8.1. СЪЗДАВА централизиран фонд СБКО за отпускане на помощи на магистрати и съдебни служители през 2015 г.

8.2. Източник за набиране на средствата в централизирания фонд СБКО са отчисленията в размер на 0,1 % от средствата за СБКО, начислявани върху средствата за работна заплата в органите на съдебната власт, дали съгласието си за създаването на фонда с протокол от проведено общо събрание.

8.3. От средствата на централизирания фонд СБКО могат да се подпомагат само магистрати и съдебни служители от органите на съдебната власт, дали съгласието си за създаване на фонда и представили протокол от проведеното общо събрание в срок до 13.02.2015 г.

МИХАИЛ КОЖАРЕВ: Точка 9 е плащане по договор с дружество по ЗЗД „БенКонсулт“ във връзка с изпълнение на проекта „Повишаване на квалификацията на членовете на ВСС“. Сумата се изплаща със средства на Министерство на финансите.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Няма изказвания. Явно гласуване по точка 9 допълнителна. „Против“ или „въздържали се“?

ВАСИЛ ПЕТРОВ: Аз се въздържам.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: 1 „въздържал се“, 13 „за“.

/След проведеното явно гласуване/

9. ОТНОСНО: Плащане по договор № 45-06-043/23.07.2014 г. между ВСС и ДЗЗД „БенКонсулт” с предмет: „Организиране и провеждане на специализирани обучения и изпълнение на мерките за информация и публичност”

ВИСШИЯТ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

ДАВА СЪГЛАСИЕ да се изплати 131 400,00 лв. с ДДС по договор № 45-06-043/23.07.2014 г. между ВСС и ДЗЗД „БенКонсулт” с предмет: „Организиране и провеждане на специализирани обучения и изпълнение на мерките за информация и публичност”, който е сключен в изпълнение на проект „Повишаване на квалификацията на членовете на ВСС и служителите на администрацията на ВСС“, по договор за безвъзмездна помощ КБ 12-24-1/10.05.2013 г. по Оперативна програма Административен капацитет (ОПАК), съфинансирана от ЕС чрез Европейския социален фонд.

Сумата да се изплати със средства от МФ.

МИХАИЛ КОЖАРЕВ: И последната точка 10 е упълномощаване на представляващия да подпише анекс с Адвокатско дружество „Попов и партньори“ за изменение на предмета на договора за подготовка на документация за участие в процедури за възлагане на обществени поръчки.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Явно гласуване, ако няма изказвания. „Против“ или „въздържали се“ няма. Приема се.

/След проведеното явно гласуване/

10. ОТНОСНО: Анекс към договор № 45-06-027/02.04.2014 г.

ВИСШИЯТ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**Р Е Ш И :**

УПЪЛНОМОЩАВА представляващия Висшия съдебен съвет да подпише с Адвокатско дружество „Попов и партньори” анекс за изменение на предмета на договор № 45-06-027/02.04.2014 г. за подготовка на документации за участие в процедури за възлагане на обществени поръчки по реда на Закона за обществените поръчки за нуждите на Висшия съдебен съвет, като останалите клаузи остават непроменени.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Г-жо Кузманова, точка 12.

МАРИЯ КУЗМАНОВА: Във връзка с решението на ВСС от 17 декември 2014 г. когато бе приет доклада на комисията, беше задължено Върховния касационен съд и ръководството на Софийски градски съд да изпълнят спешните мерки, съответно в разделите с препоръки, раздел 2 и 3 , и във връзка със задълженията на ВКС постъпи писмо, в което те искат удължаване на срока, с оглед съгласуване на изготвените вътрешни правила и затова предлага да се приеме за сведение и да се удължи срока. Междувременно пристигна и писмо от Софийски градски съд, което ще бъде предложено на следващото заседание, евентуално може да се стигне до други решения, за да се допълни това решение, но засега само това – да приемем за сведение и да удължим срока по отношение писмото на ВКС. Дали сме срок до 19 януари 2015 г.

ГАЛИНА КАРАГЬОЗОВА: Диспозитивът „за сведение“ е излишен.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Само удължава срока за изпълнение от страна на ВКС на решение еди кое си по протокол от 17 декември, до 19 януари включително. С тази редакция на

проекта за решение, моля да гласуваме. Удължава срока на ВКС за изпълнение на указанията до 19 януари. „Против“ или „въздържали се“ няма. Приема се.

/След проведеното явно гласуване/

12. ОТНОСНО: Писмо от и.ф. председател на Върховия касационен съд по решение на ВСС, протокол № 61/17.12.2014 г., т. 1, за продължаване на срока за съгласуване на изготвените „Вътрешни правила за използване и поддържане на опорната комуникационна мрежа на сградата на Съдебната палата - София”

ВИСШИЯТ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

УДЪЛЖАВА СРОКА за извършване на необходимите действия до 19 януари 2015 г. включително за съгласуване на изготвените “Вътрешни правила за използване и поддържане на опорната комуникационна мрежа на сградата на Съдебната палата – София”.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Три допълнителни предложения на комисия „Международна дейност“. Точка 13 е по повод получено преди два дни писмо от министъра на правосъдието за определяне от страна на ВСС на четирима представители, измежду които министъра на правосъдието ще избере двама, които да бъдат членове на Комисията по провеждане на избора на кандидат за генерален адвокат в Съда на Европейския съюз, съгласно ПМС 214 от 2010 г., което е допълнено с друго постановление, в сила от 10 октомври 2014 г. Към проекта за решение е приложено и писмото на министъра на правосъдието, в което са посочени критериите, от които министъра на правосъдието ще се води при подбор на

членове на тази комисия, която да проведе избора. Самото постановление на МС няма изисквания, на които трябва да отговарят членовете на комисията, в постановлението на МС 214 от 2010 г. има само изисквания към кандидатите, но и към членовете на комисията. Предложението на комисия „Международна дейност“ е да направим едно публично обявление на нашия сайт и може би с оглед ограниченото време, до 15 януари, в което ние трябва да предложим четирима магистрати на министъра на правосъдието, да намерим и друг подходящ начин, сега се поне за един, с едно окръжно писмо до всички административни ръководители да съдействат за по-детайлно разясняване на обявлението, освен на нашия сайт, с което да заложим тези критерии и да дадем възможност на колегите сами да предложат кандидатурите си ако смятат, че отговарят на някои от тези изисквания, като респективно представят и документи, които да удостоверяват съответствието на тяхната квалификация и умения към поставените от министъра изисквания в писмото. Това е нашето предложение, срокът е изключително кратък, ние нямаме специална процедура, а следваме тази по постановлението на МС и мисля, че е удачно да дадем възможност на колегите, които желаят да участват в подбор за членове на тази комисия, да предложат своята кандидатура, още повече, че тяхното участие в тази комисия следва да бъде свързана и с тяхното съгласие. Предложението е да се публикува обява на интернет-страницата за набиране на кандидатури по-скоро за членове на комисията. Критериите, на които трябва да отговарят кандидатите са тези, може би с едно уточнение, че ВСС ще подбере четирима от кандидатите, които да предложи на министъра. Има, колеги, и нещо друго – ако сте успели, вярно, че беше кратко времето за запознаване с този материал, в самото постановление

на Министерски съвет изискванията към кандидатите, на които самите кандидати за генерален адвокат трябва да отговарят е 12 години юридически стаж. Нямаме специални изисквания към опита и продължителността на квалификацията на членовете, единственото, с което разполагаме като критерии за подбора е писмото на министъра на правосъдието. Това са единствените критерии, по които ние бихме подбрали ако кандидатите са повече от четирима. От нас министъра на правосъдието иска четирима. Самото постановление от 2010 г. пише, че членовете на комисията са представители на съдебната власт и там вече са изброени и други лица, и в тази връзка е отправената покана. Спомняте си преди месец, имаме пак един кратък срок с едно предложение от тогава министъра на правосъдието Златанова за атхок съдиите на Съда в Страсбург, там подходихме различно и смятам, че в тази ситуация е редно да дадем възможност на колегите в подходящ срок до сряда, или до четвъртък другата седмица, то пък четвъртък е и заседание на Съвета /гласове – до сряда/ До сряда включително срокът на обявлението и подаването на заявления да бъде до сряда, за да можем да разгледаме постъпилите кандидатури на заседанието на 15-ти. Значи до 14-ти. В срок до 14-ти. Моля, да гласуваме така предложеното решение за обява на сайта. „Против“ или „въздържали се“ няма.

/След проведеното явно гласуване/

13. ОТНОСНО: Писмо от министъра на правосъдието във връзка с определяне на поименен състав на Комисията по провеждане на избора на кандидат за генерален адвокат в Съда на Европейския съюз, по реда на чл. 8, ал. 3, във връзка с ал. 1 от ПМС № 214 на Министерски съвет от 21.09.2010 г. за създаване на

процедура за провеждане на избор на кандидат за съдия и за генерален адвокат в Съда на Европейския съюз и за съдия в Общия съд

ВИСШИЯТ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

ДА СЕ ПУБЛИКУВА обява на интернет-страницата на ВСС за набиране на четири броя кандидатури за членове на Комисията по провеждане на избора на кандидат за генерален адвокат в Съда на Европейския съюз и за съдия в Общия съд, в срок до 14.01.2015 г. включително.

Критериите, на които следва да отговарят кандидатите са,:

- Наличие на специализирана подготовка, познания и опит в областта на правото на Европейския съюз;
- Участие в отправяне на преюдициално запитване към Съда на Европейския съюз или в постановяването на решения, свързани с прилагане на правото на Европейския съюз;
- Владее на френски език на много добро или отлично ниво.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Следващото предложение е отново във връзка с моето командироване за експертната група, която като член на Борда на Европейската мрежа на съдебните съвети ръководя и тя е свързана с анализ на един въпросник, който беше попълнен от всички членуващи в мрежата организации, включително и от България. Експертната група се състои от четирима души, на която аз съм ръководител и е необходимо тя да се събере в Брюксел на 26 януари, така че това е предложението. Съгласувано е с комисия „Бюджет и финанси“ и е на вашето

внимание. Ако няма други изказвания, моля да гласуваме. Аз няма да участвам в това гласуване, тъй като касае мен и правата, които произтичат от него. „Против“ или „въздържали се“ по предложението няма. Приема се. Без моето участие в гласуването.

/След проведеното явно гласуване/

14. ОТНОСНО: Проект на решение за командироване на Соня Найденова – представляващ ВСС и председател на комисия „Международна дейност“ за участие в заседание на експертна група в рамките на проекта на ЕМСС „Независимост и отчетност на съдебната власт“, която ще се проведе в периода 25 – 27 януари 2015 г., в гр. Брюксел, Белгия

ВИСШИЯТ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

14.1. КОМАНДИРОВА Соня Найденова – представляващ ВСС и председател на комисия „Международна дейност“ за участие в заседание на експертна група в рамките на проекта на ЕМСС „Независимост и отчетност на съдебната власт“, която ще се проведе в периода 25 – 27 януари 2015 г., в гр. Брюксел, Белгия.

14.2. Пътните разходи, разходите за две нощувки, разходите за дневни пари за три дни, както и разходите за медицинска застраховка са за сметка на ВСС. Пътуването ще се извърши със самолет.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: И последното предложение е свързано с необходимостта от командироване на директора на Международната дирекция за участие в среща на контактните точки, във връзка със събиране на статистическа информация за дейността на съдебните системи. Тя участва в една такава среща в

края на миналата година, това е следващата среща, която също се провежда в Брюксел. Разходите са за сметка на Европейската комисия, за наша сметка е само една нощувка и дневните пари, и застраховката, другите се покриват от Европейската комисия като организатор, като възлагаме на главния секретар като работодател на администрацията на ВСС да командирова Христина Тодорова. Моля, да гласуваме. „Против“ или „въздържали се“ по предложението няма. Приема се.

/След проведеното явно гласуване/

15. ОТНОСНО: Проект на решение за командироване на Христина Тодорова – директор на дирекция „Международна дейност“ в АВСС за участие в среща на контактните точки на националните съдебни системи, която ще се проведе на 13 януари 2015 г. в гр. Брюксел, Белгия

ВИСШИЯТ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

15.1. ВЪЗЛАГА на Главния секретар на ВСС да командирова Христина Тодорова – директор на дирекция „Международна дейност“ в АВСС за участие в среща на контактните точки на националните съдебни системи, която ще се проведе в периода 12 – 13 януари 2015 г. в гр. Брюксел, Белгия.

15.2. Пътните разходи са за сметка на Европейската комисия. Пътуването ще се извърши със самолет.

15.3. Разходите за една нощувка, разходите за дневни пари за два дни, както и разходите за медицинска застраховка са за сметка на ВСС.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Следващата точка, колеги, е едно предложение, което аз съм направила във връзка с, по моя преценка, необходимост да бъде допълнено наше решение от 2013 г., с което съгласно правилника ВСС определя един от изборните си членове, който да подписва документите, свързани с изпълнение на длъжността „представляващ ВСС“. Съгласно решението от 31 октомври 2013 г. този определен член беше г-жа Светла Петкова, но ми се струва при случаи, както е и по настоящия момент, възможно е да възникнат и такива за в бъдеще, когато се налага да бъдат подписвани такива документи, касаещи моята длъжност, да има някой, който да замества г-жа Петкова. Сега, дали това ще бъде конкретен друг член на ВСС, който сега бихме определили или варианта, който съм предложила, че при нейно отсъствие те да се подписват от друг избран член, определен по старшинство, съобразно продължителността на юридическия стаж, позовавала съм се на друг текст от Правилника за дейността на ВСС, където такава формулировка съществува, свързана със задължението когато представляващия отсъства да уведомява избран член по старшинство, което старшинство именно се определя по този начин. Това е моето предложение. Ако прецените, че трябва да се фиксира това да бъде конкретно името на друг член на Съвета, който да замества г-жа Петкова.

Г-н Петров.

ВАСИЛ ПЕТРОВ: Уважаеми колеги, предлагам да обсъдим вариант при отсъствие на г-жа Петкова да бъде определен друг член конкретно сега, поименно, доколкото си правя една такава преценка, сметка, мисля, че по старшинство съм аз. Не ме натоварвайте с такава отговорност, затова защото никога не съм изпълнявал функция на администриране на неща, които не ми се

ще сега да започна да се занимавам с тях. Нека да определим колега, който е бил административен ръководител или нещо подобно, който може да преценява много по-бързо и по-точно това, което трябва да се прави. Сега, дали ще се наложи, дали няма да се наложи, това е съвсем отделен въпрос. Умолявам ви, нека да минем и да обсъдим другия вариант, а не предложението „член на Съвета по старшинство“.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Благодаря, г-н Петров. Разбирате, че нямаше аз как да предложа конкретно кой да бъде този друг член, единственото, което можех да направя е аналогията с този друг текст от правилника. В случая се касае за документи, които в повечето случаи или случаите, в които са се налагали, това са заповеди за отпуска, заповедите за командироване, друго нещо не съм се сещала.

ЯСЕН ТОДОРОВ: Аз подкрепям казаното от г-н Петров и съобразявайки се с неговите съображения, ако стигнем до този вариант предлагам г-н Узунов да изберем за заместник Вас и на г-жа Петкова, с оглед на това, /намесва се Соня Найденова – не за заместник, а за човек, който да подписва/ Ясен Тодоров – не за заместник, а да подписва необходимите документи, с оглед на това, че отговаря на критериите, предложени от г-н Петров, освен това знам, че често пъти той е изпълнявал и функциите на представляващ при Ваше отсъствие, председател на комисия „Съдебна администрация“, има спесимен доколкото знам и за разплащания, така че мисля, че е подходящ вариант.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Това е предложението, ако няма други. Аз казах, че варианта, който съм го дала е поради факта, че няма как аз сама да предложа кой да бъде този човек. При

направеното предложение от г-н Тодоров, оттеглям предложената редакция.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Не е ли по-добре това Ваше предложение, което ми се струва по-гъвкаво, защото ако отсъства пък г-н Узунов по някаква причина – отпуск, пътуване или т.н., тогава трябва да има изрично, т.е. няма кой да го замести, а наистина принципа „най-старшия“, ако г-н Петров отсъства, следващият.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Да ви кажа и аз съм затруднена в момента. Правихме преди време справка, която наистина показва колегата Петров като следващ по продължителност на юридически стаж, след г-жа Петкова, но възможно е примерно да определим и повече от един член, при отсъствие на всеки, да е следващия, защото е възможна хипотеза, хипотетично казвам и колеги. За момента ситуацията е такава, че съобразно поканата на министъра на правосъдието, Министерство на правосъдието чака командировъчна заповед, в рамките на утрешния ден, и тъй като г-жа Петкова отсъства, това провокира и това мое предложение за допълване на решението от 2013 г. Вижте, това не въпрос на формулировка в закона по общите правила на представителство, няма аз като представлявам по решение на Съвета Съвета, да си подписвам сама документите и Съвета може да определи всеки друг с решение. Няма критерии. Аз ви казах, че взех аналогия с друг текст в правилника, без да твърдя, че това е най-правилното решение, защото не беше коректно аз сама да предлагам колегите, но пък от друга страна това би могло да създаде едно допълнително затруднение кой е най-старшия, кой отсъства, по каква причина. Както прецените. Това беше моето предложение.

Г-жа Георгиева.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Аз ще подхода по-прагматично, щом г-н Петров не иска, сега не можем да го задължим, обаче аз си мисля, че нека да бъде човек, който да е от София, за да може да е тук, защото, извинявайте сега, но тези, които сме от провинцията понякога се налага пътуване, семейни проблеми и т.н. Затова аз предлагам г-н Ясен Тодоров. Той е човек, който може по всяко време да дойде, и неделя да се наложи, и в неделя ще дойде. Примерно.

ГАЛИНА КАРАГЬОЗОВА: Колеги, нека да приемем текста така, както е предложен. Свързването с всякаква конкретика може да ни доведе, макар и рядко до хипотеза когато конкретно определените лица, дали ще са едно, две или три, да отсъстват по някаква причина, докато така ако допълним описателно – от всеки следващ член по старшинство или по някакъв друг критерии, ако г-н Петров се притеснява, нека да бъде описателно, за да можем за конкретната ситуация да реагираме най-бързо, оперативно и адекватно.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Добре. При тази ситуация, първо гласуване на предложението, което съм направила с проекта за решение да е друг избран член, определен по старшинство. Под условието, поставено от г-н Петров, че той отпада от този списък на старшинство. Няма да гласувам това решение. /гласове – защо/ Добре. „Против“ няма.

ЯСЕН ТОДОРОВ: Аз съм „въздържал се“.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: 1 „въздържал се“. Останалите „за“.

/След проведеното явно гласуване/

16. ОТНОСНО: Проект на решение за допълване решение на ВСС по протокол № 42/31.10.2013 г., д.т. 1

ВИСШИЯТ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**Р Е Ш И :**

ДОПЪЛВА решение на ВСС по протокол № 42 от 31.10.2013 г., доп.т. 1, като в абзац първи, след изречеие “представляващ Висшия съдебен съвет”, се добави ново изречение второ С ТЕКСТ: “При нейно отсъствие документите да се подписват от друг избран член на ВСС по старшинство, което се определя от продължителността на общия юридически стаж”.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: И последно предложение, което обаче ще се разглежда на закрито заседание, тъй като касае „Дисциплинарна дейност“. Режим на закрито заседание.

Режим на публично заседание.

По точка 17 от допълнителните по дневния ред за днес, по предложение на дисциплинарния състав Съвета взе решение за спиране на производството по дисциплинарно дело 26/2014 г. по описа на ВСС, образувано по отношение на Евелин Драганов – съдия в Районен съд Раднево, до приключване на досъдебното производство № 242/2014 г. по описа на СГП.

Поради изчерпване на дневния ред, закривам днешното заседание.

/Закриване на заседанието – 16.40 ч/

Стенограф:

Невенка Шопска

/Изготвен на 14.01.2015 г./

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

СОНЯ НАЙДЕНОВА